உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெண் சித்தர்கள்

பெரிய

ஞானக்கோவை.

இரண்டாம்பாகம்.

இஃது

வா. சரவணமுத்துப்பிள்ளையால்

ஞானவான்களுக்கு
உபயோக மாகும்பொருட்டு,
சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
அச்சுப்பிரதிகளிலிருந்தும்
சேர்க்கப்பட்டு,

சென்னை,

ஸ்ரீ ஆதிமூலம் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1921.

27

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

ஞானக்கோவையின்

முகவுரை

தவனெறியின் மிக்கபதி னெண்மராலே
    தானருளிச்செய்தபல சாத்திரத்தில்
சிவனவனே யாகவென சீவகோடி
    சிவமெனவே சிரப்பித்த சிவனூல்யாவும்
அவமனத்தாழ் சிந்துண்டு வகலாவண்ணா
    மரிந்தவறை யேதிரட்டிக் கோவையாக்கி
புவனமனு வெளிதனிலே ஞானபாதை
    புரிந்துய்ய போதிக்கப் புரந்தவாரே.

போதசிவ சுந்தரமா முனிவராலே
    போதித்த சிவானந்த போதமோடு
ஆதிகலை பதிதாச ரருளும்நெஞ்சு
    அரியவிளக்க மொடுஞானக் கும்மிதானும்
நீதகுரு முனிதனக்கு நெடியவேலோன்
    நிகழ்த்தியமுப்பனிரண்டாம் ஞானச்செய்யுள்
சோதிமய மாங்காயக் கப்பலெலம்
    சொற்பெரிய வால்மீக சூத்திரமாமே.

ஆசமத்தின் கட்டருத்தே அருளைத்தேக்கும்
    அகத்தியனார் சோடசமு மருளின்மிக்க
யோகமரைப் பேறுபெற்றே யொளியோடுற்ற
    வுயராம லிங்கவள்ள லுரைத்தகீதம்
தேசஞா னக்குறத்தின் வஞ்சியேத்தும்
    திகழ்ஞான சரம்நாமா வளியின்மட்டே
எகமுற வேதிறட்டு மிரண்டாங்காண்ட
    மிதுவாகு மற்றயநூர் கெதிர்கொள்வீறே.

சிவமயம்.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான கனதனவான்களுக்கும தெரி விப்பதென்னவெனில், சென்னப்பட்டணம்-பெத்து நாய்க்கன்பேட்டை பெருமாள்கோவில் தோட்டத்தெருவு 20-வது நெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும் "ஸ்ரீ ஆதிமூலவிலாச அச்சுக்கூடத்தில்,

பண்டரி கீர்த்தனை	0	4	0
ஸ்ரீராமலீலா அல்லத் ஸ்ரீமத் ராமாயண சம்பூரணம்	0	6	0
சாஸபூஷண சரித்திரம்	0	4	0
நீலி கதை	0	4	0
6-பாஷைகளின் ஒக்கபில்லரி ...	0	4	0
ஷை தெலுங்கு	0	4	0
சுந்தரகாண்டம் லங்காதகனம் ...	0	4	0
கெர்ப்பசாஸ்திரம்...	2	0	0

மார்க்கண்டேயர்சரித்திரம் அச்சிட்டுவருகிறது கூடிய சீக்கிரத்தில் வெளிவரும்.

இப்படிக்கு,

பே-ஆதிமூலமுதலியார்.

பெருமாள்கோவில் தோட்டத்தெருவு நெ. 20-வது சவுக்கார்பேட்டை போஸ்ட்டு மதராஸ்.

சிவமயம்.

ஞானக்கோவை

இரண்டாம்பாகம்

காப்பு—விருத்தம்.

மனமதுசெம்மையானல் மந்திரஞ் செபிக்கவேண்டாம், மனமதுசெம்மையானல் வாயுவைவுயர்த்த வேண்டாம், மனமது செம்மையானல் வாசியை நிருத்தவேண்டாம், மனமதுசெம்மையானல் மந்திரஞ் செய்மையாமே.

அகஸ்தியமுனிவர்

உயிர்ஞானம் ஒன்று

உண்ணும்போ துயிரெழுத்தை யுயரவாங்கி
உறங்குகின்ற போதெல்லா மதுவேயாகும்
பெண்ணின்பா லிந்திரியம் விடும்போதெல்லாம்
பேணிவலம் மேல்நோக்கி அவத்தில்நில்லு
திண்ணுங்கா யிலையருந்து மதுவேயாகும்
தினந்தோறும் அப்படியே செலுத்தவல்லார்
மண்ணூழிகாலமட்டும் வாழ்வார்பாரு
மறலிகையில் அகப்படவு மாட்டார்தானே.

அகஸ்தியமுனிவர்

தனிஞானம் ஒன்று

ஒண்ணான உச்சிவெளி தாண்டிநின்று
உமையவளுங் கணபதியு முந்தியாகி
விண்ணொளியாம் யம்பரமாம் ஓம் அவ்வும் உவ்வும்
விதித்தபரம் ஒருவருக்கு யெட்டாதப்பா

பன்னுனஉன் னுயிர்தான் சிவமதாச்சு
பாற்கடலில்பள்ளிகொண்டோன் விண்டுவாச்சு
கண்ணுன கணபதியை கண்ணில்கண்டால்
கலந்துரிகியாடுமடா ஞானம்முற்றே.

வேறு தனிஞானம் இரண்டு.

விந்துநிலே தனையறிந்து விந்தைக்கண்டால்
விதமான னுதமது குருவாய்ப்போகும்
அந்தமுள்ள நாதமது குருவாய்ப்போனுல்
ஆதியந்த மான குருவாய்போனுல்
சந்தேகமில்லையடா புலத்தியனேஐயா
சகலகலே ஞானமெல்லா மிதுக்கொவ்வாது
மூந்நாளுள் ளிருவருமே கூடிச்சேர்ந்த
மூலமதை யரியாட்டால் மூலம்பாரே. 1

மூலமதை யரிந்தாக்கால் யோகமாச்சு
முறைமையுடன் கண்டாக்கால் வாதமாச்சு
சாலமுடன் கண்டவர்முன் வசமாய்நிற்பார்
சாஸ்திரத்தை சுட்டெறிந்தா லவனேசித்த
சீலமுள்ள புலத்தியனே பிரம்மயோகி
செப்புமொழி தவராமல் உப்பைக்கண்டால்
ஞானமுள்ள யெந்திரமாஞ் சோதிதன்னை
னுட்டினுல் சகலசித்தும் நல்கும்முற்றே. 2

அகஸ்தியர் ஞானம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அகஸ்தியமகாமுனிவர் அருளிச்செய்த

ஞானம்-6.

பாரப்பாசீவன்விட்டுப் போகும்போது
பார்த்தபிணங்கிடக்குதென்பார் உயிர்போச் [சென்பார்
ஆரப்பாவரிந்தவர்க ளாருமில்லை
ஆகாயசிவத்துடனே சேறுமென்பார்
காரப்பாதீயுடனே தீச்சேருமென்பார்
கருப்பறியாமானிடர்கள் கூட்டமப்பா
ஏரப்பாகாமிகள் தா னென்றுச்சேர்ந்து
தீயவழிதனைத்தேடி போவார்மாடே. 1

மாடுதானானாலும் வொருபோக்குண்டு
மனிதனுக்கு அவ்வளவுந்தெரியாதப்பா
நாடுமெத்தநகரமென்பார் சொர்க்கமென்பார்
நல்வினையோதீவினையோ யெண்ணமாட்டார்
ஆடுகின்றதேவதைக ளப்பாகேளு
அரியதந்தையினஞ்சேரு மென்றுந்தோனார்
சாடுமெத்தபெண்களைத்தான் குறிப்பாயெண்ணி
தளமான தீயில்விழத் தியங்கினாரே. 2

தயங்காமற்பிழைப்பதற்கு யிந்தஞானஞ்
சார்வாகப் பாராட்டு ஞானம்வேறே
மயங்குதற்குஞானம்பார் முன்னோர்கூடி
மாட்டினார்கதைகாவிய புராணமென்றும்
இயலானரசந்தனிலே யீப்புகுந்தாற்போலும்
இசைந்திட்டார்சாஸ்திரங்க ளாறென் றேதான்
வரையான பயன்பெறவே வியாசர்தானு
மாட்டினார்சிவனார்தன் வுத்திரவினாலே. 3

உத்தாரந்தானிப்படியே புராணங்காட்டி
லோகத்தில் பாரதத்தால் கதையுண்டாக்கி
கர்த்தாவைத்தானென்று தோணவொட்டாமல்
கபடநாடகமாக மேதஞ்சேர்த்து
சித்தாகவழியாக சேர்ந்தோர்க்கெல்லாஞ்
சதியுடனேவெகுதர்க்கம் பொருள்போற்பாடி
பத்தாகசைவர்க்கு வொப்பிணையுஞ்செய்து
பாடினார்சாஸ்திரத்தைப் பாடினாரே. 4

பாடினதோர்வகையேது சொல்லக்கேளு
பாதகபுராணமென்ற சோதியப்பா
நீடியதோர்ராவணன்தான் பிறக்கவென்றும்
நிலையானதசரதன்கை வெல்லவென்றும்
நீடியதோராசனென்றும் முனிவரென்றும்
அருள்பெற்றவர்களென்றுந் தேவரென்றும்
ஆடியதோரரக்கரென்றும் மனிதரென்றும்
பாடினார்நாள்தோறும் வகையாய்த்தானே. 5

கழிந்திடுவார் பாவத்தாலென்றுசொல்லும்
கட்டியநால்வேத மாறுசாஸ்திரமு
மழிந்திடவேசொன்னதல்லால் வேறொன்றுமில்லை
யதர்மமென்றுந்தர்மமென்று மிரண்டுண்டாக்கி
வொழித்திடுவாரென்றுசொல்லிபிறப்புண்டென்றும்
வுத்தமனைப்பிறப்பனென்று முலகத்தோர்கள்
தெளிந்திடுவோர்குருக்களென்றுஞ் சீஷரென்றுஞ்
சீவனத்துக்கங்கேயல்லோ தெளிந்துதானே. 6

அகஸ்தியர் ஞானம்-சுா

முற்றிற்று.

சிவமயம்

அகஸ்தியர் ஞானம்—16.

பூரணமேதெய்வமென் றுரைத்தாரையா
பூரணத்தை யின்னதென்று புகலவேணும்
காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன் நினைவாய்கேளு
கலையானபதினாறும் பூரணமேயாகும்
மாரணமாமூலகத்தில் மதிமயங்கி
மதிகெட்டுபூரணத்தை யிகழ்ந்தாரையா
வாரணத்தை மனம்வைத்துப் பூரணத்தைக்கார்த்தா
ல், வாசியென்றசிவயோக வாழ்க்கையாச்சே. 1

ஆச்சப்பாவிந்தமுறை பதினெண்பேரும்
அயன்மாலுமமரரோடுந் தேவரெல்லாம்
மூச்சப்பாதெய்வமென் றறியச்சொன்னார்
முனிவோர்கள் ரிஷியோர்க ளிப்படியே சொன்
பேச்சப்பாபேசாமல் நூலைப்பார்த்து [னார்
பேரானபூரணத்தை நினைவாய்க்காரு
வாச்சப்பாபூரணத்தைக் காக்கும்பேர்கள்
வாசிநடுமையத்தாள் வாழ்வார்தாமே. 2

தானென்றபெரியோர்க ளகத்துள்ளே
தாயானபூரத்தை யறிந்தபின்பு
தேனென்றவமுதமைப் பானஞ்செய்து
தெவிட்டாதமவுனசிவ யோகஞ்செய்தார்
ஊனென்றவுடலைநம்பி யிருந்தபேர்க்கு
ஒருநான்குவேதமென்றும் நூலாரென்றும்
நானென்றும்நீயென்றும் பலஜாதியென்றும்
நாட்டினருலகத்தோர் பிழைக்கத்தானே. 3

யிழைப்பதற்கு நூல்பலவுஞ்சொல்லாவிட்டால்
பூரணத்தையறியாம லிறப்பாரென்றும்
உழைப்பதற்குநூலகட்டிப் போடாவிட்டால்
உலகத்திற்புத்திகெட்டே யலைவாரென்றும்
தழைப்பதற்குச்சாதியென்றும் விந்துவென்றும்
தந்தைதாய்பிள்ளையென்றும் பாரியென்றும்
உழைப்பதற்குசொன்னதல்லாற் கெதிவேறில்லை
யுத்தமனையறிந்தோர்கள் பாடினாரே. 4

பாடினாரிப்படியே கதைசொல்லாவிட்டால்
பரிபாஷையறியார்க ளுலகமூடர்
சாடுவார்சிலபேர்கள் பலநூற்பார்த்தும்
தனைமறந்து படுகுழியில் விழுவார்சாவார்
வாடுவார்நாமமென்றும் ரூபமென்றும்
வையகத்திற்கற்செம்பைத் தெய்வமென்றும்
நாடுவார்பூரணத்தை யறியாமூடர்
நாய்போலேகுலைத்தல்லோ வொழிவார்தானே.

காணுமலைந்தோர்கள் கோடாகோடி
காரணத்தையறிந்தோர்கள் கோடாகோடி
வீணாகப்புலம்பினா லறியப்போமோ
வாய்ஞானம்பேசுவது மேதுக்காகும்
கோணமற்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
குருபாதமிருநான்கில் நாலைச்சேர்த்து
நாணமலொருநினைவாய்க் காக்கும்போது
நாலுமெட்டுமொன்றாகும் நாட்டிப்பூதே 6

ஊதியதோரூதறிந்தா லவனேசித்தன்
உத்தமனேபதினாறும் பதியேயாகும்
வாதிகளேயிருநான்கும் பதியின்பாதம்
வகைநான்குமுயிராகும் மார்க்கங்கண்டு

சோதிபரிபூரணமு மிதுமூன் றுந்தான்
தூங்காமற் றூங்கியங்கே காக்கும்போது
ஆதியென்றபராபரையு மானுமொன்றாய்
அண்ணாக்கின்வட்டத்துள் ளாகும்பாரே. 7

பாரப்பாவுதயத்தி லெழுந்திருந்து
பதறாமற்சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
காரப்பாபரிதிமதி ரண்டுமாறி
கருவானசுழிமுனையி லுதிக்கும்போது
நேரப்பாவண்ணாக்குணின் றுகொண்டு
தியங்காமற்சுழிமுனைக்குள் ளடங்கும்பாரு
சேரப்பாபதினாறில் எட்டுநான்கு
சிதறாமல்மூன் றுமொன்றாய்ச்சேர்ந்துபோமே

ஒன்றானபூரணமே யிதுவேயாச்சு
உதித்தகலைதானென்று மிதுவேயாச்சு
நன்றாகத்தெளிந்தவர்க்கு ஞானஞ்சித்தி
நாட்டாமற்சொன்னதினால் ஞானமாமோ
பன்றானவாதிகுரு சொன்னஞானம்
பரப்பிலேவிடுக்காதே பாவமாகும்
திண்டாடுமனத்தோர்க்குக் கானப்போக
தெளிந்தவர்க்குத்தெரிவித்த வுகமைதானே. ()

உகமையின்னஞ்சொல்லுகிற றுலகத்துள்ளே
யுவமையுள்ளப்ரிகாசம் நனிபேசாதே
பகைமைபண்ணிக்கொள்ளாதே வீண்பேசாதே
பரப்பிலேதிரியாதே மலையேறாதே
நகையாதேசினங்காதே யுறங்கிடாதே
நழுகாதேசுழிமுனைவிட்டுப் பின்வாங்காதே
ஜகமுழுதும்பரிபூரண மறிந்துவென்று
தெளிந்துபின்புலகத்தோ டொத்துவாழே. ()

வாழாமலுலகம்விட்டுப் பலவேடம்பூண்டு
வயிறுபிழைக்கவாய்ஞானம் பேசிப்பேசி
தாழ்வானகுடிதோறு மிரப்பான்மட்டை
தனையறியாச்சண்டாளர் முழுமாடப்பா
பாழாகப்பாவிகடன் சொற்கேளாதே
பதறாதேவயிர்பிழைக்க மயங்கிடாதே
கேளாதேபேச்செல்லாங் கேட்டுக்கேட்டுக்
கலங்காதேயுடலுயிரென் றுரைத்திடாதே. ()

உடலுயிரும்பூரணமுமூன்றுமொன்று
உலகத்திற்சிறிதுஜனம் வெவ்வேறென்பார்
உடலுயிரும்பூரணமு மேதென்றுக்கால்
உத்தமனேபதினாறு மொருநான்குமெட்டு
உடலுயிரும்பூரணமு மயன்மாலீயன்
உலகத்தோரறியாமல் மயங்கிப்போனார்
உடலுயிரும்பூரணமுமடிமுடியுமாச்சு
உதித்தகலைநிலையறிந்து பதிபில்நில்லே 12

பதியின்விடமென்ற றுருவைச்சொல்லும்
பரப்பிலேவிள்ளாதே தலைரண்டாகும்
விதியென்னவிடமென்று சொல்லக்கேளு
விண்ணுனவிண்ணுக்கு ளண்ணுக்கப்பா
மதிரவியும்பூரணமுங் கண்வாய்மூக்கு
மகத்தானசெவியோடு பரிசமெட்டும்
பதியவிடஞ்சுழிமுனையென் றதக்குப்பேராம்
பகருவார்சொற்கமென்றும் கைலாசமென்றே.

கைலாசம்வைகுந்தந் தெய்வலோகம்
காசிகன்னியாகுமரிபென்னுஞ் சேதுவென்றும்
மயிலாடுமேகமென்றும் நாகமென்றும் [றுந்
மாய்கைபென்றும்மின்னலென்று மவுனமென்

துயிலானவாடையென்றுஞ் சூக்ஷமென்றும்
சொல்லற்றவிடமென்று மொடுக்கமென்றும்
கயிலானபாதமென்று மடிமுடியென்றும்
தாயானவஸ்துவென்றும் பதியின்பேரே. 16

பேர்சொன்னேனூர்சொன்னே னிடமுஞ்சொன்னே
ன், பின்கலையுமுன்கலையுமொடுக்கஞ்சொன்னேன்
பாருலகிற்பலநூலின் மார்க்கஞ்சொன்னேன்
பலபேர்கண்டத்துகின்றதொழிலுஞ்சொன்னேன்
சீருலகின்னதென்று தொட்டுச்சொன்னேன்
சித்தானசித்தெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னேன்
நேர்சொன்னேன்வழிகொன்னேன் நிலையுஞ்சொன்
னேன், நின்னுடம்பை யின்னதென்று பிரித்துச்
[சொன்னேன்

பிரித்துரைத்தேன்சூத்திர மீரெட்டுக்குள்ளே
பித்தர்களேநன்றாகத் தெரிந்துபார்க்கில்
விரித்துரைத்தநூலினது மார்க்கஞ்சொன்னேன்
விள்ளாதேயிந்தநூ லிருக்குதென்று
கருத்துடனேயறிந்துகொண்டு கலைமாறாதே
காரியத்தைநினைவாலே கருத்திற்கொள்ளு
கருதிசொன்னசேதியெல்லாஞ் சுருக்கிச்சொன்னே
ன், சூத்திரம்பேர்ல்பதினாறுந்தொடுத்தேன்முற்றே

அகஸ்தியர் ஞானம்-16

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அழுகணி சித்தர்பாடல்.

மூலப்பதியடியோ மூவிரண்டுவீட்டிலே
கோலப்பதியடியோ குதர்க்கந்தெருநடுவே
சாலப்பதிதனிலே தணலாய்வளர்ந்தகம்பம்
உந்தன்மேலப்பதிதனிலே என்கண்ணம்மா
விளையாட்டைப்பாரேனோ 1

எண்சாணுடம்படியே ஏழிரண்டுவாயிலடி
பஞ்சாபிக்காரரைவர் பட்டணமுந்தானிரண்டு
அஞ்சாமற்பேசுகிறாய் ஆக்கினைக்குத்தான்புகுந்து
நெஞ்சாரநில்லாமல் என்கண்ணம்மா
நிலைகடந்துவாடுரண்டி. 2

முத்துமுகப்படியோ முச்சந்திவீதியிலே
பத்துவிதம்பரப்பிப் பஞ்சணையின்மேலிருத்தி
அத்தையடைக்கிநிலை யாருமில்லாவேளையிலே
குத்துவிளக்கேற்றி என்கண்ணம்மா
கோலமிட்டுப்பாரேனோ. 3

சம்பா அரிசியடி சாதஞ்சமைத்திருக்க
உண்பாயென்றுசொல்லி உழக்குழக்குநெய்வார்த்து
முத்துப்போலன்னமிட்டு முப்பழமுஞ்சர்க்கரையுந்
தித்திக்குந்தேனமிர்தம் என்கண்ணம்மா
தின்றுசுளைப்பாரேனோ. 4

பைம்பொற்சிலம்பணிந்து பாடகக்கால்மேலதூக்கி
செம்பொற்கலையுடுத்தி சேல்விழிக்குமையெழுதி
அம்பொற்பணிபூண் டறுகோணவீதியிலே

கம்பத்தின்மேலிருந்து என்கண்ணம்மா
கண்குளிரப்பாரேனோ. 5

எட்டாப்புரவிபடி யீராறுகாலடியே
விட்டாலும்பாரமடி வீதியிலேதான்மறித்துக்
கட்டக்கயிறெடுத்துக் காலைநாலுஞ்சேர்த்திருக்கி
அட்டாலதேசமெல்லாம் என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ. 6

கொல்லனுலைபோற் கொதிக்குதடியென்வயிறு
நில்லென்றுசொன்னால் நிலைநிறுத்தக்கூடுதில்லை
நில்லென்றுசொல்லியல்லோ நிலைநிறுத்தவல்லார்க்கு
க், கொல்லென்றுவந்தநமன் என்கண்ணம்மா
குடியோடிப்போகாதோ. 7

ஊத்தைச்சடலமடிஎன்கண்ணே உப்பிருந்தபாண்ட
மடி, மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக்கிட்டுதில்லை
மாற்றிப்பிறக்க மருந்தெனக்குக்கிட்டுமென்றால்
ஊத்தைச்சடலம்விட்டு என்கண்ணம்மா
உன்பாதஞ்சேரேனோ. 8

வாழைப்பழந்தின்றால் வாய்நோகுமென்றுசொல்லித்
தாழைப்பழந்தின்று சாவெனக்குவந்ததடி
தாழைப்பழத்தைவிட்டுச் சாகாமற்சாகவல்லோ
வாழைப்பழந்தின்றால் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. 9

மையூரிலேயிருந்து பாழூரிலேபிறந்து
மெய்யூரில்போவதற்கு வேதாந்தவீடறியேன்
மெய்யூரிற்போவதற்கு வேதாந்தவீடறிந்தால்
பையூரும்மையூரும் என்கண்ணம்மா
பாழாய்முடியாதோ. 10

மாமன்மகளாடியோ மச்சினியோநானறியேன்
காமன்கணையெனக்கு கனலாகவேகுதடி
மாமன்மகளாகி மச்சினியும்நீயானால்
காமன்கணைகளெல்லாம் என்கண்ணம்மா
கண்விழிக்கவேகாதோ. 11

அந்தரத்தைவில்லாக்கி ஐந்தெழுத்தைநடம்பாக்கி
மந்திரத்தேரேறியல்லோ மான்வேட்டையாடுதற்குச்
சந்திரருஞ்சூரியருந் தான்போந்தகாவனத்தே
வந்துவிளையாடியல்லோ என்கண்ணம்மா
மனமகிழ்ந்து பார்ப்பதென்றோ. 12

காட்டானைமேலேறி கடைத்தெருவேபோகையிலே
நாட்டார்நகைமரித்து நகைபுரியப்பார்ப்பதென்றோ
நாட்டார்நகைமறித்து நகைபுரியப்பார்த்தாலுங்
காட்டானைமேலேறி என்கண்ணம்மா
கண்குளிரக்காண்பேனோ. 13

உச்சிக்குக்கீழடியோ ஊசிமுனைவாசலுக்குள்
மச்சுக்குள்மேலேறி வாணிதிரந்தானெடுத்து
கச்சைவடம்புரியக் காலூர்பாதையிலே
வச்சுமறந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
வகைமோசமானேனடி. 14

முக்காலருபெடுத்து மூவிரண்டாய்த்தான்தூக்கி
நாக்கால்வளைபரப்பி நாற்சதுரவீடுகட்டி
நாக்கால்வளைபரப்பி நாற்சதுரவீட்டினுள்ளே
முக்காலைக்காணாமல் என்கண்ணம்மா
முழுதுந்தவிக்கிரண்டி. 15

காமமலர்தூவக் கருத்தெனக்குவந்ததடி
பாசவலைதொலைக்கப் பாசவலைஒட்டுதில்லை

காசவலிதொலைக்கப் பாசவலிநிற்குமென்றால்
காலமலர்மூன்றும் என்கண்ணம்மா
கண்ணெதிரேநில்லாதே. 16

தங்காயந்தோற்றாமல் சாணகலக்கொல்லைகட்டி
வெங்காயநாத்துமிட்டு வெகுநாளாய்க்காத்திருந்தே
ன், வெங்காயந்தின்னாமல் மேற்றோலைத்தின்றலவோ
தங்காயந்தோணாமல் என்கண்ணம்மா
சாகிரண்டிசாகாமல். 17

பற்றற்றநீரதிலே பாசிபடர்ந்ததுபோல்
உற்றுற்றுபார்த்தாலும் உன்மயக்கந்தீரவில்லை
உற்றுற்றுபார்த்தலவோ உன்மயக்கந்தீர்ந்தாக்கால்
பற்றற்றநீராகும் என்கண்ணம்மா
பாசியதுவேராமே. 18

உற்றாருமற்றாருந் தொண்ணூற்றியாரதிலே
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஒன்றன்றேயானிருந்தேன்
உற்றாரும்பெற்றாரும் ஊரைவிட்டுபோகையிலே
சுற்றாருமில்லாமல் என்கண்ணம்மா
துணையிழந்துநின்றதென்ன. 19

கண்ணுக்குமூக்கடியோ காதோரமத்திபததில்
உண்ணாக்குமேலேறி உன்புதுமைமெத்தவுண்டு
உண்ணாக்குமேலேறி உன்புதுமைகண்டவற்கு
கண்ணுக்குமூக்கடியோ என்கண்ணம்மா
காரணங்கள்மெத்தவுண்டே. 20

சாயச்சரக்கெடுத்தே சாதிலிங்கந்தான்சேர்த்து
மாயப்பொடிகலந்து வாலுழுவைநெய்யூற்றி
பொட்டென்றுபொட்டுமிட்டால் புருவத்திடைநடு
வே, இட்டமருந்தாளே என்கண்ணம்மா
இவ்வேஷமானேண்டி. 21

பாதாளமூலியடி பாஷாணந்தான்சேர்த்து
வேதாளங்கூட்டியல்லோ வெண்சாரைநெய்யூற்றி
செந்தூரமையடியோ ஜெகமெலாந்தான்மிரட்டி
தந்தமருந்தாலே என்கண்ணம்மா
தணலாகவேகுரண்டி. 22

கள்ளர்பயமெனக்குக் கால்தூக்கவொட்டாமல்
பிள்ளையழுதுநின்றால் பெற்றவட்குபாரமடி
பிள்ளையழுகாமல் பெற்றமனம்நோகாமல்
கள்ளர்பயமெனக்கு என்கண்ணம்மா
கடுகளவுகாணுதே. 23

பட்டணத்தையாளுகின்ற பஞ்சவர்கள் ராஜாக்கள்
விட்டுப்பிரியாமல் வீரியங்கள்தாம்பேசி
விட்டுப்பிரிந்தவரே வேறுபடுங்காலம்
பட்டணமுந்தான்பரிபோய் என்கண்ணம்மா
படைமன்னர்மாண்டுதென்ன. 25

ஆகாப்புலையனடி யஞ்ஞானந்தான்பேசி
சாகாத்தலையறியேன் தானறிவுதானறியேன்
வேகாதகாலறியேன் விதிமோசமானனடி
நோகாமல்நொந்தல்லோ என்கண்ணம்மா
நொடியில்மெழுகானனடி 26

தாயைச்சதமென்றே தந்தையரையொப்பென்றே
மாயக்கலவிவந்து மதிமயக்கமானனடி
மாயக்கலைவிட்டு மதிமயக்கந்தீர்ந்தாக்கால்
தாயுஞ்சதமாமே என்கண்ணம்மா
தந்தையரு மொப்பாமே. 27

அஞ்சாதகள்ளனடி ஆருமற்றபாவியடி
நெஞ்சாரப்பொய்சொல்லும் நேயமில்லாநிஷ்டூரன்
கஞ்சாவெறியனடி கைசேதமாகுமுன்னே

அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி என்கண்ணம்மா
ஆண்டிருந்தாலாகாதோ. 27

உன்னைமறந்தல்லோ உளுத்தமரமானேன்
தன்னைமறந்தார்க்குத் தாய்தந்தையில்லையடி
தன்னைமறக்காமற் றயாருமுண்டானால்
உன்னைமறக்காமல் என்கண்ணம்மா
ஒத்திருந்துவாழேனோ 28

காயப்பதிதனிலே கந்தமூலம்வாங்கி
மாயப்பணிபூண்டு வாழுஞ்சரக்கெடுத்து
ஆயத்துறைதனிலே ஆராய்ந்துபார்க்குமுன்னே
மாயச்சுருளோலை என்கண்ணம்மா
மடிமேல்விழுந்ததென்ன 29

சித்திரத்தைகுத்தியல்லோ சிலையையெழுதிவைத்து
உத்திரத்தைகாட்டாமல் ஊரம்பலமானேன்
உத்திரத்தைகாட்டியல்லோ ஊரம்பலமானால்
சித்திரமும்வேறோ என்கண்ணம்மா
சிலையுங்கொலையாதே. 30

புல்லரிடத்திற்போய் பொருள்தனக்குக்கையேந்தி
பல்லைமிகக்காட்டிப் பறக்கவிழிக்கிரண்டி
பல்லைமிகக்காட்டாமல் பறக்கவிழிக்காமல்
புல்லரிடம்போகாமல் என்கண்ணம்மா
பொருளெனக்குத் தாராயோ. 31

வெட்டுண்டசக்கரத்தால் வேணதனமளித்துச்
குட்டுண்டுநின்றேனடி கோடிமனுமுன்னாலே
குட்டுண்டுநில்லாமற் கோடிமனுமுன்னாக
வெட்டுண்டபிணிநீக்கி என்கண்ணம்மா
விழித்துவெளிகாட்டாயோ. 32

அழுகணிசித்தர்பாடல்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி 12.

கேளப்பாஓம்ஸ்ரீ கங்கென்றுந்தான்
கெடியாகமூலத்தில் கும்பித்தாக்கால்
வாளப்பாபழந்தேங்காயவல்வடைகள்தோசை
வளமாகவிக்கினற்குப்புஷ்பபரிமளங்கள்சாற்றி
நாளப்பாமனதடங்கித் தோத்திரஞ்செய்து
நலமானவிக்கினரைப் பூசித்தாக்கால்
ஆளப்பாயாசீர்வாத மீவாரையா
அப்பனேவிக்கினரைப் பூசைசெய்யே. 1

செய்யப்பாவிக்கினர்தன் பூசைசொன்னேன்
செயமானஷண்முகவன் பூசைகேளு
வையப்பா சங் வங் மங் சரவணயாவென்று
வளமாகஅருகத்தில் பூசைபண்ணு
வையப்பாபுஷ்பபரி மளங்கள்கொண்டு
மைந்தனேதூபதீப வேத்தியங்காட்டி
கையப்பாகனகசபை யதிலேபூசி
கண்மணியேசண்முகத்தை வரங்கள்கேளே. 2

நாணப்பாஆதார பூசைசொன்னேன்
கண்மணியேசிவபூசை சொல்லக்கேளு
வாணப்பாநமசிவாய சிம் ஆம்மென்றும்
வளமாகப்பூரணத்தி லிருத்திக்கொண்டு
ஆணப்பாதூபதீப நைவேத்தியத்தோடு
அப்பனேசதாசிவத்தை தோத்திரஞ்செய்நீ
மாணப்பாநீகேட்ட தெல்லாமீவார்
மைந்தனே சிவத்திட மகிமைதானே. 3

தானானசிவத்தினிட பூசைசொன்னேன்
　　தன்மையுள்ளசத்தியுட பூசைகேளு
வானானீயிம்மென்றங் கும்பகத்தில்
　　வட்டிமளமாகவொரு மனதாய்நின்று
ஆனானகதம்பகஸ்தூரி புஷ்பம்வைத்து
　　அப்பனேபால்பழங்கள் வஸ்துவைத்து
மானான்தேவியைத்தான் தோத்தரித்து
　　மைந்தனே சாஷ்டாங்கஞ் சரணம்பண்ணே 4

பண்ணப்பாயென்னவம்மா வென்றுகேளு
　　பலவிதமாம்நீதொடுத்த தெல்லாமெய்யாம்
அன்னப்பாயென்றுவவள் சொன்னாற்போதும்
　　அப்பனேயட்சத்திற் பலிக்கும்பாரு
வன்னப்பாசத்தியுட பூசைசொன்னேன்
　　வளமானசிவத்தினுட பூசைசொன்னேன்
கண்ணப்பாவிஷ்ணுபூசை சொல்லக்கேளு
　　கண்மணியே மங் நங் சிங்கென்றேத்தே. 5

ஏத்தப்பாபுஷ்பபரி மளங்கள்சாத்தி
　　என்மகனேகதம்பகஸ்தூரிசாத்து
வாதப்பாசங்கீதத் துடனேபூசி
　　வளமானவிஷ்ணுவுக்குப் பூசிபூசி
போற்றப்பாமனதடங்கிப் பத்தியாகப்
　　போற்றவேவிஷ்ணுவவர் கேட்டதெல்லாம்
ஆற்றப்பாவிஷ்ணுவின் பூசைசொன்னேன்
　　அரகராஜெகமுகவன் பூசைகேளே 6

ரேசகபூசை

பாரப்பாரேசகத்தின் பூசைகேளு
　　பண்பானரேசகத்தின் ஆமென்றேத்தி
ஆரப்பாநைவேத்தியங்கும்பகஞ்செய்து

அப்பனேரேசகத்தில் மனதைநாட்டு
வாரப்பாமனமதுதான ரேசகமேயாச்சு
வளமானரேசகந்தான் வசியமாச்சு
நாரப்பாரேசகத்தின் பூசைசொன்னேன்
நலமானபூரகத்தின் பூசைகேளே 7

பூரக பூசை

கேளப்பாமணிபூர கத்தில்மைந்தா
கெடியாகயிம்மென்று கும்பித்தேத்து
வாளப்பாவகையாக நின்றுக்கொண்டு
வளமானபூரகத்திற் றோத்திரம்பண்ணி
வாளப்பாவேண்டிய வரங்கள்கேளு
வளமானவிஷ்ணுவர மீவார்பாரு
ஆளப்பாபூரகத்தின் பூசைசொன்னேன்
அப்பனேகும்பகத்தின் பூசையாமே. 8

கும்பக பூசை.

ஆமப்பாகும்பகத்துள் உம்மென்றுநாடி
அப்பனேயுன்மனதைக் கும்பத்தில்வைத்து
வாமப்பாபூசைநை வேத்தியஞ்செய்து
வளமானகும்பகத்தை மனதால்வேண்டி
காமப்பாகும்பகத்தை வரங்கள்கேளு
கண்மணிவேண்டுவர மீவாரையா
நாமப்பாசூரியன்றன் பூசைகேளு
நலமாக மங் சிங் கென்றுசொல்லே. 9

சூரியன் பூசை.

சொல்லப்பாசூரியனிற் கும்பகமேசெய்து
சொற்பெரிய பூசைநை வேத்தியஞ்செய்து
அல்லப்பாசாஷ்டாங்க சரணஞ்செய்து
அப்பனேதோத்திரஞ்செய் கும்பகத்தை

மல்லப்பா அஷ்டசௌ பாக்கியமீவார்
அகத்தியின்ருன்கும்பகத்தில் வரங்களீவார்
வல்லப்பாசூரியன்றன் பூசைசொன்னேன்
வளமானசந்திரன்றன் பூசைகேளே 10

சந்திரன் பூசை.

கேளப்பா யங் நங் கென்றுகும்பி
கெடியாகப்பால்பழங்கள் பாயாசம்வைத்து
ஆளப்பாதூபதீபம் நைவேத்தியஞ்செய்து
அப்பனேசந்திரனைத் தோத்தரித்து
வாளப்பாசோடசமாய்ச் சந்திரனில்நின்று
வளமானசந்திரனை வரங்கள்கேளு
நாளப்பாவேணவர மீவாரையா
நளமானசந்திரன்றன் மகிமைபாரே 11

சனி பூசை

பாரப்பாசனிபூசை சொல்லக்கேளு
பண்பானவங்கென்றுஞ் சங்கென்றுந்தான்
நாரப்பாமேருவிலே குந்திக்கொண்டு
நலமாகத்தோத்தரித்துப் பூசைசெய்நீ
வாரப்பாதூபநை வேத்தியத்தோடு
வளமாகத்தோத்தரித்து பானஞ்செய்து
ஆரப்பாவேணவரங் கேட்டுக்கொண்டு
அப்பனேயட்சணத்தி லீவார்காணே. 12

நந்தீஸ்வரர் பூஜாவிதி-12

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இராமதேவர் பூஜாவிதி. ௧0

ஆதியென்ற மணிவிளக்கை யறியவேணும்
அகண்டபரிபூரணத்தைக் காணவேணுஞ்
சோதியென்றதுய்யவெளி மார்க்கமெல்லாஞ்
சுகம்பெறவேமனோன்மணியின்னாத்தாள் தன்னை
நீதியென்றபரஞ்சோதி ஆயிபாதம்
நிற்குணத்தினின்றநிலை யாருங்காணார்
வேதியென்றவேதாந்தத் துள்ளேநின்று
விளங்குவதும்பூசையிது வீண்போகாதே. 1

போகாமல்நின்றதோ ரையாநீர்தான்
பூரணத்தினாகலை ஐந்தும்பெற்று
ஆகாமலானந்த வல்லியாலே
அடிமுடியினாறுவாசி வாறுக்குள்ளே
வாகாமல்வாலையுட மூலத்தாலே
வழிதோன்றுமூன்றெழுத்தையுரைக்கவேணும்
சாகாமல்சாருமடா யிந்தமூலஞ்
சதிர்வட்டம்நடுகோண முக்கோணமாமே. 2

முக்கோணமூலசுழி தற்கோணமாகி
முதலானமூலமணி வாலைதன்னில்
நாற்கோணநாலுவரை நயந்துகார்க்க
நாயகியாள்பரஞ்சோதி நாட்டமுற்றுத்
தீக்கோணதிக்குதிசை யிருந்தமாயம்
தெரிந்திடவேயுரைத்திட்டேன் விபரமாக
தாக்கோணவிட்டகுறை வந்துதென்றால்
தனியிருந்துபார்த்தவனே சித்தனாமே. 3

சித்தானமூன்றெழுத்து செயலானஜோதி
சீருவரும் ஐயுங்கிலியும் சவ்வுமாகி
முத்தானலட்சமுரு செபிக்கச்சித்தி
முற்றிடுமேயெதிரியென்ற பேய்கட்குந்தான்
வித்தானவித்தையடா முட்டாடும்பாரு
விரிவானமுகக்கருவு மூன்றுமேகேளு
சத்தானஅதன்கருவும் சிலைதனிலேவைத்து
சதுரான விதுவிபர மறியக்கேளே. 4

கேளப்பாபெலிகொடுத்து பூசைசெய்து
கிருபையுள்ளயுருவேற்றி திட்டமாக
வாளப்பாசுடுகாட்டின் சாமபல்தனனில்
வளமாகபுதைத்துவிடு நடுசாமம்பார்த்து
ஆளப்பாஅடியற்று மரணமாகி
ஆண்டிருந்த தவசுநிலை தான்குலைந்து
காணப்பாகண்மணியே வீழ்வான்பாவி
கறைதெரியச் சொல்லுகிறேனின்னம்பாரே 5

இன்னமின்னங்கண்முன்சேர திணையுமாகு
மீட்டேறவேணுமென்று விதனிற்சூட்சம்
அன்னமின்னுவயிர்கட்டை தேவதாரம்
அறிவுடையமுளைசீவி சிங்களத்தையோதி
வன்னமின்னார்பேர்சொல்லி நசியென்றுநானும்
வலுவான நூற்றெட்டு வருவும்போடு
சன்னமின்றுமரத்தடியி லிருந்துக்கொண்டு
சதிராகஆணிகொண் டடித்திடாயே. 6

அடித்தமுளைபிடுங்கியேவைத் திறுக்கிப்போடு
ஆனந்தவுருக்குலைந்து பட்டுபோகும்
தொடுத்தமுதல்நாலானுள் கண்டுதானுந்
தொலைமுடிந்துவாச்சுதடா விந்தப்போக்கு
விடுத்தபின்புவிஷமேறி கருவிப்போகும்
விரித்துரைத்தேன் பூட்டிதுவே வீண்போகாது

தடுத்துவிடுநகரத்தி லடித்துப்பாரு
தட்டழிந்து உயிர்முதலாய்ச்சேதமாமே. 7

ஆமப்பா அடிதரித்த சிங்களத்திலாணும்
அதிசயங்காண்கண்டவர்க்கு வடைக்கம்போகு
வீமப்பாவெளிதிறந்து சொன்னேன்பாரு (ம்
விளையாட்டுயில்லையடா விந்தப்போக்கு
சோமப்பாசுத்தியுடன் தலையுமூழ்கி
சுருக்கெனவேவதிபா ளிப் பா யாத்தாள்மூலம்
தாமப்பாசத்தியமே சொன்னோம்பாரு
தவறுதூராமனுட வாக்கியந்தானே. 8

தானென்றமூலமுடன் சித்திபண்ணு
தனதான நூற்றெட்டு குள்ளேசித்தி
ஆனென்றஅண்டாபதி யெட்டுமாடும்
அறுபத்துநால்மூலி யெல்லாமாடும்
கோனென்றகோடிசித்து க்ஷணத்திலாடுங்
குணமாகரேவதிநாட் செய்யநன்று
வானென்றவஷ்டமியிற் செய்யநன்று
வளர்பிறையில்செய்தவனே யோகியாமே. 9

யோகிகளாயாவதற்கு வுனக்குச்சொன்னேன்
ஓகோகோமுன்னுரைத்த மூலத்தாலே
யோகிகளாயேகாந்த வல்லியாட்கு
யேட்டிலேயெழுதினதால் யெல்லாமாச்சு
தாகிகளாதயையுடைய கிருபையாலே
தவமாகும்மவமாகும் சுபமுண்டாகும்
யோகிகளாய்மூலசுழி பூஜாவிதிபத்தாலே
முத்திபெறசித்திவிளை பத்துமுற்றே. 10

இராமதேவருளிச்செய்த பூஜாவிதி

முற்றிற்று

சிவமயம்

கொங்கணநாயனார் அருளிச்செய்த

வாலைக்கும்மி.

விநாயகர்-துதி.

பின்முடுகு-வெண்பா.

கல்விநிறைவாலைப்பெண் காதலியென்றோதுகின்ற
செல்வியின்மேற்கும்மிதனைச் செப்புதற்கேநல்விசய
நாதனின்சொல்வேதனஞ்சு போதன்மிஞ்சிமானகஞ்
ச, பாதம்வஞ்ச நெஞ்சினில்வைப்பாம்.

கும்மி.

சத்திசடாதரி வாலைப்பெண்ணாமந்த
வுத்தமிமேற்கும்மி பாட்டுரைக்க
வித்தைக்குதவிய வொற்றைக்கொம்பாம்வாலை
சித்திவிநாயகன காப்பாமே. 1

சரஸ்வதி-துதி.

சித்தர்கள்போற்றிய வாலைப்பெண்ணாமந்த
சத்தியின்மேற்கும்மிப் பாட்டுரைக்க
தத்திமித்தோமென வாடுஞ்சரஸ்வதி
பத்தினிபொற்பதங் காப்பாமே. 2

எங்குநிறைந்தவள் வாலைப்பெண்ணாயாளின்
தங்கையின் மேற்கும்மி பாடுதற்குக்
கங்கையணிசிவ சம்புவானுசற்குரு
பங்கயப்பொற்பாதங் காப்பாமே 3

சுப்பிரமணியர் துதி.

ஞானப்பெண்ணாமருள் சோதிபெண்ணாமாதி
வாலைப்பெண்மேற்கும்மி பாடுதற்கு

மானைப்பெண்ணாக்கிய வல்லிக்கிசைந்திடும்
மால்முருகேசனுங் காப்பாமே. 4

விஷ்ணு துதி.

ஆண்டிப்பெண்ணும்ராச பாண்டிப்பெண்ணும்வாலை
அம்பிகைமேற்கும்மிப் பாடுதற்கு
காண்டீபனும்பணி பூண்டவன்வைகுந்தம்
ஆண்டவன்பொற்பாதங் காப்பாமே. 5

நந்தீசர் துதி.

அந்தரிசுந்தரி வாலைப்பெண்ணுமந்த
அம்பிகைமேற்கும்மி பாடுதற்குச்
சிந்தையில்முந்திநல் விந்தையாய்வந்திடும்
நந்தீசர்பொற்பதங் காப்பாமே. 6

நூல்.

தில்லையில்முல்லையி லெல்லையுளாடிய
வல்லவள்வாலைப்பெண் மீதினிலே
சல்லாபகும்மித் தமிழ்ப்பாடவருந்
தொல்லைவினைப்போகும் வாலைப்பெண்ணே. 7

மாதாபிதாகூட இல்லாமலேவெளி
மண்ணும்விண்ணுமுண்டு பண்ணவென்று
பேதைப்பெண்ணுமுதல் வாலைப்பெண்ணுளென்று
புகுந்தாளிந்தப் புவியடக்கம். 8

வேதமும்பூதமுண் டானதும்வெளி
ஞானசாஸ்திர மானதும்
நாதமுங்கீதமுண் டானதும்வழி
நானசொல்லக்கேளடி வாலைப்பெண்ணே. 9

பூந்தச்செங்களுண் டானதுமுதல்
தெய்வமுந்தேவருண் டானதும்

விந்தையாய்வாலையுண் டாணதுவும்ஞான
விளக்கம்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 10

அரிக்குமுந்தின தவ்வெழுத்தாம் பின்னும்
அரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம்
தரிக்குமுந்தின தஞ்செழுத்தாம்வாசி
பரிக்குள்நின்றது மஞ்செழுத்தாம். 11

ஆதியிலைந்தெழுத் தானாள்வாலைப்பெண்
ஐந்தெழுத்துமென்று பேரானாள்
நாதியிலூமை யெழுத்திவள்தானல்ல
ஞானவகையிவள் தானானாள். 12

ஊமையெழுத்தே யுடலாச்சு மற்றும்
ஓமென்றெழுத்தே யுயிராச்சு
ஆமிந்தெழுத்தை யறிந்துகொண்டுவிளை
யாடிக்கும்மி யடியுங்கடி 13

செகம்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
சிவன்படைத்தது மஞ்செழுத்தாம்
யுகமுடிந்தது மஞ்செழுத்தாம்பின்னும்
உற்பனமானது மஞ்செழுத்தாம் 14

சாத்திரம்பார்த்தாலுந் தானுமென்னவேதந்
தானுமேபார்த்திருந் தாலுமென்ன
சூத்திரம்பார்த்தல்லோ ஆளவேணுமஞ்சு
சொல்லையறிந்தல்லோ காணவேணும். 15

காணாதுகிட்டாது எட்டாதுஅஞ்சில்
காரியமில்லையென் றேநினைத்தால்
காணாதுங்காணலா மஞ்செழுத்தாலதில்
காரியமுண்டு தியானஞ்செய்தால். 16

ஆயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயறி
வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே

வாயனுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளேயிந்த
வாலையுமைந்து வெழுத்துக்குள்ளே. 17

அஞ்செழுத்தானதுமெட்டெழுத்தாம்புன்று
மைம்பத்தோரட்சரந் தானுச்சு
நெஞ்செழுத்தாலே நினையாமலந்த
நிசநெதரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 18

ஏய்க்குதேய்க்கு தஞ்செழுத்துவதை
எட்டிப்பிடித்துக்கொ ளிரண்டெழுத்தை
நோககிக்கொள்வாசியை மேலாகவாசி
நிலைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 19

சிதம்பரசக்கரந் தானறிவாரிந்தச்
சீமையிலுள்ள பெரியோர்கள்
சிதம்பரசக்கர மென்றுலகந்தள்
தெய்வத்தையல்லோ வறியவேணும். 20

மனதுறுதியு மில்லாவிடில் வழி
மாறுதல்சொல்லி யென்னசெய்வாள்
மனதுறுதியும வைக்கவேணும்பினனும்
வாலைகிருபையுண் டாகவேணும். 21

இனிவெளியினிற் சொல்லாதேபெழில்
தீம்பட்டுதிந்த வரிவழிக்கே
கனிமொழிசசியே வாருஙகடிகொஞ்சங்
கருவைச்சொல்லுவேன் கேளுங்கடி. 22

ஊத்தைசடலமென் றெண்ணாதேயிது
உப்பிட்டபாண்டமென் றெண்ணாதே
பார்த்தபேருக்கு ஊத்தையில்லையிதைப்
பார்த்துக்கோவுந்த னுடலுக்குள்ளே. 23

உச்சிக்குநேரேயுண் ணாவுக்குமேல்நிதம்
வைத்தவிளக்கு எரியுதடி

அச்சுள்ளவிளக்கு வாலையடியவி
யாமலெரியுது வாலைப்பெண்ணே. 24

எரியதுஅறு வீட்டிலேயதி
லெண்ணெயில்லையமிர்தந் தண்ணியில்லை
தெரியுதுபோக வழியுமில்லைபாதை
சிக்குதுசிக்குது வாலைப்பெண்ணே 25

சிலம்பொலியென்னக் கேட்குமடிமெத்த
சிக்குள்ளபாதை துடுக்கமடி
வலம்புரிபச்சங்க மூதுமடிமேலே
வாசிபைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 26

வாசிப்பழக்க மறியவேநூற்று
மண்டலவீடுகள் கட்டவேணும்
நாசிவழிக்கொண்டு யோகமும்வாசியும்
நாட்டத்தைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 27

மச்சுடரான விளக்குக்குள்ளேமூல
மண்டலவாசி வழக்கத்திலே
எச்சுடராசி யந்தச்சுடர்வாலை
இவள்விடவேறில்லை வாலைப்பெண்ணே. 28

சூடாமல்வாலை யிருக்கிறதும்பரி
சுத்தசிவனுக்குள் ளானதினால்
வீடாமல்வாசிப் பழக்கத்தைப்பாருநாம்
மேல்வீடுகாணலாம் வாலைப்பெண்ணே. 29

மேல்வீடுகண்டவன் பாணியடிவிண்ணில்
விளக்கில்நின்றவன் வாணியடி
தாய்வீடுகண்டவன் ஞானியடிபரி
தாண்டிக்கொண்டவன் பட்டாணியடி. 30

அத்தியிலேகரம் பத்திலேமனம்
புத்தியிலேநடு மத்தியிலே

நெற்றிசதாசிவ மென்றுசொன்னேனுந்தன்
நிலைமையைப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 31

அழுத்திலேசொல்லஞ் செழுத்திலேநாளும்
வழுத்தினேன்ஞானப் பழத்திலே
கழுத்திலே மயேஸ்வரனுமுண்டு
கண்டுபாரடி வாலைப்பெண்ணே. 32

அஞ்சிலேபிஞ்சிலே வஞ்சியரேநிதம்
கொஞ்சிவிளையாடும் வஞ்சியரே
நெஞ்சிலேருத்திரன் சூழிருப்பான்
நேருடனுமடி வாலைப்பெண்ணே. 33

தொந்தியிலேநடுப் பந்தியிலேதிடச்
சிந்தையிலேமுந்தி யுந்தனுடன்
உந்தியில்விஷ்ணுவுந் தானிருப்பாரிதை
உண்மையாய்ப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே 34

ஆலத்திலேயிந்த ஞாலத்திலேவருங்
காலத்திலேயனு கூலத்திலே
மூலத்திலேபிரமனுந் தானிருந்துவாசி
மூடுக்கிறன்பிண்டம் பிடிக்கிறன். 35

தேருண்டுஅஞ்சூறு ஆணியுண்டுஅதில்
தேவருமுண்டு சங்கீதமுண்டு
ஆருண்டுபாரடி வாலைத்தெய்வமதில்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 36

ஒன்பதுவாசல்கோட்டையுண்டு அதில்
உள்ளேநிலைக்கார ரஞ்சுபேராம்
அன்புடனேபரி காரர்களாறுபேர்
அடக்கந்தானடி வாலைப்பெண்ணே. 37

இந்தவிதத்திலே தேகத்திலேதெய்வம்
இருக்கையில்புத்திக் கறிக்கையினால்

சந்தோஷவாலையைப் பாராமல்மனிதர்
சாகிறதேதடி வாலைப்பெண்ணே. 38

நகாரதிஷ்டிப்பு ஆனதினால்பிடு
வானவிகார ஙியமாச்சு
உகாரமுச்சி சிரசாச்சுஇதை
உற்றுப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 39

வகாரமானது ஓசையாச்சு அந்த
மகாரமானது கெற்பமாச்சு
சிகாரமானது மாய்கையாச்சு இதை
தெளிந்துபாரடி வாலைப்பெண்ணே. 40

ஓமென்றவட்சரந் தானுமுண்டதற்கு
ஊமையெழுத்து மிருக்குதடி
நாமிந்தெழுத்தை யறிந்துக்கொண்டோம்விளை
யாடிப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 41

கட்டாதநாளையைக் கட்டவேணுமாசை
வெட்டவேணும்வாசி யொட்டவேணும்
எட்டாதகொம்பை வளைக்கவேணுங்காய
மென்னைக்கிருக்குமோ வாலைப்பெண்ணே. 42

இருந்தமார்க்கமாய்த் தானிருந்துவாசி
ஏற்காமலேதா னடக்கவேணுந்
திரிந்துஓடி யலைந்துவெந்துதேக
மிறந்துபோச்சுதே வாலைப்பெண்ணே. 43

பூத்தமலராலே பிஞ்சுமுண்டு அதில்
பூவில்லாபிஞ்சு மனேகமுண்டு
மூத்தமகனாலே வாழ்வுமுண்டுமற்ற
மூன்றுபேராலே யழிவுமுண்டு. 44

கற்புள்ளமாதர் குலம்வாழ்கநிறை
கற்பையழித்தவ ரேவாழ்க

சிற்பரனைப்போற்றிக் கும்மியடிகுரு
தற்பரனைப்போற்றிக் கும்மியடி 45

அஞ்சிலேரண் டழிந்ததில்லையஞ்
சாறிலேயு நாலொழிந்ததில்லை
பிஞ்சிலேபூவிலே துஞ்சுவதுஅது
பேணிப்போடலாம் வாலைப்பெண்ணே. 46

கையிலாக்குட்டையன் கட்டிக்கிட்டானிரு
காலில்லாநெட்டையன் முட்டிக்கிட்டான்
ஈயில்லாத்தேனெடுத் துண்டுவிட்டானது
இனிக்குதில்லையே வாலைப்பெண்ணே. 47

மேலூருகோட்டைக் காதவழிநன்றாய்
விளங்குங்கன்னூர் பாதையிலே
காலூருவம்பலம் விட்டதினாலது
கடுநடையடி வாலைப்பெண்ணே. 48

தொண்டையுள்முக்கோணக் கோட்டையிலேயிதில்
தொத்திக்கொடிமரம் நாட்டையிலே
சண்டைசெய்துவந்து ஓடிப்போனானைகோட்டை
வெந்துதணலாச்சு வாலைப்பெண்ணே. 49

ஆசைவலைக்குளகப்பட்டதும்வீடு
அப்பவேவெந்து அழிந்திட்டதும்
பாசவலைவந்து மூடியதும்வாலை
பாதத்தைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே 50

அன்னமிருக்குது மண்டபத்தில்விளை
யாடித்திரிந்து ஆனாபுலியும்
இன்னமிருக்குது தஞ்சுகிளியதை
யெட்டிப்பிடிக்குது மூன்றுகிளி. 51

தோப்பிலேமாங்குயில் கூப்பிடுதேபுது
மாப்பிள்ளைவந்து சாப்பிடவும்

யேய்க்குதிப்படி யஞ்சாறுந்தை
யிருந்துமுழிக்குது பாருங்கடி. 52

மீனுமிருக்குது தூரணியிலிதை
மேய்ந்துதிரியுங் காலசாவல்
தேனுமிருக்குதுபோரையிலே யுண்ணத்
திகட்டுதிலலையே வாலைப்பெண்ணே. 53

காகமிருக்குது கொம்பிலேதான் கத
சாவலிருக்குது தெம்பிலேதான்
பார்க்கவெகுதூர மில்லையிதுஞானம்
பார்த்தால்தெரியுமே வாலைப்பெண்ணே. 54

கும்பிக்குளத்திலே யம்பலமாயந்தக்
குளக்கருவூரில் சேறுமெத்த
தெம்புயிடைக்காட்டுப் பாதைகளாய்வந்து
சேர்ந்தாராய்ந்துபார் வாலைப்பெண்ணே. 55

பண்டுமேபாழக் கிணற்றுக்குள்ளேரண்டு
கெண்டையிருந்து பகட்டுதடி
கண்டிருந்துமந்தக் காக்காயுமஞ்சு
கழுகுகொண்றது பாருங்கடி. 56

ஆற்றிலேயஞ்சு முதலையடியரும்
புற்றிலோண்டு கரடியடி
கூற்றமூன்று கருடனடிபாசங்
கொண்டுபிடிக்கிறான் வாலைப்பெண்ணே. 57

முட்டையிடுகு தொருபரவை
மோசம்பண்ணு தொருபரவை
வட்டமிட்டாரூர் கன்னியில்ரண்டு
மானின்று தவிக்குது வாலைப்பேண்ணே. 58

அட்டமாவின்வட்டம் பொட்டலிலேரெண்டு
அம்புவிற்நிற்குது தேர்மேலே

திட்டமாய்வந்து அடிக்குதில்லைதேகம்.
செந்தணலானதே வாலைப்பெண்ணே. 59

மூக்கோணவட்டக் கிணற்றுக்குள்ளேமூல
யண்டவாசிப் பழக்கத்திலே
அக்கோணவட்டச் சக்கரவர்த்தில்வாளை
யமர்ந்திருக்கிறாள் வாலைப்பெண்ணே. 60

இரண்டுகாலாலொரு கோபுரமாம்நடு
நாளாயிருந்து அமிழ்ந்துபோகும்
கண்டபோதுகோ புரமிருக்கும்வாலை
காணவுமொட்டா னிலைக்கெட்டாள். 61

அஞ்சுபூதத்தை யுண்டுபண்ணிக்கூட்டி
ஆராதாரத்தை யுண்டுபண்ணி
கொஞ்சப்பெண்ணாசை யுண்டுபண்ணிவாலை
கூட்டுறாள் காலனை மாட்டுகிறாள் 62

காலனைகாலா லுதைத்தவளாம்வாலை
ஆலகாலவிஷ முண்டவளாம்
மாளாச்செகத்தைப் படைத்தவளாமிந்த
மானுடன்கோட்டை யிடித்தவளாம். 63

மாதாவாய்வந்து அமுதந்தந்தாள்மனை
யாட்டியாய்வந்து சுகங்கொடுத்தாள்
ஆதரவாகிய தங்கையானாள்நமக்
காசைகொழுந்தியு மாமியானாள். 64

சிரித்துமெல்லாப் புலமெறித்தாள் வாலை
செங்காட்டுச்செட்டியைத் தானுதைத்தாள்
ஒருத்தியாகவே சூரர்தனைவென்றாள்
ஒற்றையாய்க்கஞ்சனைக் கொன்றுவிட்டாள். 65

இப்படியல்லோ விவள்தொழிலாமிந்த
ஈஞமலடி கொடுஞ்சூலி

மைப்படுங்கன்னியர் கேளுங்கடி
வயசுவாலை திரிசூலி. 66

கத்திபெரிதோ யுறைபெரிதோவிவள்
கண்ணுபெரிதோ விவள்பெரிதோ
சத்திபெரிதோ சிவம்பெரிதோநீதான்
சற்றேசொல்லடி வாலைப்பெண்ணே. 67

அன்னம்பெரிதல்லால் தண்ணீர்பெரிதில்லை
அப்படிவாலை பெரிதானால்
பொன்னுபெரிதல்லால் வெள்ளிபெரிதில்லை
பொய்யாதுசொல்லுறேன் கேளுங்கடி. 68

மாமிசமானாலெலும்புமுண்டுசதை
வாங்கியோடு கழன்றுவிடும்
ஆமிசப்படி சத்தியென்றேவிளை
யாடிக்கும்மி யடியுங்கடி. 69

பண்டுமுளைப்ப தரிசியேயானாலும்
விண்டுமிபோனால் விளையாதென்று
கண்டுகொண்டுமுன் னவ்வைசொன்னளது
வுண்டோவில்லையோ வாலைப்பெண்ணே. 70

மண்ணுமில்லாமலே விண்ணுமிலைநெஞ்சம்
வாசகமில்லாமலே பூவுமில்லை
பெண்ணுமில்லாமலே யாணுமில்லையது
பேணிப்பாரடி வாலைப்பெண்ணே. 71

நந்தவனத்திலே சோதியுண்டுநிலங்
காத்தபேருக்கு நெல்லுமுண்டு
விந்தையாய்வாலையைப் பூசிக்கமுன்னால்
விட்டகுறைவேணும் வாலைப்பெண்ணே. 72

வாலையைப்பூசிக்கச் சித்தரானார்வாலைக்
கொத்தாசையாய்ச்சிவ கர்த்தரானார்

வேலையைப்பார்த்தல்லோ கூலிவைத்தாரிந்த
விதந்தெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 73

வாலைக்குமேலான தெய்வமில்லைமானங்
காப்பதுசேலைக்கு மேலுமில்லை
பாலுக்குமேலான பாக்கியமில்லைவாலைக்
கும்மிக்குமேலான பாட்டில்லை. 74

காட்டத்தைக்கண்டா லரிபலாதுமந்த
நவாறுவாசல் கடக்கலாகும்
பூட்டைக்கதவைத் திறக்கலாகுமிது
பொய்யல்லமெய்யடி வாலைபெண்ணே. 75

ஆணும்பெண்ணுங்கூடி யானதினாற்பிள்ளை
ஆச்சுதென்றேநீரும் பேசுகின்றீர்
பெண்ணுமாணுங்கூடி யானதல்லோபேத
மற்றொருவித்தாச்சு வாலைப்பெண்ணே. 76

இன்றைக்கிருப்பதும் பொய்யல்லவேவீடு
மென்வாழ்க்கையென்பதும் பொய்யல்லவே
அன்றைக்கெழுத்தின் படிமுடியும்வாலை
ஆத்தாளைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே 77

வீணாசைகொண்டு திரியாதேயிது
மெய்யல்லபொய்வாழ்வு பொய்க்கூடு
காணாதவாலையைக் கண்டுகொண்டால்காட்சி
காணலாமாகாய மாளலாமே 78

பெண்டாட்டியாவதும் பொய்யல்லவோபெற்ற
பிள்ளைகளாவதும் பொய்யல்லவோ
கொண்டாட்டமான தகப்பன்பொய்யேமுலை
கொடுத்ததாயும் நிசமாமோ. 79

தாயும்பெண்டாட்டியுந் தான்சரியேதன்யம்
தாமேயிருவருந் தாங்கொடுத்தார்

காயும்பழமுஞ் சரியாமோவுந்தன்
கருத்தைப்பார்த்துக்கொள் வாலைப்பெண்ணே. 80

பெண்டாட்டிமந்தை மட்டுவருவாள்பெற்ற
பிள்ளைமசானக் கரையுமட்டும்
தெண்டாட்டுத்தர்மம் நடுவிலேவந்து
சேர்ந்துபரகதி தான்கொடுக்கும். 81

பாக்கியமும்மகள் யோக்கியமும்ராச
யோக்கியமும்வந்த தானாக்கால்
சீக்கிரந்தருமஞ் செய்யவேண்டுங்கொஞ்சந்
திருப்பணிகள் முடிக்கவேண்டும். 82

திருப்பணிகள் முடித்தோர்ருஞ்செத்துச்
சாகாதபேரி லொருவரொன்றும்
அருட்பொலிந்திடும் வேதத்திலேயவ்வை
அறிந்துசொன்னாளே வாலைப்பெண்ணே. 83

மெத்தைதனிலே படுத்திருந்துநாமும்
மெல்லியருடன் சிறக்கும்போது
யுத்தகாலன்வந்து தாம்பிடித்தால்நாமும்
செத்தசவமடி வாலைப்பெண்ணே. 84

ஏழைபனாதிக ளில்லையென்றவர்க்
கிருந்தாலன்னங் கொடுக்கவேண்டும்
நாளையென்றுசொல்ல லாகாதேயென்று
நான்மறைவேத முழங்குதடி. 85

பஞ்சைப்பனாதியை யடிக்காதேயந்த
பாவந்தொலைய முடியாதே
தஞ்சமென்றோரைக் கெடுக்காதேயார்க்கும்
வஞ்சனைசெய்ய நினையாதே. 86

கண்டதுங்கேட்டதுஞ் சொல்லாதேகண்ணில்
காணாதவுத்தரம் விள்ளாதே

பெண்டாட்டிக்குற்றது சொல்லாதேபெற்ற
பிள்ளைக்கிளப்பங்கள் கொடுக்காதே. 87

சிவனடியாரை வேதியரைச்சில
புலவர்ஞான பெரியோரை
மவுனமாகவும் வையாதேயவர்
மனதுநோகவும் செய்யாதே. 88

வழக்கழிவுகள் சொல்லாதேகற்பு
மங்கையர்மேல்மனம் வையாதே
பழக்கவாசியைப் பார்த்துக்கொண்டுவாலை
பாதத்தைப்போற்றடி வாலைப்பெண்ணே. 89

கூடியபொய்களைச் சொல்லாதே பொல்லா
கொலைகளவுசெய்ய லாகாதே
ஆடியபாம்பை யடியாதேயிது
அறிவுதானடி வாலைப்பெண்ணே. 90

காரியநாயகினும் வீரியம்பேசவும்
காணுதென்றவ்வை சொன்னாளே
பாரினில்வம்புகள் செய்யாதேபுளியம்
பழம்போலுதிர்ந்து விடுந்தானே. 91

ராசாக்கள்பகை செய்யாதேநடுக்
காட்டுப்புலிமுன்னே நில்லாதே
தேசாந்திரங்களுஞ் செல்லாதேமாய்கைத்
தேவடியாள்தனம் பண்ணாதே. 92

தன்வீடிருக்க அசல்வீடுபோகாதே
தாயார்தகப்பனை வையாதே
உன்வீட்டுக்குள்ளே பூதமிருக்கையில்
ஓடித்திரியுறாய் வாலைப்பெண்ணே. 93

சாதிபேதஞ்சொல்லுகிறீர்தெய்வம்
தானொன்றொருவுடல் பேதமுண்டோ

ஓதியபாலதி லொன்றாகியதில்
உற்பத்திசெய்தயிர் மோராச்சு. 94

பாலோடுமுண்டு பூனையுமுண்டு
மேலாகக்காணவுங் காண்பதில்லை
மேலந்தவாசையைத் தள்ளிவிட்டுமனதில்
வேண்டிப்பூசையைச் செய்திடுங்கள். 95

கோழிக்காறுகா லென்றுசொன்னேன்கிழக்
கூனிக்குமூன்றுகா லென்றுசொன்னேன்
கூனிக்கிரண்டெழுத் தென்றுசொன்னேன்முழுப்
பானைக்கு வாயிலை யென்றுசொன்னேன். 96

ஆட்டுக்கிரண்டுகா லென்றுசொன்னேனம்
மானைக்குப்பானைக்கு நிற்குமேல்கால்
மாட்டுக்குகாலில்லை யென்றுசொன்னேன்சதை
வகைகையைச்சொல்லடி வாலைப்பெண்ணே. 97

கோயிலுமாடும் பறித்தவனுங்களறி
கூற்றுமேகற் றிருந்தவனும்
வாயில்லாக்குதிரை கண்டவனுமாட்டு
வகைதெரியுமோ வாலைப்பெண்ணே. 98

இத்தனைசாத்திரந் தான்படித்தோர்செத்தா
ரென்றுலகத் தோர்கள்சிரிப்பார்
செத்துப்போய்க் கூடக் கலக்கவேண்டுமவன்
தேவர்களுடனே சேரவேண்டும். 99

உற்றதுசொன்னா லற்றதுபொருந்தும்
உண்டோவுலகத்தி லவ்வைசொன்னாள்
அற்றதுபொருந்து முற்றதுசொன்னாள்
அவனேகுருவடி வாலைப்பெண்ணே. 100

பூரணநிற்கும் நிலையறியான்வெகு
பொய்சொல்வான்கோடி மந்திரஞ்சொல்வான்

காரணகுரு வவனுமல்லவிவன்
காரியகுரு பொருள்பரிப்பான் 101

எல்லாமறிந்தவ ரென்றுசொல்லி யிந்த
பூமியில்முழு ஞானியென்று
உல்லாசமாக வயர்பிழைக்கவிவர்
ஓடித்திரியுறார் வாலைப்பெண்ணே. 102

ஆதிவாலைபெரி தாளுமவன்
அக்காள்பெரிதோ சிவன்பெரிதோ
நாதிவாலைபெரி தாளுமவன்
நாயகனல்ல சிவம்பெரிது. 103

ஆயுசுகொடுப்பால் நீரிழிவுமுதல்
கண்டதுமற்ற வியாதியெல்லாம்
பசாசுபறந்திடும் பில்லிவினைவடி
பத்தினிவாலைப்பெண் பேரைச்சொன்னால். 104

நித்திரைதன்னிலும் வீற்றிருப்பாளெந்த
நேரத்திலும்வாலை முன்னிருப்பாள்
சத்துருவந்தாலும் தள்ளிவைப்பாள்வாலை
யுற்றகாலனையுந் தானுதைப்பாள். 105

பல்லாயிரங்கோடி யண்டமுதல்பதி
னான்குபுவன மூர்த்திமுதல்
எல்லாந்தானைப் படைத்தவளாம்வாலை
யெள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் நின்றவளாம். 106

தேசம்புகழ்ந்திடும் வாலைக்கும்மித்தமிழ்
செய்யவெனக்குப தேசஞ்செய்தாள்
நேசவான்வீரப் பெருமாள்குருசாமி
நீள்பதம்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி. 107

ஆறுபடைப்புகள் வீடுகடைசூத்திர
வஞ்செழுத்துக்கும் வகையறிந்து

கூறுமுயர்வல வேந்திரன் துரைவள்ளல்
கொற்றவன்வாழக்கொண்டாடுங்கடி. 108

ஆடுங்களீ பெண்டுக ளெல்லோருமந்த
அன்பானகொங்கணர் சொன்ன தமிழ்
பாடுங்கள்சித்தர்க ளெல்லோரும்வாலைப்
பாதத்தைப்போற்றிக் கொண்டாடுங்கடி. 109

சித்தர்கள் வாழி சிவன்வாழிமுனி
தேவர்கள்வாழி ரிஷிவாழி
பத்தர்கள்வாழி பதம்வாழிகுரு
பாரதிவாலைப்பெண் வாழியவே. 110

வாலைக்கும்மி.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

உரோமரிஷி ஞானம்.

மூலவட்டமானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்குவித்தான முதலைக்காப்பு
மேலவட்டமானபிறப் பிறமஙகாப்பு
வேதாந்தங்கடந்துநின்ற மெய்யேகாப்பு
காலவட்டந்தங்கிமதி யமுர் தப்பாலைக்
கண்டுபசியாற்றிமனக் கவடுநீக்கி
ஞாலவட்டஞ்சித்தாடும் பெரியோர்பாதம்
நம்பினதாலுரோமனென்பேர் நீயன்றனே. 1

கண்ணாடிசிலமூடித் தனுப்பினாலே
கருவதனையறியாமல் மாண்டுபோனான்
விண்ணாடிப்பாராத குற்றம்குற்றம்
வேறுமண்ணாய்ப்போச்சுதவன்வித்தையெல்லாம்
ஒண்ணானமவுனமென்ற யோகம்விட்டால்
ஒருபோதுஞ்சித்தியில்லை வாதந்தானும்
பெண்ணார்தன்னாசைதன்னை விட்டுவந்தால்
பேரின்பமுத்திவழி பேசுவேனே. 2

பேசுவேனிடகலையை சந்திரகாந்தம்
பினகலைதானுதித்த னுதியாச்சு
நேசமதாய்நடுவிருந்த சுடந்தாநீங்கி
நீங்காமலொன்றான லதுதான்முத்தி
காதலாய்ப்பார்த்தோர்க்கு இதுதான்மோட்சங்
காணதபோக்கென்ன காமதேகஞ்
சோதனையாயிடகலையி லேறவாங்கி
சுழிமுனையில்கும்பித்துச் சொக்குவீரே. 3

வாங்கியந்தப்பனிரண்டி னுள்ளேரேசி
வன்னிநின்றவிடமல்லோ சூரியன்வாழ்க்கை
யோங்கியிந்தரெண்டிடமு மறிந்தோன்யோகி
உற்றபரமடிதானே பதினாறுகுந்
தாங்கிநின்றகாலடிதான் பன்னிரண்டு
சார்வானபதினாறில் மெள்ளவாங்கி
யேங்கினதைபன்னிரண்டில் நிறுத்தியூது
எழுந்தபுரியட்ட மடங்கித்துப்பாரே 4

பாரையாகுதிரைமட்டம் பாய்ச்சல்போச்சு
பரப்பிலேவிடுவதே சந்தந்தன்னை
நேரய்யாரெண்டிதழி னடுவேவைத்து
நிறைந்தசதாசிவனுரைத் தியானம்பண்ணு
கூரையா அங்குலந்தா னுஞ்சென்று
குறிக்குள்ளே தானடக்கிக் கொண்டுதையா
ஆரையாஉனக்கிடு சொல்லப்போரேன்
அருமையுள்ளவென்மகனென் றழைக்கலாமே.

அழைப்பதுவுநல்லபிள்ளை யானால்நன்று
ஆகாதசீடர்களைச் சேர்ந்தால்தோஷம்
பிழைப்பதற்குவழிசொன்னால் பார்க்கமாட்டான்
பெண்டாட்டிமனம்குளிரப் பேசுமாடு
உழைப்பதற்குச்சென்னமெடுத் தானேயல்லால்
உதவிதனக்கெவ்வளவு முண்டோவில்லை
யிளப்பமிவன் பேச்சையடிக் கடிதானாகு
மேதுக்குச்சொல்லுகிறே மினிமேல்தானே. 6

மேலென்னவிருக்கையிலும் நடக்கும்போதும்
வேறாரையால்சாரங்கள் விடாமலேற்று
நாலென்னவேட்டென்ன வெல்லாமொன்று
நவமான அஷ்டாங்க மப்பியாசித்துக்

காலென்னபிராணாய மூன்னேசெய்யில்
கணக்காகப்பூரகமாங் கும்பகமேநாலு
கோலென்னரேசகந்தா னொன்றுமூன்று
குறையாமற்சரபீசங் கூட்டித்தீரே. 7

கூட்டியேபழகினபின் சரபீசத்தில்
குறையாமல்சாதித்தால் பிரமாந்திரங்
காட்டிவிக்குமல்லாமல் விழிக்குழியினாலே
கண்மூக்குமத்தியிலே கண்டுபாரு
மூட்டிவிக்குமாதார மாறுந்தானே
மூலவட்டகண்பதிநான் முகத்தோன்மாயன்
தாட்டிகமணிப்பூரங் கையுன்வட்டந்
தணலானருத்திரனுந் தணலுமாமே 8

தணலாகும்விசுத்தியறு கோணவட்டஞ்
சதாசிவனார்வட்டமல்லோ குருபீடந்தான்
மனையானபதியினிலே குறித்துப்பார்க்க
மத்தியமுதல்கரிகொண்டு தூங்குந்தூங்கும்
கனலேறிகொண்டிருந்தா லெல்லாமுண்டு
காற்றைவெளிவிட்டாக்கால் கருமதிதான்
புனலூறும்வழிபாதை யிந்தமார்க்கம்
பொல்லாததுரோகிக்குப் பொய்யாமன்றே 9

செலுத்துவது உண்ணாக்கி லண்ணாக்கையா
சென்றேறிப்பிடரிவழித் தியாணந்தோனும்
வலுத்ததடா நாலுமுனைக் சமுதமாச்சு
மவுனமென்ற நிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
சொலித்திருக்கும் பன்னிரண்டி லிருத்தியூது
சோடசமாம்சந்திரகலை தேய்ந்துபோச்சு
பலித்ததடாயோகசித்தி ஞானசித்தி
பருவமாய் நாடிவைத்துப் பழக்கம்பண்ணே.

மூடாமல்சிறிதுயன முகபாடம்பண்ணி
முழுதுமவன் வந்ததுபோல் பிரசங்கித்து
வீடேதுஉடலேது யோகமேது
வீண்பேச்சாசொல்லிபல்லோமாண்டுபோனார்
காடேறிமலையேறிநதிகளாடிக்
காய்கிழங்குசருகுதின்று•காமதீயால்
சூடேறிமாண்டவர்கள் கோடாகோடி
சொரூபமுத்திபெற்றவர்கள் சுருக்கமாச்சே.

சுருபமுத்திக்கதையாள மேதென்றாக்கால்
சுடர்போலேகாணுமடா தூல்தேகம்
அருபமுத்தியிடமல்லோ பிரமஞான
மபராட்சமென்றுசொல்லுஞ் சிரவணந்தான்
பருபதத்தை அசைப்பனெனச் சிற்றெறும்பின்
பழங்கதைபோலாச்சுதிந்த யோகம்விட்டால்
வெறுங்கடத்திலீப்புகுந்த வாறுபோலே
வேதாந்தமறியாத மிலேச்சர்தானே. 12

ஓமென்றகெட்டபுத்தி மாணாக்காளே
உலகத்தில்மானிடற்குஆண்டுநூறு
ஆமென்று இருபத்தோ ராயிரத்து
அறுநூறுசுவாசமல்லோ ஒருநாளைக்குப்
போவென்றுபோனதினால் நாள்குறைந்து
போச்சுதுபோகாவிட்டால் போரதில்லை
தாமென்றுநினைக்கையிலே தெய்வமொன்று
தானினைந்ததன்மையல்லோ விதிகள்தானே. ()

உரோமரிஷி ஞானம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருமூலநாயனார் ஞானம்.

காப்பு-விருத்தம்.

அடியாகியண்டரண்டத் தப்பாலாகி
அகாரமெனு மெழுத்ததுவே பாதமாகி
முடியாகிநடுவாகி மூலந்தன்னில்
முப்பொருளுந்தானாகி முதலுமாகிப்
படியாகிமுப்பாழுற்றுப் படிக்குமப்பாற்
படிகடந்தபரஞ்சோதிப் பதியுமாகி
அடியாகுமூலமதே அகாரமாகி
அவனவளாய்நின்றநிலை யணுவதாமே. 1

அணுவாகியவனவளா யல்லாமாகி
அடிநடுவுமுடிவாகி யகண்டமாகி
பொதுவாகிப்பல்லுயிர்க ளனைத்துக்கெல்லாம்
புகலிடமாயெப்பொருட்கு மூலமாகி
பதுவாகிவண்டாகிச் சுவையுமாகி
பலராகிமணமாகி மதிக்கவொண்ணு
அவராகுஅகாரமதே மூலமாகி
அண்டமெல்லாந்தாங்கிநின்ற மம்பரமூலம்மே

மூலமென்னுமாதார வட்டந்தானே
முக்சுடருமுக்கோண மூன்றானுடி
சீலமென்னுஞ்சிவலிங்கபாதத்தீர்த்தந்
திருவடியுந்திருமேனிநடனமாகும்
கோலமுடனண்டமெல்லாந் தாங்கிக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டகம்பமதாய் மேலேநோக்கி
ஆலமுண்டரண்டமெல்லாந் தானாய்நின்ற
அகாரமுதல்வவ்வெழுத்தை அறிந்துபாரே.

அறிந்ததுவுந்தற்பரமே யகாரமாகும்
அறிவுடையஉகாரமே சிற்பரமதாகும்
பிறந்ததுவுமுலகமெல்லாஞ் சமையந்தானும்
பேதமென்னுங்கருவிவகை யெல்லாமாகும்
அறிந்ததுவும் அகாரமெனும் பாதந்தன்னை
அடிமுடியென்றனுதினமு மறிந்துநோக்கே.

நோக்கமுடன்மூலமெனும் பாதந்தன்னை
நாட்பொருளாஞ்சிற்பரத்தி னூடேநோக்குந்
தீர்க்கமுடனாதார வகையுந்தாண்டித்
திருநயனம்நாசினுனிற்றி நடுவேபார்த்துப்
போக்கறிந்துமிந்தநிலை நோக்கவல்லர்
புரிசடையோன்றன்னுடைய புதல்வராவர்
ஆக்கமுடனருட்சுடர்போற் குருவைத்தானே
அனுதினமும்நோக்கிநிற்பா ராசானே. 5

ஆசானுமீசானு மொன்றேயாகு
மவனவளுமொன்றாகும் அதுதானாகும்
பேசாதமந்திரமு மிதுவேயாகும்
பேரொளியின்வடிவாகும் பேருமாகும்
நேசாருங்கலைகளெல்லாந் தானேயாகும்
நிலையானஓங்கார பீடமாகும்
யீசானையாசானைக் காணும்பேர்க்கு
யின்பமுடன்கயிலாச மெய்தலாமே. 6

எய்தரியபரமசிவத்தின் மூலந்தன்னி
லிருசுடருமுதித்தொடுங்கு மிடமேயென்று
மெய்தொழியுஞ்சுழிமுனைபே கம்பமாகி
மெய்ப்பொருளாஞ்சோதியென மேவிநிற்கும்
இவ்வகையேமூலமெனும் பாதந்தன்னை
யிருநேரமற்றிடத்தே யிரஞ்சிகாணே. 7

காண்பதுதான்பேரொளியின் காட்சியாகும்
காணரியபொருளாகுங் காட்டும்போது
ஆண்பெண்ணாய் அலியாகிஅடியுமாகி
அப்பாலைக்கப்பாலா யமர்ந்தசோதி
வீண்பயிலும்வேதமெல்லாந் தேடிக்காணா
வெறும்பாழதாகியே மேவிநின்றார்
சேண்பயிலும்செகசோதி மூலந்தன்னை
தேடரியபாதமென்றே தெளிந்துநோக்கே. 8

தெளிவரியபாதமது அகாரமாகி
சிற்பரமுந்தற்பரமுந் தானேயாகி
அளிவரியசோதியது தானேயாகி
அடிநடுவுமுடியாகி யமர்ந்துநின்று
மொருவரியமுதலாகி மூலமாகி
மூச்சுடருந்தானாகி முடிந்தசோதி
சுழியினிலேமுனையாகிக் கோபமாகிச் [ர்
சொல்லரியவெழுத்தென்றே தொகுத்துப்பாரீ

தொகுப்பதுதான்மந்திரங்கள் கருவிநூல்கள்
சொல்லரியதத்துவங்கள் தன்னையெல்லாம்
வகுத்துடனேயிதையெல்லாங் கண்டுநீங்கி
வாகானஉடலுயிரை வகைபாற்கண்டு
பகுப்புடனேசேராமற் பாதந்தன்னைப்
பரகதிக்கிவழியெனவே பற்றிக்கொண்டு
விகர்ப்பமில்லாமூலமதில் நின்றசோதி
மேலானபாதமென்றே மேவிநில்லே. 10

மேவியதோசற்குருவின் பாதந்தன்னை
மெஞ்ஞானமென்றதனை மேவிக்கொண்டு
ஆவியுடல்காயமெல்லா மறிந்துபார்த்து
அத்தனார்வடிவமென்றே அறிந்துக்கொண்டு

பாவினையுள்ளானதெல்லாம் விட்டுநீங்கிப்
பகலிரவுமமற்றிடத்தே கருத்தைவைத்துச்
சிவனையுஞ்சிவந்தனையு மொன்றாய்த்தானே
திருமூலர்பாதமென்றே திடமாய்க்காணே. 11

திருமூலநாயனார் ஞானம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கருவூரார் பூஜாவிதி.

காப்பு

தெளிவுதனில்தெளிவுதரு மருளுங்காணும்
க்ஷணத்திலே சிவமயஞ்சேரத்தானும்
மழியதனில்நல்லவழி ஞானங்கூடும்
மகத்தானவேதாந்தஞ் சித்திகாட்டும்
ஒளிவுதனிலொளிவுதரு முத்திசொல்வா
ருற்பனத்திலுற்பனமா யுறுதிதோணும்
வெளியதனிலவெளியாகி நாதத்துள்ளே
விளங்கிநின்றவாலைப்பெண் ணுதிகாப்பாமே.

நூல்

ஆதியந்தம்வாலையவ ளிருந்தவீடு
ஆச்சரியம்மெத்தமெத்த வதுதான்பாரு
சோதியந்தநடுவீடு பீடமாகிச் [த்தாள்
சொகுசுபெற வீற்றிருந்தாள் துரைப்பெண்ணு.

வீதியந்த ஆறுதெரு வமர்ந்தவீதி
விளையாடிநின்றதிரு மாளிகண்டாய்
பாதிமதிசூடியே யிருந்தசாமி
பத்துவயதாகுமிந்த வாமிதானே 1

வாமியிவள்மர்மம்வைத்துப் பூசைபண்ண
மதியுனக்குவேணுமடா வதிகமாக
காமியிவள்வெகுசாமி சிவகாமிரூபி
காரணிதுசிறுபிள்ளை கன்னிகன்னி
ஆமிவளையறிந்தவர்கள் சித்தர்சித்தர்
அறிந்தாலுமனதடக்க மறியவேணும்
நாமிவளைப்பூசைபண்ண நினைத்தவாறு [ணே.
நாட்டிலேசொல்ல வென்றால் நகைப்பார்கா

காணப்பாவிவளுடைய கற்புமெத்த
கண்டவர்க்குப்பெண்ணரசு நானேயென்பாள்
ஊணப்பாவமிர்தமவளூட்டிவைப்பா
ளுள்வீட்டுக்குள்ளிருந்து மேலேயேற
பூணப்பாமனமுறைந்து வாவாவென்பாள்
புத்திரனேயென் மகனே யென்றுசொல்லி
வேணப்பாவேணதெல்லாந் தருவேனென்பாள்
வேதாந்தசூட்சமெல்லாம் விளங்குந்தானே. 3

தானென்றவாலையிவள் ரூபங்காணச்
சமர்த்துண்டோ வாண்பிள்ளை தானுமுண்டோ
பானென்றவாமத்துக் குள்ளேயப்பா
பராபரையாள் பலகோடிவிதமுமாடி
தேனென்றமொழிச்சியிவள் சித்தர்க்கெல்லாஞ்
சிறுபிள்ளைபத்துவய துள்ளதேவி
ஊனென்றவுடலுக்குள் நடுவுமாகி
யுத்தமியாள்வீற்றிருந்த வுண்மைதானே. 5

உண்மையிவள் நாணமில்லா திருந்தவீடு
ஊருக்குள் நடுவீடு உற்றுப்பாரு
செம்மையாய்க்கண்டவர்க ளுண்டோவப்பா
ஜெகஜல்வித்தையிவ ளாடும்வித்தை
உண்மையடாபஞ்சவர்ன மாகிநின்ற
உலகதனிலலைந்தவர்கள் கோடாகோடி
நின்மயமாய்க்கண்டவர்கள் சொல்லாரப்பா
னேசமுடனெனக்குரைத்த நிசங்கண்டேனே.

கண்டதொரு பூரணத்தில் மகிமைகேளு
கால்மேலுந்தலைகீழும் நடுவுமாகி
அண்டரொடுமுனிவர்களுங் கண்டுபோற்ற
ஆதவனு மம்புவியு மதிமேலநின்ற
தொண்டுபண்ணுமவர்களில் நாலுபேர்கள்
சுகம்பெறலாமென்றுசொன்ன வாசல்நாலு
கொண்டவர்கள்கண்டுவந்த தொண்ணூற்றாறு
கொள்கையெனக்காத்திருந்த குறியைப்பாரே.

பார்த்தவர்கள்செய்தொழிலை மனதுவேறாப்
பலநூலைப்படித்துப்படு குழியில்வீழ்வார்
ஏற்றபடிமனம்போனாற் புத்திபோச்சு
ஏழைமதிபோகாதே யென்தாய்பாதம
போற்றுதற்குஜவரையு மனதிலொன்றாய்ப்
புத்திசித் நமோர்நிலையில் நிறுத்திவாசம்
பூத்தமலரெடுத்துதி நப் பாதம்போற்ற
பொறியைந்துகருவிகர ணதிபோமே 7

போச்சுதடாமனமாய்கை வீறுபோச்சு
பொறியைந்துகருவிகர ணதிபோச்சு
ஏச்சுதடாவென்றுமன மிறக்கலாச்சு
எனக்கொருவரிணையில்லை யென்றபேச்சு

வாச்சுதடாமனமடங்க வங்கென்றோர்சொல்
வாய்பேசாமவுனத்தை யதிலேசேர்க்கக்
காச்சுதடாபூத்தமலர் கருத்தையூணு
கனியாகுமக்கனியைக் கண்டுகொள்ளே 8

கொள்ளுதற்குஇன்னமொரு குறிப்பைக்கேளு
கொடியிடிமின் முழங்குங் கண்ணைமூடு
விள்ளுதற்குமனமடக்காப் பூதங்காணும்
விள்ளாலேயுள்ளபடி சிங்கென்றோர்சொல்
விள்ளவுமேயு ரயமதா நடுவேதில்லு
வேசமல்லாமொடுங்குமடா சுத்தம்போச்சு
கள்ளரைப்போல்மயங்காதே மவுனத்தாணு
கண்ணையுநீதிறக்காதேகருதிப்பாரே. 9

பாரேதுபுனலேது அனலுமேது
பாங்கானகாலேது வெளியுமாரும்
நாரேதுபூவேது வாசமேது
நல்லபுட்பந்தானேது பூசையேது
ஊரேதுபேரேது சினமுமேது
ஓகோகோவதிசயந்தா னென்னசொல்வேன்
ஆரேதுகுளமேது கோயிலேது
ஆதிவஸ்தையறிவினு லறியலாமே 10

ஆமெனவும்ஊமெனவு மிரண்டுகூட்டி
யப்பனேஓமென்ற மூன்றுமொன்றால்
நாமெனவுந்தாமெனவு மொன்றேயாகும்
நல்லவர்க ளறிவார்கள் காமிகாணூர்
வாமமவைத்துப்பூசைபண்ண விந்தமார்க்கம்
வந்தவர்க்குச்சத்திசிறு பிள்ளைவாலை
சோமநதியமிர்தமுண்ண வாவாவென்பாள்
சுகமுனக்குப்பரமசுக மருள்செய்வாளே 11

செய்குவாய்பூசையது செய்யும்போது
செய்குறிகள்தவறாமல் நடக்கவேணும்

உய்குவாய்பெண்ணரவம் கடியாவண்ணம்
ஊனமையென்றநடுத்தீயை யதிகங்கொண்டால்
பைகுவாயரவுவிஷம் புசிங்கிப்போகும்
பங்கமுனக்கில்லையடா அங்கமீதில்
ஐகுவாயுள்ளடங்கிப் பேச்சைவிட்டு
அழைத்திடவேபஞ்சமத்து கொளுசுங்காணே.

காணுதகாட்சியெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
கலங்காதேமெய்மயக்க மெத்தவாகும்
பூணுதபணிபூண்டு சிறுபெண்ணுகப்
போதமெனும்பொருள்பறிக்கவருவாள்கண்டா
வாணேமடக்கியிவள் ரூபங்கொண்டு [ய்
மயங்காதேமவுனத்தில் நில்லுநில்லு
கோணுதமுக்கோணக் குறியைப்பாரு
கூசாதேகண்கூசுங் கூசுகாணே. 13

கூச்சமற்றுப்பார்க்கையிலே யிருள்போல்மூடுங்
கொள்ளிக்கொண்டு கொளுத்தியதைவெளிச்ச
வாய்சமர்த்து பேசாதே மவுனத்தூணு (ம்போடு
வாவாவென்றேநீயும் வருந்திக்கூவ
சூட்சமதுவிருந்தவிடஞ் சொல்லலாமோ
சொல்லுதற்குவாய்விட்டுச் சொல்லலாமோ
பாராய்சமர்த்துப்பாராதே தாயைப்போற்று
சற்குருபோலுற்பனத்தைத் தாய்சொல்வாளே

சொல்வதற்குஇவளையல்லால் சுகம்வேறுண்டோ
சூட்சமெல்லா மிவளைவிடச் சூட்சமுண்டோ
நல்லவர்க்குநடுவில்வினை யாடும்வல்லி
நாதவிந்துஓங்கார நிலையுங்காட்டி
வல்லவர்க்கும்வல்லவளும் நானேயென்பாள்
வரமவர்க்குவேணதெல்லாம் வழங்கும்ரூபி

புல்லருக்குஆயுதமும் புல்லையாகும்
புத்திகெட்டலோபிகட்குப் புகலொண்ணதே.

புகலுவார்வேதமெல்லாம் வந்ததென்று
பொய்பேசிசாஸ்திரங்கள் மிகவுங்கற்று
அகலுவார்பெண்ணாசை விட்டோமென்று
அறிவுகெட்டு ஊர்தோறுஞ் சுற்றிச்சுற்றி
சகலமுமேவந்தவர்போல் வேடம்பூண்டு
சடைமுடியுங்காஷாயந் தன்னைச்சாற்றி
இகலுமனமடங்காமல் நினைவுவேறாய்
எண்ணமெல்லாம்பெண்ணாசை பூசைதானே.

பூசையதுசெய்வமென்று கூட்டங்கூடி
புத்திகெட்டுக்கைகம்முறையின் போக்கைவிட்டு
* பாசையதுமிகப்பேசிப் பாட்டும்பாடிப்
படிப்பார்கள்மந்திரத்தின் பயனைக்காணார்
ஆசைபெண்ணாசை மயக்கத்தாலே
யங்கிருந்தவாமத்தைப் பங்குபோட்டுப்
பேசையிலேமனம்வேறாய் நினைப்பான்பாவி
புரட்டுருட்டாய்நினைவு தப்பிப்பேசுவானே.

பேச்சென்றால்வாய்ச்சமர்த்தாய்ப் பேசிபேசி
பின்னுமுன்னும் பாராமல் மதமேமீறி
நீச்சென்றம்நிலைப்பென்று மேதுங்காணார்
நிர்மூடரனேகவித ஜாலங்கற்று
ஆச்சென்றாலதனாலே வருவதேது
ஆததாளைப்பூசித்தோ னவனேசித்தன
மூச்சென்னசெய்யுமடா நரகிற்றள்ளும்
மோசமது போகாதே முக்காலபாரே. 18

முக்காலும்பொருந்துமென்று சொன்னபோதே
மோசமில்லைசூட்சமது மொழிந்துகூடும்

* பாசை-பாஷையெனக்கொள்க

தக்காமற்போனபே ரனேகருண்டு
சமர்த்தறிந்தாலவன்யாமி யவனேசித்தன்
எக்காலுமடந்திருநீ காலுமுன்னி
யிருநதட்ங்கியுள்ளிருந்து வெளியிற்போன
அக்காலைகாணும லலைந்தேயோடி
அழிந்த்கெட்டுப்போனவங்க ளறிந்துகொள்ளே.

அறிந்தகுறியடையாளங் காணவேணு
மக்குறியிற்சொக்கிமனந் தேறவேணும்
மறிந்தவன்போலடங்கிமன மிறக்கவேணும்
மலலையதுவழிபாதை யறியவேணும்
மறைந்தவரைநிறைந்தவரை நீர்தான்காண
மயக்கத்தைக்கண்டுனையு மதிக்கவேணும்
நிறைந்தமதிகுறைந்தவகை யறியவேணும்
நிச்சயத்தையறிவர்க்கு முத்திதானே. 20

முத்திதருமென்றுமனம் புத்தியற்று
மோசமதுபோகாதே பாசங்கையில்
சித்தமதில்சந்திரனை நிந்திக்கொண்டு
செந்தீயிலுன்தீயை நடுவில்வாங்கி
சத்தியுடன் ஆதியந்த மனதில்வைத்துச்
சொல்லாதமந்திரத்தின் தீயைமூட்டி
நித்தியமலரர்ச்சனைசெய் பாதம்போற்றி
நீயுமதிமதியுமதி லதிகமாமே. 21

மதிபெருகுங்கெதிபெருகும் வாதம்வாதம்
வருந்தாதேயந்தமுறை யாகாதப்பா
நீதிபெருகுமிவள்குறியே வாதமாகும்
நிர்மூடரறியாமல் வகாரம்பேசி
நதிகள்தனையறியாமல் சலத்தில்மூழ்கி
நானேநானென்றுவாய் மதங்கள்பேசி

உரியபொருளுள்ளதெல்லாஞ் சுட்டுசுட்டு
உட்பொருளைப்பாராம லழிந்திட்டாரே. 22

இட்டகுறிநாதவிந்து ரூபங்காண
யியலறியாச்சண்டாளர் சுட்டுமாய்வார்
விட்டகுறைவந்ததென்றால் தானேயெய்தும்
விதியில்லார்க்கெத்தனை தான் வருந்தினாலும்
பட்டுமனவாயதல்லால் வேறொன்றில்லை
பதியில்லார்க்குரைத்து மனம்பாழ்ப்பாக்காதே
திட்டமாய்ப்பாணம்வைத்துத் தேவிபூசை
சீர்பெற்றோர்பதினெட்டுச் சித்தர்தாமே. 23

எட்டிரண்டுமொன்றுமது வாலையென்பூ
ரிதுதானேபரிதிமதி சுழினையென்பார்
ஒட்டிமுறிந்தெழுந்ததுவே முக்கோணமென்பார்
உதித்தெழுந்த மூன்றெழுத்தையறியாரையே
கொட்டுமொருதேனுருவாய் நிற்கும்பாரு
கூட்டமிட்டுப்பாராதே குறிகள்தோணும்
சுட்டசுடுகாடுமது வெளியுமாகும்
வேதாந்தசூட்சமது விளங்குந்தானே. 24

சூட்சமிவள்வாசமதுநிலைத்தவீடு
சொல்லுதற்குளங்குமாய் நிறைந்தவீடு
தேசமதில்போய்விளங்கு மிந்தவீடு
சித்தாந்தசித்தரவர் தேடுவீடு
ஓசைமணிப்பூரமதிலுதிக்கும்வீடு
ஓங்காரதிசயங்க ளுள்ளவீடு
ஆசுகவிமதுரமது பொழியும்வீடு
அவனவளுங்கூடிவிளையாடும்வீடே 25

வீடுமது தலைவாச லதுமேல்வாசல்
வெளியானசுழிக்கதவு அடைக்கும்வாசல்

தேடுகிறமூவருமே வணங்கும்வாசல்
திறமானபன்னிருவர் காக்கும்வாசல்
ஆடுகிறபுலியாகி நின்றவாசல்
அரகரசிவசிவா வாசிவாசல்
கூடுகிற முக்கோணப் பரங்களாகிக்
குறும்தி பெருகுமதி கூறெண்ணுதே. 26

ஒண்ணுகி இரண்டாகி விளைவுமாகி
உத்தமியா ளுட்கருத்தை யறியப்போமோ
தின்ணுத விடக்கெடுத்துத் தின்னச்சொன்னுள்
செத்தசவம்நோலிருந்து செபிக்கச்சொன்னுள்
பண்ணுதபணக்கோடிப் பண்ணிவைத்தாள்
பார்த்திருந்து கழுத்தறுக்கப் பார்த்தாள்பாவி
எண்ணுது மெண்ணிமனம் ஏங்கிஞளும்
எனக்கபய மேதெனவே யெழுந்திட்டானே

எழுந்திட்ட திவள்பார்த்துத் தொடர்ந்துகூடி
என்னையுமேயிழுத்துமடி பிடித்துக்கொண்டு
கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்தெரியு மனலைமூட்டிக்
குடிகேடி சத்துருவம்போல் கூச்சலிட்டாள்
அழுதேனே முந்தியினி யந்தவீரி
லரகரா துணையெனக்கு யாருமில்லை
எழுந்திட்டா ரெல்லோரு மோடிப்போனுர்4
என்செய்வேன் தனித்திருந்துஏங்கினேனே

ஏங்கினேன் வீடுழிந்தேன் வீடுமற்றேன்
என்னைத்தான் கண்டவர்கள் சீசியென்ன
தூங்கினேன் காலறிந்து மடக்கமாட்டேன்
துணையெனக்கு யாருமில்லை சூழ்ச்சியாக
வாங்கினேன்காலறிந்து மடக்கவேண்டும் (ள்
வகையானவெனக்கொருத்தி யுறுதிச்சொன்னு

தேங்கினேனப் முன்னுமவள் பின்னுமாகத்
திடமெனக்குச் சொன்னதிந்தத் தெளிவுதானே.

தெளிவதற்குச் சூட்சமிது தெளிவாய்ப்பாரு
சிவனிருந்து விளையாடுந் தெருவைப்பாரு
மொழிவதற்கிந் நூலைவிட வேறொன்றில்லை
முன்னாதியந்தமொடு நடுவுஞ்சொன்னோம்
சுழியதற்குள் சுழியிருந்த சூட்சம்சொன்னோம்
சொல்லாதே மவுனமுதற் கருவுஞ்சொன்னோம்
ஒளிபிறக்குமுறுதியிந்த வுறுதிசொன்னோம்
உற்பனமாப் பார்த்தவர்கள் சித்தர்தானே.

கருவூரார் பூஜாவிதி
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சங்கரனார் திருவுளமகிழ்ந்து

உமாமயேஸ்வரிக்கு அருளிச்செய்த

ஞானசர நூல் சாஸ்திரம்.

மூலமும்-உரையும்.

காப்பு

நேரிசை வெண்பா.

வாழ்த்துவாமுள்ளம் வருவிப்பா னெஞ்சமுன்பிற்
சூழ்த்துவாமென்மேற் றுதிசெய்வாந்-தாழ்த்த
பா நூலைமுற்றுமறப்பாலித்தருள் கூட்டுஞ்
சரநூலையோதமுன்னோன் றாள்.

நாமகள் துதி.

உமைமாதுக்கீச னுரைத்தசரநூலில்
அமையாப்பொருளு மமையு-மெமையாளும்
புவிமடைந்தைபூமடைந்தை போதமெய்ஞ்ஞானக்
கவிமடந்தையிக்கலைக்கோர் காப்பு.

அவையடக்கம்.

செய்யமனந்தனிந்து சீர்முன்னோர் சொற்சரநூ
லையமறவோத வருள்புரியைங்-கையரென்றன்
முன்னிற்பாரென்று மொழிந்தேன்போற்கற்றுணர்ந்
மன்னிப்பாரென்று மனு. [தோர்

இந்நூற்பயன்.

ஆசரியவிருத்தம்

சந்திரபா னிலக்கணமுங் கோளுநாளிற்
தயங்கிய பக்கங்கரண மியோகம்வாரம்

வந்துசொல்லுஞ் சோதிடத்தை யறியாதார்காண்
மனநினைவா யறியும்வகை யுளதோவென்ன
விந்தவுடலுயிர்நிலையை யறியாதாருக்
கியாமறிய வியம்புவகை யாதோவென்னிற்
பைந்தொடியே யான்சொலுஞ் * சரநூறன்னைப்
பரிந்துநீ பாரென்று பரமன்சொல்வான்.

இ-ள் சந்திரன்-சூரியன்-கோள்-நாள்-பக்ஷம்-கரணம்-யோகம்-வாரம் இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்டசோதிடவிலக்கணத்தை யறியாதவர்கள், தத்தம் மனநினைவினாலே யறிந்துக்கொள்ளுமார்க்கம் உள்ளதோ உண்டாயின் அருளிச்செய்ய வேண்டு மென்று உமையவள்கேட்க, சங்கரனார்சொல்லுகிறார், அழகிய வளையல்கள் பூண்டகைகளையுடைய பெண்ணேயானுஞ் சொல்லுஞ் சரநூலாகியவிந்தச்சாஸ்திரத்தைப் பரிவுடன்பார்ப்பாயாக, பார்க்கில் நன்றாணர்வையென்றுசொல்லுகிறார்.

சொல்லரு நெடுங்கயிற்றின் வருணமான
சூரத்தினர் துவக்கெனுமா சீமந்தன்னி
னல்லாரு மூக்கணுங் கயிறுகோத்து
நலந்தீங்காய் வருகின்ற நஞ்சுட்கொண்டு
பொல்லாத காலப்பாம் புண்டுமிழ்ந்து
பூதலத்திற் பிறந்திறந்து போவரேனு
மெல்லாரு மியாஞ்சொல்லுஞ் சரநூறன்னை
யிகழாதார் சுரர்போங்க ரிகழ்வோர்தாமே.

இ-ள் சொல்லப்பட்ட நாற்புரிகூடிய நீண்டகயிற்றைப்போல் பரம்பரையாய் விர்த்தியாகி வராநின்ற

* சரம்-என்பது,காற்று-மனம்-சீவன்-சுவாசம்-மூச்சு-பிராணன்-ஆவி-உயிர்-உயிர்ப்பு-இவை முதலாகச்சொல்லப்பட்டவைதான் என்றறிக.

பிரம-க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திராதி - வருணாசிரமம் பெற்ற இந்தமானிட தேகத்தில் இச்சரம் நாசிகையின் வழியாய்.நின்று எருதுக்கு ஒருமூக்கணாங்கயிறிருந்து ஆட்டுவிப்பதுபோல் நன்மைதீமையென்னு நஞ்சினை யூட்டுவிக்கும் அப்படிப்பட்ட நஞ்சினையூட்டக்கொண்டு கொடியகாலமென்னும் பாம்பானது உணவுமுமிழவுந் தாமுட்பட்டு இருவினைக்கிசைந்தவராய்ப்பிறந்து மிறந்துபோவார்கள், ஆயினும்நான் சொல்லிவருஞ் சரநூலை யிகழாமல் குருமுகாந்திரத்தில் அறிந்து அனுபவித்து, அந்நெறியி னிற்பவர்கள் யாவரேனு மொருங்கே தேவராவார்கள் அப்படி யறியமாட்டாதவர்கள் ஊமைகளுக்குச் சரியாவார்கள்.

சரம்பார்க்க ஆசனவிதிகூறுகின்றார்.

மூங்கிற்பாய் மிடிகல்லு நோய்மண்டுக்க
முறுபலகை நன்மையிலைமுடைந்தபுல்லு
நீக்கிவிடுங் கீர்த்திதழை மனநடுக்க
நிகரில்கலைத் தோல்ஞான நிறைபுலித்தோ
லோங்கியசெல்வம்வீடு முன்குகைப்பு
லொலிர்தூசு நன்மையுபர் படந்தானென்று
தூங்கிய தூக்கம்போக்கு நன்மையாகத்
துலங்கியவாதனத்திருந்துதோகைசொல்வாம்.

இ-ள் மூங்கிற்றடுக்குஆதனம்-வறுமை, கல்வியாதி மண் ஆதனமில்லாமல்வெறுமணலில் (உளுக்கார்ந்து கொண்டால்) துக்கம், உடைந்த அல்லதுஅறுபட்ட பலகை மணை நன்மையில்லை, கோரைப்பாயல்கள்முதலிய புற்பாயல்கள் கீர்த்திநாசம், பச்சிலைதழைமனநடுக்கம், மான்றோல் ஞானம், புலித்தோல்செல்வம், தர்பாசனம், மோக்ஷம், வெள்ளை வஸ்திரம் தீமையில்லை,சித்திராசனம்அல்லது இரத்தநகம்பளம்நன்மை

இவைகளில் நன்மையாக விளங்கும்படியான ஆதன த்திலிருந்து (சரம்பார்க்கவேண்டும்) மற்றுஞ்சொல்லு கிறேன் கேள் மயில்போலும் அழகிய பெண்ணே எனறவாறு. 3

சரம்பார்க்கு மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

சொல்லியவா தனங்கள்பல வற்றுளொன்றிற்
றுய்யபரங்க யாதனமா யிருந்துதோன்று
மல்லலறுத் தேகமன மாக்கியொட்டி
யானபந்த பிராணாய மங்கள்பண்ணி
யெல்லையிலுந் தீயின்கீழா மெழுத்தைப்பற்றி
யெழுபத்தீ ராயிரநா டியிலீரைந்து
நல்லனவா யதின்மூன்று நாடியோடு
நலந்தரும்பே ரவ்வெழுத்தை நவிலப்பாரே.

இ-ள். முன் கூறப்பட்ட வாதனங்கள் பலவுண்டு அவைகளில் தீங்கில்லாத ஒரு ஆதனத்திற் பதுமா தன மென்னப்பட்ட அங்கமாயிருந்து (பார்க்கும் போது) மனதுக்கு மிகவும் நினைவினால்அல்லல்வரும் அப்படிவரும் அல்லல்களை, நீக்கி வேறு நினைவில்லா மல் ஒரே மனமாக்கி ஒட்டியாண பந்தமென்று சொ ல்லும் பிராணாயமஞ் செய்து அதன்மேற்பார்க்கில் எல்லையில்லாத திருவருளுக்கிடமாகிய உந்தியின்கீழி ருக்கு மெழுத்தைத் தொடங்கி எழுபத்தீராயிரம் நா டிகள் இந்தத் தேகத்திலுண்டானவை தெரியும், அந் நாடிகளுள் பத்துநாடிகள் நல்லனவாம் அப்பத்து நாடிகளுள் மூன்றுநாடி நல்லன அம்மூன்றின் வழி யாய்த்தான் சரம் எளிதிற்காணவோடும் இவையறி யப் பெரிதாகிய நன்கினையளிக்கும்யவ்வெழுத்தைப் பார் மான்போலுங்கண்களையுடையபெண்ணே எ-று

அன்றியு மிதன்விவரத்துக்கு மற்றும் வருவன வற்றுள் 35-வது, கவியைப்பார்க்க. 4

நவ்விழியா யிதய கமலந்தன்னி
னன்றாக வசவையுயிர் நடக்கும்போதுஞ்
செவ்வையுடன் மீளும்போ திருபத்தோரா
யிரத்தறுநூற் றச்செபிக்கி லொருநாளாகு
மவ்வியமூலாதாரஞ் சுவாதிட்டான
மணிபூரக மநாகதம் விசுத்தியாக்ஞை
பவ்வமற யாஞ்சொல்லுஞ் சரநூற்னை
பார்ப்பவரே பராபரத்தின் பயன்பார்ப்பாரே.

இ-ள். மான்போலும்விழிகளையுடையபெண்ணே இருதய கமலத்தின் வழியூடுருவிக்கொண்டு யாதொரு தீங்குமில்லாமல் அசுவை யுயிரென்னப்பட்டஇச்சரம் நாசிகையின் வழியாய் போகும்போது (4-அங்குலங்கள் போக) மற்றவை செவ்வையாய்த் திரும்பி வரும்போதும் (கணித்துப் பார்க்கில்) இருபத்தோராயிரத் தறுநூறுதரம் நடக்கும், அது 60-நாழிகை சேர்ந்த ஒருநாளாகும் அப்பரிசெல்லாம் மூலாதாரம் சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி ஆக்ஞை என்று சொல்லப்பட்ட பரநிலையின் பரிசுதான் (அங்கிருந்து உண்டாயினவெனுங் கருத்து) இதனைக்காணும் வழியாதெனில், யான் சொலலுஞ் சரநூலை மயக்கமறப் பார்ப்பதுதான் அப்படிப்பார்ப்பவர் பரமாகவம் அபரமாகவும் விளங்குகின்றஒரு வஸ்துவினு லுண்டாகும பிரயோசனத்தை யறிந்து கொள்வார் எ-று. 5

சந்திரர்-சூரியர்-சுழிமுனை இலக்கணமும் மற்றும் யாத்திரைபலனுங் கூறுகின்றார்.

பார்க்கிலிடை யிடமதுவே திங்களாகும்
பகலவனும் பின்கலையே வலமதாகும்
மேற்கவுரை சுழிமுனைதா னடுவாமங்கி
யிடையான சந்திரனே யமுதமாகுந்
தீர்க்கமுடன் பொருள்விளைக்குங் கரியவண்ணந்
திரராசி யாமவனே செப்புங்காலை
வேற்றடங்கண் மடமாதே விரும்பிக்கேளாய்
விரிவாகவிவையனைத்தும் விளங்கச்சொல்வாம்.

இ-ள். ஆராய்ந்துபார்க்கில் இடகலையென்பதுவே யிடதுபக்கம் நாசியில்வருஞ் சுவாசம் அதுவேசந்திர கலை யென்னப்படும், பின்கலையென்பதுவே வலது பக்கம் நாசியில்வருஞ் சுவாசம் சூரியகலை யென்னப் படும், யாவருக்கும் ஒக்க சொல்லுங்காலத்தில் சுழி முனையென்பது நடுவாகும், அக்கினியென்னப்படும், பின்னும் அந்தச்சந்திரனை சொல்லுமிடத்தில் அமு தம் தீர்க்கமாக எப்பொருள்களையும் உண்டாக்கு வன் நிறங் கருத்ததன் ராசியில் திரராசி. வேல்போ லுங் கண்ணினையுடைய பெண்ணே மற்றுமுண்டா கிய வனைத்தும், பரிஷ்காரமாகச்சொல்ல அதனைநீவி ருப்பமுற்றுக் கேட்பாயாக எ-று.

அறியும் அச்சுழிமுனை இரண்டு நாசிகையிலும் பரவியோடும் அதற்குப் பூரணமென்றும் பெயர்.

இதுவுமது.

சொல்லுங்காற் கதிரவனுஞ் சுகவியாபி
சுத்தநிறம் வெண்மைசர ராசியாகும்

கொல்லுமெலாக்கருமங்கள் கொடியவன்னி
கூறுங்கானிறஞ்சிவப்பா முபயராசி
கல்லவிடைதெரிந்துணர்கிற் றிங்கள்பெண்ணும்
கலைம்பயில்பின்கலைகதிரோசன் புருஷனுகுஞ்
செல்லுமிருபதின்காத வழிக்கப்பாலாந்
திசைக்கிடமாய்ச்செலவலமூர் சேரக்கேளே.

இ-ள். சூரியனுடைய குணகுறிகளைச் சொல்லுமிடத்தில் அந்தச்சூரியன் உலகததில் வியாபகமுற்றவன், பரிசுத்தமான வெண்மை நிறத்தையுடைவன் ராசியில் சரராசி, சுழிமுனையென்னும் அக்கினியை சொல்லவென்றால் சகல கருமங்களையும் யழிக்கும் பொலாது நிறம் அக்கினிச் சிவப்புராசியில மேற்சொல்லிய விரண்டுராசியுங் கூடியது இன்னமும்நன்ருய்த் தெரிந்துபார்க்கில் இடைகலையென்று சொல்லப்பட்ட சந்திரன்பெண்டால் பின்கலையென்றுசொல்லப்பட்ட அந்தச்சூரியன் ஆண்பால் (சுழி முனையென்னப்பட்ட அந்த உபயராசியானது அஃறிணைப்பால் அல்லது அலியாகும்) அன்றியும் இருபதின் காதவழிக்குமேற்பட்ட தூலைவான தேசத்துக்குப் போகும்போது சந்திரகலை யோடும்போது புறப்பட்டுச் சூரியகலையோடும்போது அத்தேசத்தில் போய்ச்சேரவேண்டியது இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன்கேள் எ-று. 7

சந்திரனிலக்கணம் அதிலும் அச்சந்திரன
டக்கும்போது இன்னவைசெய்ய
லாமென்று கூறுகிருர்.

கேட்கிலிடந்தூதாடை யணிபொன்பூணற்
கிளர்க்குணமடி கைமகொளற் கிழ்நீர்காண்டால்

வாழ்க்கைபனையெடுத்தல்குடி புகுதவிற்றள்
மன்னவஉரக்காணலுண்மை மருவல்சாந்தி
வேட்கைதெய்வப் பதிட்டைசுரம்வெறுப்புத்தீர்த்த
வித்தைபெறற்றனம்புதைத்தன் மிகவுமீத [ல்
ஞெட்கமலமலர் முகத்தாய் நரகந்தீர்த்த
னன்றேயாமிவையெல்லா நயந்துபாரே.

இ-ள் சந்திரகலை இடதுநாசிநைனடக்கும்பொழுது எந்தெந்தகாரியங்கள் செய்யலாமென்றுவினவிக்கேட்கில் அந்த இடகலையில் ஒருவரைத்தூதனுப்புதல், தூதுதானேபோகுதல் புதியவஸ்திரந்தரித்தல், ஆபரணாதிகள் பூண்டுகொள்ளல், விவாகஞ்செய்துக்கொள்ளுதல் (தாலிகட்டல) ஒருவனையடிமையாகப்பெற்றுக்கொள்ளல, கிணறுமுதலிய குளம் ஏறிவெட்டுதல் வாழும்படியான வீடுமனைவாங்குதல் ஒருவீட்டிற்குக் குடிபோகுதல், ஒருவஸ்துவை விற்குதல், நூதனமாப் அரசரைக்காணல், தனக்கு ஒருபடிமேற்பட்டவராலுஞ் சரிதான் உண்மையாகிய வஸ்துவைச்சாத்தல், சாந்திகழித்தல், இஷ்டதெய்வ பிரதிஷ்டைசெய்தல், சுரந்தீர்த்தல, வெறுப்புத்தீர்த்தல், (ஒருவனைச் சமாதானஞ்செய்தல்) கலவி கேட்டுக்கொள்ளுதல், தனந்தானியமுதலிய ஆஸ்திசேர்த்துவைத்தல, திபாகமகொடுத்தல் பாபவிமோசனஞ்செய்தல், இவையெல்லாம் நன்மையாகும் மற்றக்காரியங்கள் மத்திபமென்றறிக, அன்று மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போலு முகத்தினையுடையபெண்ணே.

இன்னமு மிதிற்செயலறிய வென்றால் 48-ங்கவியையும் 47-ங் கவியையும் பார்க்க.

சூரியனிலக்கணம் அதிலும் சூரியடக்ன
கும்போது இன்னவை செய்யலா
மென்று கூறுகின்றார்

பார்க்கில்வகுதுபதேசம் வித்தசேவை
படையோட்டல் பயிர்செட்டுககளவுசூது
பேர்க்கவொணுவழக்குரைத்தல் கரிபரிதேநூர்தல்
யிறங்குமெழுத்திடுதல்சங் கீதம்பாடல்
வார்த்தைபகைபங்கள்கோள் பசாசுதீர்த்தன்
மந்திரஞ்சாதித்தன்மருந் துணுவுறங்கற்
சோத்தபுனலாடல்கொல் விடங்கடீர்த்தல்
கொடுமயிலிந்தம் பனயோகங்குறிக்குங்காலே

இ-ள். வலதுநாசிகையில் சரமோடும்போது எவை செய்யத்தக்கவை யென்று விசாரித்துப் பார்க்கும் போது, குரவுபதேசம்பெறல், தாமொருவருக் குபதேசம்பண்ணல், வித்தைபாராயணஞ்செய்தல், வித்தை ஒருவருக்கோதல், ஒருவனை வணங்கல், எதிரியின்படை துரைத்தல், பயிர்விளைத்தல் வியாபாரஞ்செய்தல், திருடல், சூதமாடல், ஒருவனுலுந் தீர்த்தற்சரிதாகிய வழக்குபேசல், யானை-குதிரை-தேர்-இவைகளிலேறி சவாரிபோதல், விளங்கிவரும்படியான எழுத்தெழுதல், சங்கீதம்பாடல், பேசத்தொடங்கல், பகைமையுண்டாக்கல், ஒருவனைப் பங்கம்பண்ணல், கோள்சொல்லுதல், பசாசு ஓட்டுதல் மந்திரசிட்டை சாதித்துதல், மருந்து சாப்பிடுதல்,போசனம் புசித்தல், நித்திரைசெய்தல், ஸ்நானஞ்செய்தல், கொல்லுதற்கேதுவாகிய விஷயங்களை நிவர்த்திசெய்தல், கொடிய வியாதியைத்தீர்த்தல், தம்பனயோகசாதனஞ் செய்தல், இவைகளையெல்லாங்குறித்தனுபவித்துப் பார்க்கில் நன்மையாகும் எ-று. 9

மற்றிச்சூரிய சந்திரர் இருவருக்கும் விபரம் 46ங் கவியையும் 48-ங் கவியையும் பார்க்க

சுழிமுனை பூரண சூனியபலன் கூறுகின்றார்.

காலிரண்டுமொத்தக் காற்சமாதிநன்றாங்
கருதியதொன்றாகாது காணுமெனிற்காணு
சீலமிருந்தவமுடையாய் நன்மையில்லை
தீயானவாங்கருமஞ் சேரக்கூறுஞ்
சாலநிறைபூரணத்தில் வழக்குவாது
தர்க்கம்போரங்நமன்னர் தம்மைக்காண்டன்
மூலமறுஞ்சூனியத்தி னிறுத்தில்வெல்வர்
முயல்வதெல்லாங்கயல்விழியால் முயலலாமே.

இ-ள். சுழிமுனையா யிரண்டு சரமும் ஒத்தோடுகையில் என்னவை செய்யலொமன்றால் சமாதியோகஞ்செப்தல், (கருவிகரணங்களாயச் சும்மாவிருக்குதல்) நன்மை, நினைத்தகாரியம், ஒன்றேனுமாகாது அப்போது ஒருவன்வந்து இப்பொரு ளகப்படுமாவென்றால் அது அகப்படாது, சீலம்பொருந்தியதவமுடையபெண்ணே, இந்தச்சுழிமுனைநடக்கும்போதுநன்மையேகிடையாது, கெட்டகாரியங்க ளெல்லாம் பலிக்கும், இதுஇங்ஙனம்நிற்க (சரம்) மூக்கில் எந்தப்புழையில் ஓடுகின்றதோ அந்தப்பக்கம் பூரணமென்றும், சரம்ஓடாதபக்கம் சூனியமென்றும்பேர் இப்படியான குறைவில்லாத பூரணபக்கத்தில்நின்று வழக்குப்பேசுகிறவர்களை, தர்க்கப்பண்ணுகிறவர்களை சண்டைபண்ணுகிறவர்களை, ஒருபோய்க்காணும்அரசனை (அல்லது) தமக்குமேற்பட்டவனை இவ்வாறு கூறப்பட்டவர்களை இதனால் காணலாமென்று ஒரு சாட்சியும் இல்லாதபடி சரமோடாத பக்கமாகிய சூனியபக்கத்தில் நிறுத்தினால் பூரணபக்கத்தி லிருக்

கிறவன் வெல்வான், அல்லாமலும் ஒருவன் இப்படிப்பட்டவர்களைத் தனக்குச்சரமோடாத சூனியபக்கத்தில் நிறுத்தினால் அவன்பேச்சே மேலாய் வெல்வன், எவ்வெவற்றை எவ்வெவ்வாறு நாட்டமுற்றறிய வேண்டுமோ அவ்வவ்வாறே யறியலாம் சேல்மீன்போலுங் கண்களுடைய பெண்ணே எ-று.

யாத்திரை பிரயாணம் போகும்போது சாரம்

இசைவு பிசகாயிருந்தால் அதற்கு

உபசாந்தங் கூறுகின்றார்.

மூயலுங்கரமற்பூரணத்தி லிடத்திலிரண்டடிபோ
முன்வலமென்மூன்றடிபோமொழியும்யாத்திரைக்கு
கயலடருங்கண்மடவாய் கருமமதுமுற்றுங்
கருதுவடக்குங்கிழக்கு மிடத்தேபோகி
லியலுமொருபகையுண்டா மீளமாட்டா
ரிசைந்தவலந்தெற்குமேற் கேகவென்னிற்
புயலடரும்புனல்புகுந்து மரணம்மாவார்
புணர்முலைக்கச்சிறுமிடையாய் போற்றிக்காணே

இ-ள் பின் 19-ங்கவியில் சொல்லியபடி மேற்றிசையும், தென்றிசையும், சந்திரன்றிசைவடக்குகிழக்கும் சூரியன்றிசை, இது இங்ஙனம் நிற்க சொல்லப்பட்ட யாத்திரைபோக நாடியவன் சந்திரனில் சந்திரன் திசையே போகவேண்டியது, சூரியனில் சூரியன் திசையேபோகவேண்டியது, அல்லாமலும்முன் ஏழாங்கவியிற் சொல்லியபடி இருபதின் காதவழிக்கப்புறமான தலங்களுக்கும் சந்திரனில் புறப்பட்டுச் சூரியனில் ஊர்போய்ச்சேர வேண்டியது, அப்படி சேரத்தருணபேதமாய்ச் சரமுமிசைவுபிசகாய் மாறியோடினால் அதற்கு (உபசாந்தம் யாதெனில்)

சூரியகலையிற்போக வேண்டியதிக்கின் யாத்திரைக்குச் சந்திரகலையாயிருந்தால், அந்தச்சந்திரன் சுவாசத்தையேற வுள்ளேயிழுத்து பூரணமாக்கி இந்தக் காலையே இரண்டுதர முன்னிட்டுவைத்து பின்பு, சுதாவாய்நடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது. இதுசாந்தி சந்திரன் பலன்கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சந்திரன்கலையிற் போகவேண்டிய திசையின் யாத்திரைக்குச் சூரியகலையாயிருந்தால் சூரியன் சுவாசத்தை ஏறவுள்ளேயிழுத்து அக்காலையே மூன்றடி முன்னிட்டுவைத்துப் பின்பு சுதாவாய்நடந்து வழியில் கொஞ்சதூரம் நிற்காமல் போகவேண்டியது. (இது அதற்குச்சாந்தி) சூரியன் பலன் கெட்டுப்போகும் தீமையில்லை சேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்ணே போகிறகாரியம் ஜெயமாகும், இப்படியல்லாமல் வடக்குத்திசையும், கிழக்குத்திசையும், (யாத்திரை) சந்திரன் நடக்கும்போதுபோனல் போகிறவிடத்தில் ஒருவனுக்கொருவன் விரோதப்பட்டுப்போவான், திரும்பமாட்டான், மேற்குத்திசையும், தெற்குத்திசையும் சூரியகலையாயும் போது யாத்திரைபோனல் சலத்தினல் அல்லது மழையினல் இறந்துபோவார்கள் கச்சிணுளிறுகி நெருங்கிய தனங்களையும் இப்போதுதானற்றுப்போவதுபோற் ருேற்றுகின்ற இடையினையு முடைய பெண்ணே விசுவாசித்துப்பார் எ-று. 11

ஒருவனுக்கு நன்மைதீமை சொல்லு

மார்க்கங் கூறுகின்றுர்.

காணவொருகருமத்தைக் குறித்துவந்தேன்
கருதியமுன்னுமிடமு மேலுமிந்து

பேணுவலமுங்கீழும் பின்னும்வெய்யோன்
பேசியசொல்லெழுத்திரட்டைசோமனுகு
மாணுமெழுத்தொற்றையேற் கதிரோனுகு
மதிக்குமவன்பூரணத்தில் வந்துகேட்கிற்
பூணவுரைத்தனவெல்லா நன்றேயாகும்
பொல்லாதுசூனியத்திற் புகலுவோர்க்கே.

இ-ள். நாம் நினைப்புங்காரியம் நன்றோ தீதோ கண்டறிவோமென்று வந்தவன்முன் 10-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சூரியகலைநடக்கும்போது, அவன்அப் பூரண பக்கமாகவே யிருந்தானுகில் அவன் பொருந் தச்சொன்ன காரியங்களெல்லாம் அவனுக்குச் சித் திக்கும் அப்படியில்லாமல் வலதுபக்கத்தில் நின்று லும் சரம்பார்க்கிறவன் மேலிருக்கவந்தவன் கீழிரு ந்து கேட்டாலும், நேர்நேரே பின்னிருந்து கேட்டா லும் அச்சூரியகலைக்குடைய பலிதமே சொல்க. சந் திரகலை நடக்கும்போது அவன் அப்பூரண பக்கமா கவேயிருந்து வினவினுகில் அவன் சொன்ன காரி யங்களெல்லாம் அவனுக்குப் பலிக்கும், அப்படியில் லாமல் இடதுபக்கத்தில்நின்றாலும், நேர்நேரே முன் னேநின்றாலும், மேலிடத்திலிருந்தாலும், அச்சந்திர கலைக்குடையகுணமேசொல்க, இதுதவிர சரம்ஓடா த சூனியபக்கத்தில்நின்று கேட்பானுகில் அவன்கே ட்டகாரியம் பொல்லாதாகும், பலிக்கமாட்டாதென் க அல்லாமலும் அவன்முதல் வாய்திறந்துசொன்ன வார்த்தையின் எழுத்தை எண்ணிப்பார்த்து ஒற் றைப்பங்காகில் சூரியனுடைய குணஞ்சொல்க, இர ட்டையாகில் சந்திரனுடைய குணம்சொல்க, மேல் கீழ் என்றது மெத்தைவீட்டையும், கிணறுமுதலிய பள்ளக்குழிகளைக் குறித்ததென்றறிக, இப்படியாக 5-6-வகையிற் சொல்லியிருக்கின்றதே இவையெல்

33

லாமேககாலத்தி லொத்திருக்கவேண்டுமென்பதில்லை ஏதாவது ஒன்றைப்பார்த்துச் சொல்லலாமென்பது கருத்து, மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க இன்னமும் விரித்துச் சொல்லுமளவில் சந்திரனுடைய திசையும் பக்கமும் அது பூரணமானாலுஞ்சரிதான், கிஞ்சித்து மத்திபம், சூரியனுடைய திசையும், பக்கமும், அது சூனியமானாலுஞ்சரிதான் திரணமாயினும் நன்மையுண்டேயல்லது வியர்த்தமாகாது இதற்குப்பிரமாணம் 6-ங்கவியிலும் எ-ங்கவியுலும் சந்திரனைத்திர ராசியென்றுஞ் செப்பியிருப்பதனையறிக. இக்கவிகளில் உரி பண்பு அல்லது, அடைமொழிகளைச்சேரா விடாமல் பதவுரையாய்ச்சொல்லிவருவோமென்றால், விரிவுரைக்கு இசைவுபட்டு வருவதரிதாயினும் அவ்வுரிகளை மாத்திரம் சேர்த்துக்கொண்டு வருவோமென்றால் ஒரு ஸ்ரீயானவள் தன்புருஷனுக்கு அமளியிற் சம்போககாலத்தில் கால் கை படுதல் முதலிய கற்புவமைதவறுதல் கூடாதென்று அங்குமவைகளையிருக்கக்காண்பிக்கப்புகுவாள், புகுந்தால் அச்சதிபதிகள்கொண்டகருத்து ஒருமித்துத்தடையின்றி நிறைவேறுமோ ஏறாதுபோல் இங்கும் விகாரமில்லாமல் உரை புணர் வுறமாட்டாதாதலால் சமயவுச்சிதமாய் நேர்படுத்தவும் நிராகரிவுமாயிற்று.

இதுவுமது.

அதினும் முன் 10-ங்கவியிற் சொல்லிய பூரண

சூனியங்களின் விகற்பங்கூறுகின்றார்.

கேடொன்றேன் பறிகொடுத்தே னஞ்சுதின்றேன்
கிடையினிற்சாவென்றேன் கிளர்நோய்கொண்
பாடொன்றுமில்லைசூ னியத்தேயாகிற் [டேன்
பலித்துவிடும்பூரணத்திற் பகர்ந்ததெல்லாம்

ஆடும்பையாவென்ன வல்குலாளே
யடுத்தொருவன்வந்ததிசை சோமனுகி
நீடுஞ்சொல்லிரவியாய் நிற்குமாகில்
நினைத்தமொழியாகாது நின்றபாரே.

இ-ள். ஒருவன்வந்து நானின்னதனுல் கெட்டுப்போனேனென்றாலும் நானின்னதைப் பறிகொடுத்தேனென்றாலும் விடங்கடித்தது அல்லது விடமுண்டேனென்றாலும், இதோபடுக்கையிற்றனே பிராணன்போகின்றது என்றாலும், அல்லது இவை முதலாகச்சொல்லப்பட்ட, அபாயகுணகுறிகள்எவையாயினுஞ்சரிதான் சரம்ஓடாத சூனியபக்கமாய் வந்து நின்றுனுகில், ஒரு வருத்தமுமில்லை நிவர்த்தியாகிப் போகுமெங்க, அப்படியல்லாமல், சரம்ஓடுகிற பக்கமாகிய பூரணபக்கத்தில் வந்துநின்று சொல்லுவானுகில், வந்தவன் எப்படி எப்படிச் சொன்னனே அப்படி அப்படியே பலித்துப்போகும், பறிபோனபொருள்வராது, நஞ்சுமீளாது, படுக்கையிலுளோபாளி தேருன், அன்றியும் சூனியத்தில் எவனுவது வந்து எதையாவது சொன்னுனுகில், அது ஒருகாலத்தில் அபதமான வார்த்தைகளானுலுமாகும், பூரணத்திற் சொன்னசொல் உண்மையாயிருக்கும் இதல்லாமலும் ஆடும்பையரவென்ன வல்குலையுடைய பெண்ணே வந்தவனுடைய திசையும் 12-ங்கவியிற் சொல்லியபடி எழுத்தையும், எண்ணிபார்க்கில் அவன் திசை சந்திரன் கூறுகவும், முதற்சொன்னசொல் சூரியன் கூறுகவுமிருந்தால் மேற்சொல்லிய காரியங்களுக்கிஞ்சித்து மத்திபமாயினும் முழுமோசமல்ல இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் கேள்.

கருப்பக்குறி கூறுகின்றார்.

கேட்டவனுருயிர்தன்னி லேறிநிற்றற்
கிளர்கையி லுயிருளவை பிடித்துநிற்றல்
வாட்டமறவருவதலே யிடத்திற்பெண்ணும்
வலமாகினின்றுரைத்தல் மைந்தனகு
மீட்டமில்சூனியத்துரைக்கிற் கேடேயாகு
மிருஞ்சுழலேமேலுரைக்கி லலியேயாகு
நாடடுமொழிசூனியம்பூ ரணத்தேயாகி
நடுக்கமுடன்மகவுயிர்க்கக் கிடைக்குமன்றே.

இ-ள். ஒருவன் கர்ப்பத்தைக்குறித்துக் கேட்குங்காலத்தில் வந்தவன் ஒரு சீவன் பேரிலேறிக் கொண்டிருந்தானானாலும், எயிருள்ள யாதொன்றை கைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தானானாலும், ஒரு சீவனைத்தொட்டு நின்றானானாலும், அவன் நின்ற பக்கம் வலமாகில், அதிலும் பூரணமானால்தான் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க. இடமாகில பூரணமானால்தான் பெண்ணென்க அப்படி பூரணபக்கமில்லாமல் சூனியபக்கமாயிருந்து எதனைத்தொட்டுநின்றாலும், சமமாநின்றாலும் வலமாகில் ஆண்தான் இடமாகில்பெண்தான் ஆனால் பிறக்கிறபிள்ளைசாகும் அப்போது சரம்பார்க்கிறவனுக்கு சுழிமுனையாயிருந்தால்பிள்ளை ஆணுருவினதல்லாமலும்பெண்ணுருவினதல்லாமலும், அலியாகுமென்க, இப்படியாகவந்தவன் முன்வலத்தில் நின்று அவன்வந்தகாரியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டபின் இடத்தில்வந்து நிற்கில் தாய்வயற்றி லிருக்கிற பிள்ளை வருத்தப்பட்டு பின் பிறக்குமென்க எ-று. அன்றே அசை.

கெற்பக்குறியும் போர்வெல்லுங் குறியுங்
கூறுகின்றார்.

கிடைக்கின்றமைந்தனுஞ் சூனியத்திற்கேடாங்
கெடாதிருவர்போருவது சூனியத்திலோது

வடுக்கின்றமொழியின்முதற் சொன்னோரேற்பயன்
மருவியபூரணத்தின்பின்பு சொன்னோரேற்பயன்
நடக்கின்றசுழிமுனையில் வேட்டலர்கள்போர்கித
ணட்பாகும்பலயத்தியங்க நடப்போன்வெல்வன்
இடத்தியங்கிலேந்தடிபோ யெதிர்த்தோன்வெல்வ
னிருஞ்சுழினை நிற்கிலிடரில்லைபாரே.

இ-ள் இதற்குமுன்கவியில்சூனியத்திற்கேட்ட பிள்ளை மரிக்குமென்றாலும், போர்வழக்கு வாதைக் குறித்து ஒருவன்வந்து இன்னவன் இன்னவன் எவன்வெல்வானென்றால், வந்தவன் சூனியபக்ஷத்தி லிருந்து சொன்னானாகில், முன்சொல்லப்பட்டபெய ரையுடையவன் தோற்பன், பூரணமாகில் பின்புசொ ல்லப்பட்டபெயரையுடையவனதோற்பன் அப்போ து சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சுழிமுனைநடந்தாள் அவ் விருவருமொருமித்துப்போவார்கள், இதல்லாமலும் சண்டை வாதுவழக்கு நேர்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலையாயிருந்தால்வெல்வன் சந்திரகலையாயிருக் கிறவன் தோற்பவன் சுழிமுனையாகில் ஒருமித்துச் போவார்கள், அப்படிசந்திரகலை நடக்கப்பெற்றவன் முன் 11-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சரத்தைவுள்ளி ழுத்துப் பூரணமாக்கி அச்சரம் நடக்கிறகாலேயேமு ன்னிட்டு ஐந்தடி போய்ப் பின்பு நேர்நடந்தால் வெ ல்வன்.

சந்திரன் ஸ்பரிசங் கூறுகின்றார்.

பார்க்குங்காலிடமெனும் வலமெனினுமொக்கும்
பஞ்சபூதந்தியக்கம் பகருங்காலை
சாற்றியதண்டுடன்சேரிற் பிரிதிவியாங்
தப்பாமலப்பினுக்குத் தாழ்வோடு

மேற்றிசையைநோக்கியெழு மயங்கிவாயு
 மெய்யுணர்ந்தோர்புறத்தோடு மேன்மைகுன்று
நீர்த்துரையாநாற்றிசையுஞ் சிதரியோட
 னெடுவானென்றுறைத்திடுநீ நிலத்துளோர்க்கே.

இ-ள். இடைபின்கலைசுழிமுனை என்றுசொல்லப்பட்ட இம்மூன்றுகலைகளையும் அவற்றின் பயன்களனுபவத்தையும், பரிக்ஷித்துப்பார்க்குங்காலத்தில் ஒத்துவரும் அந்தந்தநாடிகளுக்குள் பஞ்சபூதியங்களீநடப்பதுண்டு, அவற்றைத்தோத்தரித் தனுபவிக்பதே அரியதாகும் யாதெனில், மூக்கிலிருந்து வருகிறசரம் அம்மூக்குத்தண்டைச் சார்ந்துவந்தால் பிரிதிவின்கூறென்றறிக, கீழ்நோக்கியோடில் அப்புவின்கூறென்றறிக, மேலாகப்பாய்ந்தால்தேயுவின்கூறென்றறிக. அத்தண்டிற்குநேராகிய மற்றொரு புறத்தைச் சார்ந்துவீசினால் வாயுவின்கூறென்றறிக இப்படிநான்குபக்கங்களுள் ஒருபக்கமல்லாமல் அந்நான்குபக்கமும் கலைந்துநடந்தால் அது ஆகாயத்தின் கூறென்றறிந்து உலகத்துள்ளவர்களுக்குச் சொல்லென்றவாறு இப்பஞ்சபூதியம் இடத்திற்கும் வலத்திற்கும். ஒன்றுதான். எ-று. 16

சரத்தின் வடிவமும் நிறமும் அச்சரத்தின்

ரசக்கியமும் கூறுகின்றார்.

நிலம்பொன்மையிரதநெடுங் கோணநான்கா
 நீளம்பன்னிருவிரலா நீர்தான்வெண்மை
இலகுபிறைவடிவுகண்டந் துவர்த்திருக்கு
 மெட்டிரண்டுவிரலோடு மெரிதான்செம்மை
நலங்கொண்டமுக்கோண மழற்சிமேலாய்
 நாலிரண்டுவிரலோடு நளிர்காணிலத்

துலங்குபுலியறுகோண மொருபக்கத்திற்
றய்யநால்விரலோடுஞ் சொல்லுங்காலே.

•இ-ள்.• பஞ்சபூதியசரம் நடப்பதை இன்னமெய்ப் படிக்கண்டு தெளியலாமெனில் பிரதிவுபசரம் பொன்மை அப்புச்சரம் வெண்மை, தேயுச்சரம் செம்மை வாயுச்சரம் கருமையாயிருக்கும் (அப்போது கண்டத்தில் எவ்வித உணர்ச்சியாகுமெனில்) பிரிதிவிக்கு கண்டந்தித்திக்கும், அப்புவிற்கு ∶துவர்க்கும் தேயுவுக்கு உவர்க்கும், அல்லது அழற்சியாயிருக்கும், வாயுவுக்கு, புளிக்கும் (எப்படிவா யிருக்குமெனில்) பிரிதிவு எண்கோணம், அப்பு எட்டுநாள் பிறைபோலிருக்கும், தேயு முக்கோணம், வாயு அறுகோணம் அன்றியும் அத்தூடுகிற நீட்சியைச்சொல்லுங்கால் பிரிதிவு பன்னிரண்டங்குலம் ;அப்பு-16-அங்குலம் தேயு-8-அங்குலம் வாயு - 4 - அங்குலமென்றறிக. இதல்லாமலும்]இக்கவியில் இரதமென்று தனியே போட்டபடியினால், முதல் இரசமாகவே வைத்துக் கொள்ளலாயிற்று, உலகத்தவருக்குச் சொல்லுங் காலத்தில் இப்பேதங்களை யவர்களறிவது அரியதென்று ஒருபூதியத்திற்கு நான்கு குறிசொல்லி யிருக்கின்றார் ஒன்றில்லாவிட்டாலும் மற்றொன்றிலாவது தெரியவேண்டியது. எ-று. 17

இதுவும் அதுவுடன் அப்பூதிய நடக்கையில்

செய்கருமங்களின் குணாகுணங்

கூறுகின்றார்.

சொல்லியவான்வடிவதுதான் வட்டமாகுந்
துய்யதொருவிரனுசி யெல்லாஞ்சுற்று
மொல்லைநிறம்படிகங்கைப் பிரதம்வாயு
மோடிவரும்பூதங்கட் குளதோசொல்க

மல்லநிலநீர்க்கு பயனுஞ்செந்
    மத்தியமாம்பகர்காலும் வானுந்தீதாம்
பல்வளையாய்சரம்பார்ப்போன் றன்னைபோற்றி
    பாசிலையென்றோதியிட்டுப் பணிந்துபாரே.

இ-ள். ஆகாயபூதியம்நடக்கும்போது நிறம்படிகம் இரசம் கண்டங்கசக்கும், வடிவு-வட்டம்-நீட்சி-ஒரங்குலம் இப்படியாக பூதங்களின் குணகுணங்களைச்சொல்லவெளில்பிரிதிவிக்கும்-அப்புவுக்கும் உத்தமம், தேயு-மத்திமம், வாயுவும் ஆகாசமும் தீதாம் வயல்களைத் தரித்த கரத்தையுடைய பெண்ணேசரம்பார்த்து குறிசொல்லுகிறவனுக்குத் தாம்பூலமுதலானவைகள்கொடுத்து உபசாராதிகள்செய்து பின்கேள் இங்ஙனம் நிற்க, 'முன் 7-8-ங்கவியிற் சொல்லியபடி சூரியசந்திரகலையிற்செய்யவேண்டிய கருமங்களும் இக்கவியையனுசரிக்கவேண்டியது 48 - 49-ங்கவியைப்பார்க்கவேண்டியது அதிலுசரம்பார்க்கிறவன் தாம்பூலந் தரித்துக்கொள்ளுகையில் வினவிக்கேட்கிறவனுக்குஞ் சொல்லுகிறவனுக்கும் நன்கு ஒருவன் பேரைக்குறித்து வினவில் அவனுக்குரியவைகளைக் கூறுகின்றார். எ-று. 18

பார்க்குமுதுகுநீர் காலதாகும்
    பைந்தழல்பார்வனங்கைப் படர்வான்சென்னி
பேராமல்வினவினபோ துதித்தபூதம்
    பேர்படைத்த விடங்களிலேபிழையில்லாம
லேராகும்பூரணமாம் பக்கந்தன்னி
    லேறிலெட்டுங்கோங்படுத விசைந்ததெல்லாம்
கூராழிமான்வந்து விலக்கினாலும்
    குறையாமல்யடுப்படிங்காண் குறிக்குங்காலே

இ-ள். முன் 15-ங் கவியிற் சொல்லியபடி இருவரைக் சுட்டிக்காட்டாமலும் சூனியபக்கத்திலிராமலும் பூரணபக்கமாகவிருந்து சண்டைக்குப் போகிறவன் என்னுவானெனில், ஆயுதங்களினால் காயம்பட்டு வருவானென்றுசொல்ல அதிலும் அப்போது பிரிதிவுநடந்தால் முதுகில்படு என்க. அப்புவாகில்காலில் தேயு-மார்பு, வாயு-கை, ஆகாயமாகில் தலையில் படுமெனச்சொல்க, விஷ்ணுதேவன்வந்து விலக்கினாலுந் தப்பித்துக்கொண்டு வரமாட்டானென்க எ-று.

இந்தவிந்தப் பூதிபத்துக் கிந்தவிந்த ஆயுதமெடுத்துப் போகுகவெனவும் அதற்கிவ்விடத்தினிற்கவெனவுங் கூறுகின்றனர்.

காலமூலைதொடங்கியமூன் மூலையேறக்
கயிறெனவேகிறிமதி கதிரோனாகி
கோல்மேற்குந்தெற்குமய் நிலமாக்கொள்க
கொழுங்கதிரோன்கிழக்கு வடக்காகக்கொள்க
சேல்போலுநெடுங்கண்ணாய் பவிக்குங்கத்தி
சேர்ந்தசலம்வானமூற்குச் சிலைநாலுக்கு
மேற்றண்டாம்வானுக்கா யுதங்கல்லேந்தி
வித்தநிலத்திற்பொருதல் வெற்றியாமே.

இ-ள் மேற்கூறியபடி சமர்செய்யவேண்டிய வாயுமூலைதொடங்கி அக்கினிமூலையளவாக ஒருகயிறுபிடித்தாற்போற் சரியாய்ப்பாவனைசெய்து அதின்மேற்கையுந்தெற்கையுஞ் சந்திரன்கூறாகவும், வடக்கையுங்கிழக்கையுஞ்சூரியன் கூறாகவுங்கொண்டு போர்செய்கிறவனுக்கு அப்போது சூரியகலை இயங்கில்தான் அச்சூரியன் றிசையிற்றானே நின்று எதிரியைச் சந்திரன்றிசையில்நிறுத்திச்சமர்செய்யவேண்டியது அப்படிச் செய்கையில் சந்திரனாலுஞ் சரி சூரியனை

னுந் எடுத்தெறிமாயுதங்கள் எவையெனில் சேல் மீன்போலும் நீண்டகண்களையுடைய பெண்ணே பிருதியாகில்-கத்தி, அப்புவாகில்-வாள், தேயுவாகில் வில், வாயுவாகில்-தண்டு, ஆகாயமாகில்-கல், இப்படியாக அந்தவந்தபூதியங்களுக்கு அந்தவந்த ஆயுதங்களேந்தி விதிப்படி அந்தந்தநிலத்தினின்று சண்டை செய்தால் வெற்றியடைவன் எ-று

நோய்க்குறி கூறுகின்றார்.

ஆகியநோய்புருடருக்காய் புருடர்லவங்கேட்கி
லாறுமென்கமாதருக்கு மாதரிடங்கேட்கிற்
சோகமிடும் முறைதப்பிற் பொல்லாதென்க
தொலையாதுநாட்சென்று மீளுமென்க
தோகைநிலநாட்செலுநீர் கடுகுமீளுஞ்
சுடுதழுணுண்மூன்றுதப்பிற் றுஞ்சப்பண்ணு
மேகிடுங்காணிரண்டின் மிகுந்தாற்கொல்லு
மெழில்வானமென்றுதப்பி லிறக்கும்பின்னே.

இ-ள். புருடன்கொண்ட பிணிக்காகப் புருடனே வந்துசரம்பார்க்கிறவனைக்கண்டு இன்னோய்லகுவாகுவாமாவென வினவினுமந்நோய் தாவிளையாம், சரம் பார்க்கிறவனுக்கு வலது பக்கத்தில் நின்றுகேட்கினும் நிவர்த்தியாகும் ஐயமில்லை ஸ்திரீகொண்ட நலிக்காக ஸ்திரீயே வந்து வினவினுங்குணமாகும் வந்தவள் அவனுக்கு இடதுபக்கத்தில் நின்றுகேட்கில் மீளும், சமுசியமில்லை (முன் பதின்மூன்றுங்கவியிற் சொலலியபடி சூனியபக்கமாகவேயிருந்தாலு முத்தமம்) இப்படியல்லாமல் ஆணுக்குப்பெண்வந்தாலும் பெண்ணுக்கு ஆண்வந்தாலும் அவ்வியாதி தீர்வது துல்லபம் அன்றியும் ஒருவன்வலதுபக்கத்தினின்று

குறிகேட்டுக்கொண்டே இடதுபக்கத்தில்வந்துநின்ருலும், ஒருத்தியிட பக்கத்தில் நின்றுகுறிகேட்டுக்கொண்டே வலதுபக்கத்தில் வந்துநின்ருலும், நோய் போக்கு கடினம் ஆயினும் மெல்லென நாட்சென்று சொஸ்தப்படும் அப்படியப்படியே சரியாய்வந்துகேட்கில் அவ்னோய் நீங்குமென்க. அதிலுமெப்போது தீருமெனில் அந்நேரம் பூதியம்பிருதிவாகில் கொஞ்சநாட்செல்லுமென்க. அப்புவாகில் விரைவிலென்க, அக்நியாகில் மூன்றுநாட்களில் விமோசனமென்க மிகுந்தாற் கொல்லும் வானமாகில் அன்றைக்கே நோய் பிரிந்துகாணும் மிஞ்சில்மறுநாள் மறிக்குமென்க. எ-று. 21

(இதின் முன்கவியிற் சொல்லிய வியல்பும் அதன் மேற் கவிகளிற்செய்பியபூதியங்களின்குணமும்முன் 9-ங் கவியிற் கூறியபடி சாம்பார்க்கிறவன் ஓரிடத்துக்குப் போகவேண்டியது இத்தருணமென்றும் பேசவேண்டியது இத்தருணமென்றுங்கூறுகின்ருர்)

இறக்குமுமபந்தனக்கைந்து நாளிலேகினக்காற்
சாவில்லை யிதுவுண்மெய்யே
பிறக்குமொரு பூதத்திலேந்துபூதம்
பிரிந்தோடுமதுவுடன் பேசக்கேட்டுச்
சிறப்புடையபயனறிவ தெல்லாநூலின்
செயல்தனுற் றேவர்களுந் தெரியமாட்டா
நிறக்குமதிக்கிருந்தழைத்தால் வந்துகேட்டா
னீள்வெயிலரச்செல்சொல்க நினைந்துகேளே.

இ-ள். இதற்குமுன் கவியிற்கூறிய பூதியங்களினியற்கையாகிய குணங்களுக்குரியவை சொல்லக்கூடாது அதற்குமுன் 10-ங்கவியிற்சொல்லியபடிசுழிமுனைநடக்கில் ஆகுமென்பது ஆகாது, ஆகாதென்

பது ஆகும்போல இப்போதும் ஒருவன் நோயைக் குறித்துக் கேட்கும்போது சுழிமுனை நடந்தால், அந் நோயாளி ஐந்து தினங்களுள் மரிக்கும் அப்படி மரிக்கும் அப்படி மரிக்காமல் தப்பினால்' அவனுக்கினி யொரு விபத்துவருமளவுஞ் சாகான் இதுமெய்மை, அன்றியும் முன் 14-ங் கவியிற் சொல்லியவண்ணம் ஒருபக்க மோடுகிற சரத்தில் ஐந்துவகைப்பட்ட பூதியங்களுண்டு அப்பூதியம் ஒவ்வொன்றிற்குள்ஐந்து பிரிந்து நடப்பனவுண்டு அவை எவையெனில் பிரிதிவுக்கு பிரிதிவிற்கு பிருதிவியல்பு, பிருதிவிற்றேயு, பிருதிவில்வாயு, பிருதிவில் ஆகாயம், இப்படி இவ்வைந்துக்குள் ஊர்ந்தாயோடும், இதனையும் மற்றினாற் பயன்யாவையும், குருமுகாந்திரத்திலறிந்து கொள்வதல்லால், தேவர்களேயாயினுந் தனியே சுருதியைக் கொண்டு வருவதன்றிச்சுபானுபவத்தால் இந்நூலைக் கொண்டேட அறிவது கூடாது. அல்லாமலும் சரம் பார்க்கிறவனை ஒருவன்வந்தழைத்தால் அவன் சூரியகலை யியங்கும்போதே போகவேண்டியது,பேசுகிறதனாலும் சூரிய னியங்கும்போதேசொல்லவேண்டியது மற்றபடி கூடாது மிஞ்சிநடக்கில் மத்தியமென்றறிக இன்னமுஞ் சொல்லுகிறேன் மனதுற்றுகேள்.

முன் 16-ங் கவிற் சொல்லிய பூதியசரக்களி னியல்பு கூறுகின்றார்.

கேளிதனை நிலத்திற்கு நீரிற்குங்குணமாங்
கெற்பமெனிலாணாகுங் கிளர்ந்தொருவன் வினவி
னளின்மிகுலாபங்கள் சாந்திபோக்கு
நயநன்றாகுமங்கித னிலங்கம்வெலலும்
வாளமரிற்பொல்லாது கெற்பங்கேடாம்
வாயுவெனிற்பெண்ணாகு மற்போற்றோர்க்கு

நீள்விசும்பிற்றனுவித்தை யோகந்தானு
நீடுமிகவெகற்பமெனி லலியாய்வீயும்.

இ-ள். பெண்ணே கருதுற்றுக்கேட்பாயாக, முன் 16-ங் கவியிற்சொல்லிய பூதியசரங்களி னியல்பு கூறுமிடத்தில் பிருதிவும் அப்புந் நன்மைகளையே தருவன இதன்பின் 33-ங் கவியிற் சொல்லியபடி ஐந்து நாழியிருக்கு மிஞ்சி நடக்கையில் இவ்விரண்டு பூதியங்கள் அதிகமாக நடந்தால் லாபமுண்டுவேண்டில் 18-ங் கவியையும் பார்க்கில் ஈதிங்ஙனம் நிற்க முன் 14-ங் கவியிற்சொல்லியபடி ஒருபிராணியைக் கைப்பற்றுமதாம் அதின் மேலிலூர்ந்து நில்லாமலுந் தனியேவந்து சூனியத்தினில்லாமல் பூரணத்தில் நின்று கெற்பக்குறி கேட்டால் அப்போது சரம் பிருதிவாவது, அப்புவாவது நடந்தால் ஆண்பிள்ளை பிறக்குமென்க 6-வதுகவியிற்சொல்லியபடி சாந்திபண்ணுதல் போக்குகழித்தல் செய்யவேண்டியது அங்ஙனஞ்சொல்லியகலையில் இவ்விரண்டு பூதியங்களிலேதாவது நடக்கும்போது செய்தால் பலிக்கும் இதன்றித் தேயுபூதியம் நடக்கையில் பொராங்கம் புரியில் வெல்லும் அப்போரில்வாளெடுத்தால் மத்திபமாம், அப்போது கெற்பத்தைக் கேட்டால் அது அழிந்துப்போகும், வாயுநடக்கையிற்கெற்பம்பெண்ணென்க, மற்போர் தோல்வியடையும், ஆகாயமாகில் விற்சமர்செயிக்கும் இப்போரி லக்கனஞ்செப்பிய 20-ங் கவியையும் 18-ங் கவியையும் 10-ங் கவியையும் பார்க்கவும் 9-ஙகவியிற் சொல்லிய யோகம் புரிய நன்மை ஆகாயச்சரம் நடக்கையில் கெற்பங் கேட்டால் அலியாய்ப் பிறக்கும் பிறந்து மிறக்கும் என்க. எ-று. 23

திதிவாரம் நடத்திய காலசரபன் முன் 4-ங் கவியிலும் 35-ங்கவியிலுஞ் சொல்லியபடிபிராதகாலத்திற் சரம்பார்க்கவேண்டியகிரமத்திலும் விசேஷமாய் பார்க்கவேண்டியது இதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

வீயாதபித்தமைமுதல் விளங்கும்பக்கம்
விரவிவருமுப்பதினு மும்மூன்றாக
மாயாதுவருஞ்சோம னிடமதாக
வருகின்றவருக்கனுக்கும் வலமதாகச்
சாயாதுபுதன்வெள்ளி திங்கண்மூன்றுந்
தப்பாதுசந்திரனுஞ் சாற்றுங்காலே
தேயாதுகதிர்செவ்வாய் சனிவியாழஞ்
செங்கதிரோன் றினமென்றுதேறுநீயே.

இ-ள். முன் 4-ங் கவியிலும் பின் 35-ங் கவியிலுஞ் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் சரம்பார்க்கவேண்டிய கிரமத்திலும் விசேடமாய்ப்பார்க்கவேண்டிய தெதுவெனில்பொழுதுவிடிய 5-நாழிகையிருக்கையில் எழுந்து மேல் 4-ங் கவியிற் சொல்லியபடி சரம் பார்க்கும்போது வளர்பிறை பிரதமைக்கும், துவிதிகைக்குந் திரிதிகைக்கும் சந்திரகலையுதித்தது நடக்கவேண்டியது இப்படி இம்முன்னான்கு பன்னிரண்டுபோக, தேய்பிறையில் பிரதமைக்குந் துவிதிகைக்குந் திரிதிகைக்குஞ் சூரியகலையுதித்து நடக்கவேண்டியது பொழுதுவிடிய 5-நாழிகையிருக்கையிலுதித்த சரம், மற்ற வைந்து நாழிகையுங் கலங்காதோடவேண்டும், திதியோகவாரங்களிலேவைநிகழவேண்டிவெனில, ஞாயிறுக்குஞ்செவ்வாய்க்குஞ்சனிக்கும் வியாழத்திற்கும் சூரியகலையுதித்தோடவேண்டியது திங்களுக்கும் புதனுக்கும் வெள்ளிக்குஞ் சங்

திர னுதித்தோடவேண்டியது, இப்படி யுனிக்குஞ் சரம் எந்தப்பூதியத்திலுதிக்கவேண்டியதெனில்.பின் 45-ங் கவியைப்பார்க்கவேண்டியது இதில் பூதியங் கள் அதிகமாய்க்கதித்தோடில் பயன்கள் என்னவை யாமெனில் மூன் 23-ங் கவியிற்றெரியும் அன்றியும் விபரம் 33-ங் கவிற் காண்க எ-று 24

இதனுள் நக்ஷத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய காலசரமும் இதன்மேற் கவியிற்கூறிய வாரங்களுக் குரியனவாகிய காலசரங்கள் சரிவரில் இடரில்லை பிழைக்கில் இன்னவின்ன நிகழுமென்றுங் கூறுகின் ருர்.

தேறிடுநீயொன்பதுநாள் பூரமாதி
சிறந்தரோகணிசதய முத்திரட்டாதி
கூறிடுஞ்செங்கதிரோனு ளாகக்கொள்க
கூறுனளடையமதிக் கென்றுகொள்க
வீறிடுஞ்செங்கதிர்பிழைக்கி னேய்காரிக்கு [சாவாய்
மிடித்திடுமண்டலஞ்செய்விக்கும் வெம்போர்ச்
பாறிடும்பொன்பிழைக்கின்மன்னர் கேடாம்புந்தி
பதிக்கதிபன்கெடுமிந்து கிளைஞர்போக்கே

இ-ள். பெண்ணே திதிவாரமென்றிரண்டு வேறு பாடாய்க் கூறினேமென்று தியக்க வேண்டியதில்லை விபரம் மேற்கவிகளிற்றினே சொல்லியிருப்பதனைக் காண்க இவ்விரண்டினுள் கீழ்வரும் நக்ஷத்திர பல னுகிய மூன்றினுள்ளும் ஏதேது கஷ்டமோ அதினும் ஏதேது இஷ்டமோதெரிந்து அதிலும் வீக்கந் தூக் கம் நோக்கிப் பார்ப்பதென்று காண்க சண்டு தேறி யிரு அ௦௦நக்ஷத்திரங்களுக்கு நடக்கவேண்டிய கால சரமாம் ஏதெனில் பூரம்-உத்திரம்-அஸ்தம்-சித்தி

ரை-ஸ்வாதி- விசாகம்-அனுஷம்-கேட்டை-மூலம் உரோகணி-சதயம்-உத்திரட்டாதி - இப்பன்னிரண்டிலுஞ் சூரியனடக்க வேண்டுமெனக்கொள்ள-மற்றப் பதினைந்திலுஞ் சந்திரனடக்கவேண்டும், அல்லாமலும் மேற்கவியிற்கூறிய வாரங்களுக் குரியனவாகிய காலசரங்களில்ஞாயிறுதப்பில் வியாதி-சனி-வறுமை செவ்வாய், சண்டை-சாவு-வியாழம்-தன் மன்னனுக்குக்கேடாம் புதன்-அவ்வூரதிகாரிக்குக்கேடு திங்கள் சுற்றத்தாருக்கேடுவரும் (தன்மன்னனென்பதும் அவ்வூரென்பது சரம்பார்ப்பவனுக்கு குறியெனவாம்) வெள்ளியின் கவியிற் காண்க சனி கருமையுடன் தான்காண்க சனி-வறுமையுடன் துன்கையிலிருப்பதும்போகும் பொன் பிழைக்கில் மன்னர்கேடாமென்பதில் தன் தாவிற்கு வருத்தம்வரில்-தனக்கு எப்படிப்பொருள்வரும் வராது பதிக்கதிபன் கெடுமென்பதில் அவனிவனால் பறிகொடுக்கப்பட்டானெனவரும் எ-று. 25

(இதன்மேற் கவியிற் கூறுதவெள்ளி பிழைக்கில் நிகழ்வன விவையெனவும் மற்றதன்மேற்கூறிய திதி பிழைக்கில் நிகழ்வன விவையெனவுங் கூறுகின்றார்)

போக்கரியபுகாபிழைக்கி லூர்விட்டேகல்
பொருந்தியதோர் வெய்ந்நோதல்யுணர்ந்தோர்
லாக்கமதிலிடராமுற் பக்கந்தன்னி [சாத
லருங்கலகமிரண்டாகி லர்த்தநாச
மூக்கமுடன்மூன்றதனிற் போக்குண்டாகு
முரைத்தநான்கிற்கிளைஞர்க் குறுநோயுண்டாக்
தேக்கியவைந்திற்றேச மலையுமாறிற்
செகத்தரசர்கெடுமேழிற் சேருநோவே

இ-ள். வெள்ளிதப்பில் தான்வசிக்கும் பதியைவிட்டு ஒழிந்து போதலாகவேணும் அவ்வெல்லையை விட்டு மற்ருறெல்லையைப்போய் மதிப்பதாகவேணும் வரவரும் தேக்கலிவரும் தன்மனைவிக்குச் சாவுவரும் (சாவென்பதில் சண்டை பிணக்குநோய் முதலிய வருத்தமாதலேயும் சதிபதிகளுக்குப் பொருத்தம் போதலையுங்காண்க) நூலாசிரியர் புணர்ந்தோர்சாதலென்றும் சாமுடிவரைக்கும் வருத்தம்வருமென்று துணிந்து கூறினமையால் நன்மையதேவருக அட்டமாசித்தி மட்டும் பெருகுமென்ற கருத்துக்கண்டு இதன் மேற்கவியில் கூறியதுகாண்க. மற்றதனிற்சொல்லியபடி ஊருக்கும் மன்னனுக்கும் அதிகாரிக்கும் வந்தாலும் வரும் இதன்றிப்பில் வளர்பிறைகாலத்தில் பிரதமை தப்பில் யாதேனுமிடர்வருவது விதிகை-கலகம்-திரிதிகை-பொருட்சேதம் சதுர்த்தி போக்குண்டாகும் (சகலவிதநஷ்டத்துக்குங்காண்க) பஞ்சமி பந்துக்களுக்கு வியாதி-சஷ்டி-அத்தேசத்தாருக்கும் அரசனுக்கும் வருத்தம் சத்தமி-நவி-அரசனுக்குந் தேசத்தாருக்குமேயுண்டு தனக்கில்லையென்றே மாத்திருத்தற் கூடாவாகுந் தன்ஞலே யவர்களுக்கு வருத்தம்வந்ததென்று அவதூறுனபொச்சாப்பினுலாவது தான்வருந்தப்பட வருமென்ற விவாம் மேற்கவியிற்றுனே செப்பியிருப்பதனைக்காண்க எ-று.

திதிபிழைக்கில் நிகழ்வன்விவைவென்றும் சந்திரசூரியரியல்புங் கூறுகின்றூர்.

நோவுடனேசாவுமா மெட்டாகின்மற்ற
நவலாதபக்கமுமிம் முறையேகொள்க
தாவில்வெங்கதிரவனின் மதியமுண்டாஞ்
சந்திஞள்வெங்கதிருந் தப்பாதுண்டா

மோவரியவிவர்சளேயே யுணரும்போதி
ஓுற்றசரங்குருமுகத்தா லுணர்ந்துகொள்க
தேவர்பிரானுரைத்தருள யுமையாள்கேட்டச்
செப்பியிதன்முறைமைதனைத் தெளிந்துதேறே

இ-ள். அஷ்டமிபிழைக்கில் நோவுஞ் சாவும்வரும் வளர்பிறை யின்னமிருக்கத் தேய்பிறைக்கு மிம்முறையேசொல்வது இதல்லாமலும் சூரியனுக்குள்சந்திரனும் சந்திரனுக்குள் சூரியனுமொன்றுக்கு ளொன்று கரந்து தோன்றுவது முண்டாம் உமையவளே தன் சுயவல்லமையினால் தெரிந்துகொள்ளவல்லவல்லவளாகிப்பின்சங்கரனருளினால்தெரிந்துக்கொள்ளத் தக்க சிறப்பினதாகில் இந்நூலை யார்தான் தம்மாற்றமே தெரிந்துக்கொள்வர் கொள்ளமாட்டார்கள் ஆதலாற் குருவருளினாற்றெளிக எ-று. 27

மேற்கவிகளிற் கூறியசரம் பிழைக்கில் இடர்

வரும் வந்தாலும் அதற்கு உபசாந்

தங் கூறுகின்றார்.

தெளிகதிர்சேய்மூன்றடியாந் தெற்குமந்தன்
செம்பொன்மூன்றடிமேற்குத் திங்கள்வெள்ளி
இளதியநாலடிவடக்குப் புந்திமுன்போ
லிரட்டையனுகிழக்கிரவி யெழுதன்முன்னே
வளமுடனேபூரணபக் கத்திற்சென்று
வந்திருந்துநமைநினைந்து வழுத்தல்செய்தே
உளமகிழ்ந்துபோகிலெல்லாம் பலிக்குந்துன்ப
முண்டாகாவிவையனைத்து முணர்ந்துதேறே.

இ-ள். பெண்ணே மேற்கவியிற் சொல்லியபடி காலசரஞ் சரிப்பட்டுவருமோ வராதே ஊழ்வினைப்படிக்கல்லவோ நடக்கும் அதை நம்முடைய வசமாக்க

இலேசோ, எனத்தளர்வுற் றிருக்க வேண்டியதில்லை சரம்பார்க்கிறவன் முன்கவிகளிற் சொல்லியபடி பிராதகாலத்தில் அருணோதயத்திற்கு முன்னெழுந்து ஞாயிறு-செவ்வாய்கிழமைகளுக்குத் தென்புரமாய் மூன்றடிமண் 11-ங்கவியிற் சொல்லியபடி சரத்தை பூரணமாக்கி யக்காலையே முன்னிட்டுக் கொண்டு போகவும் சனிவியாழங்களுக்கு மூன்றடிமேற்கேபோகவும், திங்கள்வெள்ளிக்கு நாலடி வடக்கே போகவும் புதனுக்கு இரண்டடி கிழக்கே போகவும் இப்படியாகப்போய்வந்து ஒரு திவ்வியமாகிய ஆதனத்திலிருந்து என்னைநினைத்து துதிசெய்து பின்னெழுந்து எங்கேசென்றாலும் அல்லது அங்கேயிருந்தாலும் முற்கவிகளிற் கூறிய துன்பங்கள் யாதேனுமடாராது.

(இதன்மேற் கவிகளிற்கூறிய ஒருவாரத்திற்குச் சரந்தப்பில் இன்னவையாமெனவும்ஏழுநாட்களுஞ் சரிவரில இன்னவையாமெனவுங் கூறுகின்றார்.)

தேறுநீயிவையெலாஞ் செவ்விதாக
செங்கதிரோன்றன்னாளிற் றிங்களோடி
மாறிவருங்கதிரவனுஞ் சோமநாளின்
மறிந்தோடிவருங்கிழமை யேழுமாறிற்
கூறுபடவடனுபர்விட் டேகுமென்க
குணமாகுமிக்கிழமை கோணேதேர்டிற்
சிறிவருங்காலனையும் கஜயிப்பர்மற்றச்
சித்தயோகத்துநிலை சித்தியாமே.

இ-ள். இவையெல்லாந் தேர்ந்தறி ரியனடக்க வேண்டியநாளிற் சந்திரனடந்துசந்திரனடக்கவேண்டியநாளிற் சூரியநடந்து இப்படியாகிய மாறுபட்டு ஒருவாரமுழுதும் நடந்தால் மரித்துப் போவன்

அப்படியல்லாமல் கிழமை எழுந்தவருமல் மேற்கண்ட நாழிகையுங் கோணுமல் திக்குநோக்கிச்செல்வதுடன் பிராணயாமமும் மாருமல் நிகழ்ந்துவருமாகில் இயமடைரான் பிராணனுக்கழிவில்லை சீவன் முத்தனுய் வாழ்ந்திருப்பன் அஷ்டமாசித்தியு மவனுக்குச் சித்திக்கும். 29

குறிசொல்மார்க்கங் கூறுகின்ருர்.

சித்தமுடனிரேசகத்தில் வந்துகேட்டாற்
செப்பியவப்பொருள்களெல்லாந் தீதேயாகும்
உத்தமமாம்பூரகத்தில் வந்துகேட்டா
லுரைத்தபொருளத்தனையு முண்மையாகு
மெத்தியகும்பகத்துரைக்கி னன்றேயாகும்
வேண்டாரைரேசகத்தில் விளியப்பார்க்க
வைத்தமலம்வாயுநீர் கழிபோதென்னின்
மாற்றலாதாங்கெடுவரிது மாறிலாதே.

இ-ள். சரம்பார்க்கிறவன் ரேசகஞ்செய்போதில் வந்துகேட்டால் கேட்ட காரியஞ் சித்தியாது பூரகத்திலென்னில் நன்மை யவன் சொல்லுகிறது முண்மையாயிருக்கும் கும்பகஞ்செல் காலத்திலாகில் நற்காரியம் அது சித்திக்கும், மலம்-சலம்-வாயு-கழியும் போதாஞல் பகைவர் கெட்டுப்போவார்கள் இன்னமிதற்குவிபரம் குருமுகாந்தரத்திற் றெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அல்லாமற்றெரியாது. எ-று. 30

சனிவியாழன் பகல் கூறுகின்ருர்

மாறிவளர்பக்கங்குறையும் பக்கமதி
நாடிகதிர்நாடி வளர்பொன்னேடிற்
பேறுமிகவுண்டாகும் பிராணனிற்கும்
பின்புரைத்தகாரியங்க ளெல்லாமேருங்

கூறுகின்றசனிநாளிற் பகலிரவிற்
குலவுசரம்வலமிடத்திற் கோணுதோடி
ஞறுமலர்ப்பொருந்திருவே சொன்னேமிந்த
ஞாலமெங்கும்புகழ்பெறவே நடக்குமென்றே.

இ-ள். வளர்பிறை வியாழத்திற்குச் சந்திரனுந் தேய்பிறை வியாழத்திற்குச் சூரியனுந் தப்பாமல் நடந்துகொண்டே வந்தால் சிறந்தபேறுண்டாகும், ஜீவன்முத்தனாய்த் தளர்வின்றிவாழ்வான், இதல்லாமல் சனிக்கிழமைக்கு இரவிலும் பகலிலும் சந்திர சூரிய சரங்கள் மாறுபாடில்லாமல் நடக்கவேண்டியது நடந்தால் இவ்வுலகமெங்கு மெச்சத்தக்க கீர்த்தி வந்துறும் மற்றும் முன் காலசரஞ்சொல்லிய கவியை நோக்கவேண்டியது. எ-று. 31

குறிசொல்மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

நடப்புடையவொருவனெங்கே யென்றொருவன்கே
ஞனிலத்திலகத்திருப்பு னன்னீர்முற்றும் [ட்கில்
அடக்குமுழுவாகிலுள்ளார் வாயுவேற்றா
ரப்பலமென்மலைமேற் றுயிலலாகும்
விடப்போனன்புவிக்குநிலை நீக்குமீண்டான்
வெவ்வழற்குவருகின்றான் வெயில்காலுக்கு
மடற்குழாயூர்வந்தான் வானமாகில்
வருவனொருநாழிகையின் மாறிலாளே.

இ-ள். ஒருவன்வந்து இன்னானெங்கே யிருக்கிறானெனில் அப்போது சரம்பிருதிவாகில், வீட்டுக்குள்ளிருக்கிறான் அப்புவாகில், முற்றத்திலிருக்கிறான் தேயுவாகில் அக்கிராமத் தெல்லைக்குள்தானே யிருக்கிறான் வாயுவாகில் எல்லைக்கப்புறப்பட்டான், ஆகாயமாகில் மலையேறுகிறான் அல்லது தூங்குகின்றா

னென்றுசொல்லவேண்டியது இதுவிட புறத்தேசம் போனவனைக் குறித்துக் கேட்டபோது பூதியமை ந்தில் முதலாகில், அவ்வூரில் தானே நிலைபாயிருக்கி றன் இரண்டாகில், திரும்பிவருகிறான்; மூன்றாகில் திரும்பினவன் நில்லாமல் நடந்துவருகிறான், நான் காகில் அவளிருக்கு மூருக்குள் வந்தான் ஐந்தாகில் ஒரு நாழிகைக்குள்வந்து வீடு சேர்வா னென்று சொல்லவேண்டியது. எ-று. 32

இச்சரம் மனதுடன் லயப்பட்டால் இன் னவையாமெனக் கூறுகின்றார்.

மாறிவருவாயுமறே வலயந்தன்னின்
மயக்கவுயிர்சித்திநிற்க வுதுதானிற்கும்
கூறுசமயங்கூற்றார் பயமுமில்லை
குறித்திருமண்டுஞன்றரை நாழிகையாக்கொள்க
தேறுபுனற்கொன்றேகால் வன்னிக்கொன்று
சிவன்முக்கால்வானமரை சிறந்தநாடி
பாருமைந்துநாழிகைக்குள் வரிநற்குன்றிற்
பழுதுபடுமுடம்பிலிறு பற்றிப்பாரே.

இ-ள். இடது பக்கத்திலும் வலதுபக்கத்திலும் ஒன்றைவிட்டொன்றை மாறிமாறி நடக்கு மிச்சர மானது தேகத்தினூடே லயப்பட்டுப் போகுமேயா னால் பிராணனுக் கழிவில்லை அப்படி லயப்பட்டுநிற் கில் மனமுதலிய வந்தக் கரணங்களுக்கும் வேலையி ல்லை அசைவுற்றிருப்பனவாகும் பின்பு மற்றெச் சம யத்தாராலும் பயமில்லை யமனாலும் பயமில்லை முன் சொன்னபடி இடதுபக்கமும் வலதுபக்கமும் மாறி யோடுஞ்சரம் ஒவ்வொரு பக்கத்தி லென்னேரந் தரி த்து நடக்குமென்னில் ஐந்துநாழிகையாம் அதிலும் பூதியங்களின் கூறுக்கெவ்வாறு பகுப்பதெனில் மண் ணில் ஒன்றரை நாழிகையும் நீரில் 1-ம் நெருப்பில்

1-ம் காற்றில் ௩-ம்வெளியில்-௨-ம் ஆக நிறைந்தோடும் இப்படியாகிய பூதியங்கள் கூறுகொண்ட ஐந்து கடிகைகளும் ஒவ்வொரு பக்கத்திற்குச் சரியாய்ச் சிதையா தோடவேண்டியது இதைவிட குறைந்தாலும்வளர்ந்தாலும் தேகநலியாம் சரம்லயப்படும்வழி தேடவேண்டியது தேடில் முண்கண்ட பயனுண்டா மில்லையேல் நாலடியொன்றுக்கு ஐந்து நாழிகையும் பூதியங்களினளவே சிதறாமல் நடப்பிக்க வேண்டும் அதுயின்றெனில் தேகநலியேவரும்.

தத்தமது வாழ்நாட்பிரமாண மறியும்படி

அயனசங்கற்பங் கூறுகின்றார்.

பற்றிஞ்சொன்னபடி மயானமுன்னுட்
பாலொருபோதுண்டுபரி சுத்தனுகி
மற்றைநாளுத்தரமா மயானந்தன்னின்
மாறியிடந்தனிலோடும் வலந்தெற்காகும்
பெற்றதொருநான்கைதா னைந்துநூறும்
பெறுங்கடிகைதனிற்குறையிற் பிராணநிலை
முற்றொருமாநாழிகைக்கோ ராண்டுதாழு
முமையேநான்சொன்னகணக் குண்மைதானே

இ-ள். சரம்பார்க்கிறவனுக்குச் சென்ற நாட்கள் போக மற்றும்நின்ற நாட்கள் எவ்வளவோ என்னுங் கருத்துக்கொண்டு பார்த்துத் தெளியுமாறு யாதெனில் அயனசரமாம் அதனைப்பார்ப்ப தெவ்வாறெனில் தைமாதமுதற்றேதியில் உத்தராயணகாலம் ஆடிமாத முதற்றேதியில் தக்ஷணாயனகாலம் இவ்வயனகாலத்திற்கு முன்னுள்பகலில் ஒருபொழு தன்னமுண்டு தத்துவங்களைப் பரிசுத்தமாக்கித் தேகமெலிவதனால் மனதுக்கும் மற்றவாயுவாதி கரணங்க

ளுக்கும் வருமிடையூறிலேமிருவி தைமாத முதற்றே தியில் பொழுதுவிடிய ஐந்து நாழிகையிருக்கையில் பார்க்கும்போது சரம்வாரம்-திதி நட்க்ஷத்திரங்களை த்தள்ளி இடதுபக்கத்தி லுதித்து முன்கவிகளிற் சொல்லியபடி ஐந்து நாழிகைகளுஞ் சிதறாமல் ஓடு மதனைப் பார்க்கவேண்டியது இதுபோக ஆடிமாத முதற்றேதியில் இதே பிரகாரமாய்ப் பார்க்கவேண் டியது, அப்போது சரம்வலதுபக்கத்திலோடுப் அப் படியோடியசரம் முற்கூறியவண்ணம்ஐந்துநாழிகை களுஞ் சிதறாமலோடினல் சரம்பார்க்கிறவன் தான் செய்யும் பிராணாயாமவுதவியினல் அன்றுதொட்டு வரும்நூறுவருஷகாலம்வாழ்ந்திருப்பன் இதுவின்றி குறைந்தால் அவ்வைந்துநாழிகையை நூற்றொருமா ஐந்தாக நூறாக்கிக் குறைந்தநாழிகை ஒருமாவோ இரண்டுமாவோ, அல்லததன்மேற் ரூகைப்பட்ட வையோ அதற்கு ஒவ்வொருவருஷத்தைக் கூட்டிப் பார்த்து குறைந்த ஒவ்வொருமாநாழிகையின்பேரில் கணக்காக்கிக் கொள்ளவேண்டியது, முழுவதுமே தப்பிச் சரம் இடத்திற்கு வலமாகவும் வலத்திற்கு இடமாகவும் ஓடில் அவனுக்குட் சீணகாலமென் றறிக. எ-று 34

போசனவிதி கூறுகின்றார்.

உண்பவனுக்கப்புவிட பசிக்குவெய்ய
வுவர்த்தனைகைத்தனகார்வ லுண்கமுன்னே
பண்மயில்செங்கதிற்குநெய்பால் புளித்தல்கன்னல்
பாகுடனேதுவர்த்தனமு னுண்டுபார்க்க
நண்பனமவயிற்றிற்குச் சோறுபாதி
நன்னீர்கால்நாற்றுக்கா லாகநல்கிக்
கண்பயிலுடிகள்சுத்தி பண்ணிதாபங்
காட்டிமலர்சூட்டியிருள் கழியுங்காதே.

இ-ள். முன்கவியிற் சொல்லியபடி சரம்பார்க்கிறவன் சூரியகயிலையங்கி வருகிறமட்டும் போஜனமில்லாமற் மற்றதனுக்காக காக்கவேண்டியதில்லை, சந்திரன் நடக்கும்போதுஞ்சாப்பிடலாம் எப்படியெனில் ஊஷ்ணமான பண்டங்களும், உப்பு, கசப்பு, காரலாகிய பண்டங்களைவைத்துக்கொண்டு தாகபானத்தை நிறுத்தி யுண்ணவேண்டியது, சொல்லியபடியே சூரியனடக்கில். நெய்-பால்-புளித்தல்-தித்தித்தல், துவர்த்தலாகிய பண்டங்களுடனே சாப்பிடலாம் தாகபானமுமப்போதே செய்யலாம், சந்திரனுக்கு அப்போது கூடாதாயினும் பின்பு சூரியனடக்கில் சாப்பிடவேண்டியது இதுமாரினாலும் ஆத்திரத்தினாலும் அவாவினாலுஞ் சூரியனுக்காக காத்திராமல்அடுத்தடுத்துச் சந்திரனிற்றானே தின்றுகொண்டு வந்தாலும் நலியாம் இப்படியாகச் சாப்பிடுகிறதாயினும் அவ்வுணவ வயிற்றிற்குப் பாதிதானாகும் மிஞ்சிலாகாது மற்றப்பாதிக்கு சலங்காலாகவும் கொள்ளவேண்டியது கொண்டு தசநாடிகளையும் பிராணாயாமமுன்னிலையில் சுத்திசெய்து ஏகாக்கிரசித்தனாய்ச் சரம் பார்க்கவேண்டியது.

சரத்தை யேறவொட்டாமலுங் குறையவொட்டாமலுந் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ளு மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

காலகொண்டுகணக்கறிவார்க் கியாதுந்தப்பா
கருதரியவெல்லாமுடியுங் காண்போர்க்கெல்லா
மேற்கொண்டபுவியுடனே யப்புவன்னி
விளங்கியகால்வானமுடன் வினவுவாற்குப்
பால்கொண்டமொழியாளே பவனங்கட்டிப்
பற்றியவாராதாரம் பரிசுபார்த்துச்

சால்கின்றமுதஞடி தன்னுணின்ற
தயனன்மதிசெந்தழலாந் தண்மையாரே.

இ-ள். பால்போலு மினியசொல்லையுடையபெண்ணே, சரம்பார்க்கிறவனுக்கு அநுபவமிந்நூற்சொல்லியபடி வருமோ மற்றவ் விதிப்படிபிறழாது போஜனமுறைமையும் வந்தொத்துக்கொள்ளுமோ மிகினுங்குறையினும் நோய்செய்யுமே எளிதிற் சரிப்படவராதெனில் தானெப்படி நன்கடைவன் வினவுவார்களுக்கெவ்வாருய் நன்றெனவுந் தீதெனவு மூழறிந்தெடுத்தோதுவ னென்று ஐயமுறவேண்டியதில்லை சரம்பார்ப்பான் பாம்பார்ப்பாரென்பதுபோல் சரத்தைக் கணக்கின்படியறிந்து பார்க்கிறவனுக்கு யெந்தகாரியமாகுனும் தப்பிப்போகாது அவனைக்கண்டபேர்களுக்கும் நினைத்தகாரியமெல்லாமுடியும் அதெப்படியென்னில், பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயமாகிய பஞ்சபூதியங்களின் கூறுகூடிய வாயுவினைப் பாழ்போகாமல் மனமறிவுடனேகட்டி ஆராங்கரத்தினுள்ளேபரிசினையறிந்து தசநாடிகளுக்கும் முதனாடியாகிய பிராணநாடியினின்றுமற்றங்கிருந்துதித்தோடுஞ் சந்திரன் சூரியன் அக்கினியென்னு மிம்மூன்றினுடைய குணங்களையும்பார்த்தால் கைக்கனிபோல் இலேசிற்றெரியவரும். எ-று.

சரம்பார்க்கிறவனுக்கு நன்மைதீமை மரணகால மறியும்படி சாயாபுருஷ தெரிசனங் கூறுகின்றார்.

பாரிலொத்தநிலத்தகல்வான் களங்கமற்றுற்
பத்தடிக்குளேந்தடியாம் பருவந்தன்னிற்
சீரியமெய்நிழல்கழுத்து கைகால்சென்னி [ற்
சிமிட்டிப்பார்த்திமையாமற் றிகழ்வான்பார்க்கி

கூருருவம்பொன்கண்டாற் செல்வம்வெள்ளை
குறவினுயிர்மெய்மையுயி ரிளைக்குங்குற்றம்
காருருநோயாறுபிறை கைகால்குன்றிற்
கங்குறையின்முப்பிறையிற் காட்டுஞ்சாவே.

இ-ள். பூமியிலே மேடுபள்ளமில்லாத இடத்தில் ஆகாயத்தில் மேகமறைவில்லாமல்வெயில்காயும்போது தன்னிழல் ஐந்தடிநீளமுதல் பத்தடிக்குட்பட்ட தருணத்தில் தான் அந்நிழல் முகமாய்நின்று கைக ளிரண்டையுந் தொங்கவிட்டு கண்களிமையால் அந் நிழல்களை கழுத்து, கைகள், கால்கள் இவ்வுறுப்புக ளிலொன்றைப்பார்த்து அப்படியே இமையாமல் ஆ காயத்தைப் பார்த்தாலங்கே அவனுருவம்தோன்று ம் அவ்வுருவம் பொன்னிறமாயிருந்தா லவனுக்குச் செல்வம் வரும், வெண்மையெனில்பிராணபயமில்லை ஆயுள்வளரும் செம்மையாகில் ஆயுள்தேயும் அதற் கொரு குறைவுவரும், கருமையேல், நலி இதுவிட அவ்வுருவில் கைகளாவது கால்களாவதுதோன்றாம லிருந்தால் ஆறுமாதங்களுள் மரணம் இதுவன்றித் தலையேகாணாமல் கவந்தமாய்த் தோன்றில் மூன்று மாதத்தில் மரணம் இல்லாமலுஞ் சந்திரனிலு மிப்ப டியே பார்ப்பதுமுண்டு இதனை சாயாபுருஷ தெரிச னத்தை விடாமல் பன்னிரண்டு வருஷம் பார்த்துக் கொண்டுவந்தால் தன்முன்னிற்கு மந்நிழல் தன்னு டன்பேசும் பேசில், அதன்முகாந்தரமாய் அஷ்டமா சித்தியையும் பெறலாகும் பெருவதன்றிப் பின்னுஞ் சிலநாட்களில் அந்நிழல் ஓராளுருவமாகித் தன்னுட னேதிரியும் படுத்தால் தானும் படுக்கும் எழுந்தாலு

டனே எழும்பும் இவனுக்கு வருநன்மை தீமைகளை முன்னதாகவுணர்த்தும் இன்னமு மிப்படிப்பட்ட அனேக வற்புதங்கள் விளைக்குமென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள் எ-று. 37

மரணவிலக்கணம் வில்லுருவின்
பயன் கூறுகின்றார்.

காட்டியகானிழற்றனக்கு முன்பின்னேகக்
கடிபுனல்வாய்கொண்டகல்வான் களங்கமற்றால்
பூட்டியநீர்துகள்பிறக்க வுமிர்ந்தால்வானிற்
பொருந்தியவில்லைந்துருவாய் பொலிந்துதோன்று
மீட்டியவில்லுருவுளதே லாண்டுவாழ்வ
இதுமுறியிலவ்வாண்டி னிறந்துபோவான்
கோட்டியவில்லுருமுறிய வணங்குதோன்றிற்
கொண்டுபோம்பிறையாறிற் குறித்துக்கூறே.

இ-ள். வானிற்களங்கமில்லாமல் சூரியனெறிக்கையில் பரநிழல் வீட்டுத் தாழ்வாரநிழல் இப்படிப்பட்ட யாதொரு நிழல்தனக்கு முன்னிருக்கச் சரம்பார்க்கிறவன் பின்னின்று வாய்நிறைய சலங்கொண்டு அந்தநிழலருகில் துகள்பரந்து அணுப்போல்பறக்க ஓரேதரமாய் உமிழ்ந்து அத்துகளைப்பார்த்தாலதிலிந்திரதனுசு அமைந்து வானங்களுடனே தோன்றும்தோன்றில் பார்க்கிறவனுக்கு அன்றுமுதல் ஒருவருஷமட்டுக்குஞ்சாவில்லை இல்லையேல் அதுவரும்வருவதிலும் அவ்வில் நிறமாறி அங்ஙனே ஒருபெண்ணுருத்தோன்றில் ஆறுமாதங்களிலிறப்பன். எ-று.

சந்திர சூரியரைப்பார்க்கு மிலக்கணங்
கூறுகின்றார்.

குறிகொண்டநிறமதியங் குறைமதியந்தன்னிற்
குலவியதோர் செப்பகலில்கோநெய்யைவிட்

டெறிகின்றமதிக்கதிரைப் பகற்கதிரைபார்த்தா
லியல்வெண்மைசெம்மைபொன்மைபசுமைகறு
நெறிகொண்டவுயிர்வாழ்கெடநோய்கா [ப்பென்னி
னிரைநிரையேயறியிதனிற் றெற்குமேற்கு
மறிகின்றவடக்குடனே கிழக்குநடுகுறைந்தா
லாண்டுதிங்களாறுமூன் றொன்று நாட்பத்தழிவே.

இ-ள் ஒரு செப்பகலில் பசுவின்நெய்யையுருக்கி விட்டு அதிற்பூரணச்சந்திரனையல்லது அமாவாசை யின்போது சூரியனைப்பார்த்தால் அதிற்றோன்றுகிற சந்திரன் அல்லது சூரியன்-வெண்மை-செம்மை-யெனில் வாழ்வுண்டாம் பொன்மையாகில் கேடு-பசுமையானால் நோய், கருமையோ சாவுவரும், அதினு மப்படிச் சாகிறவனுக்குக் காலமெப்போ தெனில், தென்புறவட்டங்குறைந்தால் ஆறுமாதம் வடபுறம் மூன்றுமாதம் கிழ்ப்புறம் ஒருமாத நடுவே தொளையாயிருந்தால் பத்துநாள் நிறைமதியம்பௌரணை குறைமதியம் அமாவாசை யென்றறிக. எ-று.

சரீரபழுதுமுதலான மரணவிலக்கணங்

கூறுகின்றார்.

அழிந்திடுங்கைகானெற்றி கன்னந்தம்பி
டேர்ந்துதுடிப்புறிவரண் திங்களாறு
மொழிந்ததிங்கண்மூன்றுநாள் மத்திலாவி
முடிந்துவிடுமிதுவொழிய செவியிலோசை
யொழிந்திடுனேமுகண்ணி லொளிதானேந்தா
முயர்ந்தமணமூன்றிரண்டி லுரைவேறானால்
கழிந்திடுநல்லுயிரென்று கருதிமீசன்
கழலிணையைப்போற்றில்வினை கழிந்துபோமே.

இ-ள். கை-கால்-நெற்றி-கன்னம்-இவைஅடர்ந்து துடித்தால் மரணகாலம் வந்ததென்றறிக, அதிலும் கை துடிக்கில்-ஒருவருஷம், கால்-ஆறுமாதம்-நெற்றி, மூன்றுமாதம், கன்னம், பத்துநாள் என்றுகொள்ளவேண்டியது இதுவொழிய காதுகேளாவிட்டால் ஏழுநாளில் மரணம் கண்பார்வை மழுங்கினுல் ஐந்துநாள்மூக்கில்கந்தம்போனுல் மூன்றுநாள்வாய்குழறிப்பேச்சழிந்தால் இரண்டுநாள் இதையறிந்துகடவுளுடைய பாதங்களை நினைத்து போற்றி செய்தால் வினையென்பதிராது அங்ஙனே கலந்துபோதலுமாகும். எ-று. 40

உசுவாச நிசுவாசங்களின் பயனுங்கூறுகின்றார்

போம்வாயுசிவமுள்ளே புகுதற்சத்தி
போகில்விடப்புகிலமுதம் புகன்றவெல்லாம்
ஆம்வாயுபுதிற்போகி லல்லவாகு
மடங்கில்விடங்கெடுப்போகி லகனுமப்பாந்
தேமேவுசத்தியிரண் டொற்றையீசன்
செவியிற்போவார்வருவர் சரமீனமாகில்
ஓமேவுமுயிர்போகி னேயா:மற்ற
திட்புகினேயாகாவெய் யுரைத்தோநாமே.

இ-ள். உசுவாசம்-நிசுவாசம்-அல்லது ரேசகபூரககாலபலனைச் சொல்லுமிடத்தில் உடலைவிட்டுப்போகிறவாயுவே சிவம் உட்புகுவதுசத்தி சரம், வெளிப்பட்டுப்போவதெல்லாம் விடமுண்பதற்குச்சரி சரம் உட்பட்டுப்போவதெல்லாம் அமுதமுண்பதற்குச் சரிசரம் உள்ளேபோகும்போது ஒருவன்சொன்னது அல்லது நினைத்தகாரியம் ஆகும் வெளி கொள்ளுகையில் ஆகாது அந்தவாயுகும்பத்தடங்கில் உண்டவிடங்கெடுமெனச் சரி அடங்கியது நடு நாடிவருபோகில் பாவமென்பதில்லை இதன்றியில் ஒருவன் வந்து குறிகேட்கையில் அவன் முதற்சொன்ன

சொல்லின் எழுத்தை யெண்ணிப்பார்க்கில் ஒற்றை யாகில் சிவன்கூறென்றும் இரட்டையாகில் சத்திகூறென்றுங் கொள்ளவேண்டியது சரம்வெளியேபோகும்போது ஒருவன்வந்து இன்னான் போவானோவெனில் போவான் வரான் உட்புக்கையில் வருவான் சரம்போகும்போது வருவானோவென்றும், புகும்போது போவானோவென்றும், மாறுபட்டு வினவில் சரிப்படாது போகும்போது போவானோ யல்லது வாரான் புகும்போது வருவானேயல்லது போகான் சரம்போகும்போது நோய்தீருமோவென்னில்தீராது புகும்போது தீருமெனக. எ-று, 41

குறிசொல்லவும் போர்புரியவு மார்க்கங் கூறுகின்றார்.

உரைத்தொருவனிறைவிற்போய் குறைவிலுறநீதாம்
உயிரிற்புறத்துறைத்துநிறைபுறத்துறமதத்தியமாம்
நிறைத்துநிறை பகத்தினின் றிடினன்மையதாம்
நிறைமதியந்தனிலேகி நேர்ந்திடும்போர்களத்து
சுதைத்தசெழுங்கதிர்வெட்ட வல்லவனேதோற்பன்
வாகானசந்திரனே வெல்லமாட்டான்
விரித்தகதிரினிலேகி வெங்கதிரில்வெட்ட
மேனியிலும்வடுப்படான் வெல்வான்றானே.

இ-ள். குறிகேட்கவந்த வொருவன், தன்காரியத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே முன்னர்பூரணத்தில்வந்தாலும் பின்னர்-சூனியத்தில்வந்துவிடுவானாகில், அக்காரியம்தீதாம் முன்பு சூனியத்தில்நின்று பின்புபூரணத்தில்வருவானெனில மத்திபம் இவ்விரண்டுமாறுபாடுமில்லாமல் வந்தவன்கதறாமல் பூரணபக்கத்திற்றானே யிருந்து தான் வந்த காரியத்தைச் சொல்லி முடித்துவிடுவானெனில், அக்கருமம் நன்கினதாம்

என்றறிக. போர்க்குறியைச் சொல்லுமிடத்துசந்திர கலை யியங்கும்போது சென்றுசூரியனியங்கும்போது களத்திலேனரி எதிரி எப்படிப்பட்டவனானாலுங் தோற்பன் இப்படியல்லாமல் சந்திரனியங்கும்போது புறப்பட்டுச் சந்திரனிற்றானே போர்கலக்கில் தோற்பன் இதுநிற்க சூரியனிற்றானே புறப்பட்டு அச்சூரியனிற்றானே போரில்வெல்வதினாலும் தன்மேலொரு படைபடாமல் வென்றுவருவான் எ-று.

போர்வெல்லுமார்க்கங்கூறுகின்றார்

வெல்வனேமரிருவர்பே ரெழுத்தினையுமெண்ணின்
மிகுந்தவெழுத்துடைய அ-இ-உ-எ-ஒ-வென்னு
நல்லவெழுத்துடனே ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓ-கூட்டி
நலந்திகழ்பாலன்குமர னரசனேவிருத்தன்
சொல்லுமவர் பேரின்முத லெழுத்திலுயிரெழுத்தை
துலங்கியவத்தானத்திற் றுகளறவேகூட்டில்
எல்லைமுதற்றானத்தி லெழுத்துடையோனவெல்வ
னிருவரையுமிவரார்காமிரட்டையெழுத்தோனே.

இ-ள் அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஒ-ஓ-இவை முதலானது பாலன்கூறெனவும், இரண்டாவதுகுமரான் கூறெனவும், மூன்றாவது அரசன் கூறெனவும் மற்றவிரண்டும் விருத்தன் கூறெனவும் கொள்ளவேண்டியது, இதில்சண்டைகாரனுடையபேரில் முதலெழுத்தைப்பார்க்கும்போது ஆ-வொலியே லாவுடன்யும் ந-வொலிய லியுடனேயும், ஒ வொலியே லோவுடனேயுங் கூட்டிக்கொண்டு அவர்களை இவ்வெழுத்துக்களின்படி பாலன்-குமரான்-அரசன்விருத்தனை க்கி-பாலன்-குமரனையும் -அரசனையும் வெல்வானெ

னவும், விருத்தன், மற்றவர்களால் படுவானெனவுஞ் சொல்லவேண்டியது, அதிலும் எ-ஏ-ஒ-ஓ-விருத்தன் கூறு இவ்விரண்டெழுத்துக்களைக் கொண்டவன் அவர்களாற்படுவான், எ-று, 43

கருப்புக்குறியின்முறை கூறுகின்றார்

இரட்டையாமுபயத்திற் கேட்டபிள்ளை
யினியபூரணத்திலான் சூனியத்திற்பெண்ணால்
மருக்குழலாளிடத்துயிரை விடியற்கால
மகிணன்வலத்துயிரதனால் வாங்கநட்பாந்
தரிக்குநிலம்புதன் வெய்யோனப்புமந்தன்
சந்திரன்றீ வியாழஞ்சேய் தன்கால்வெள்ளி
நெருக்கியவம் பரம்பூதங் கிழமையிந்த
நெறிநிற்கினமைமிக நிகழுந்தானே,

இ-ள் முன்சொன்ன கருப்பக்குறிகளு மல்லாம லிதுவுமொன்றெனக்காண்க, யாதெனில்,உபயசரங்கள் நடக்கும்போது கேட்கப்பெற்றபிள்ளை இரட்டைபேறெனலாம் எப்பக்கமாயிருக்கினும் பூரண பக்கம் ஆண்-சூனியபக்கம் பெண் ஆனாலும்மேற்கவிகளில்சொல்லிய பயன்றானுமெனக்கொள்க இதுநிற்க வைகறைப்பொழுதில் மனைவிக்குச்சரம் இடது பக்கத்தில் நடந்து பெண்ணுக்கு வலத்தில்நடந்தால் அதை அம்மகிணன் அவ்வலச்சரத்தாற்றானே வாங்கியுட்கொள்ளு மப்பியாசஞ்செய்துகொண்டுவருவானெனில், மனைவியிவன் வயமாவாள் பிறன்முக நோக்குக்கருத்து விழையாள் அப்படி வாங்குவது பன்னிரண்டுதரம் வாங்கி யுட்கொள்ளவென்றுஞ்சொல்லுவார்கள், அல்லாமலும் வாரசங்கள் எந்தெந்தப் பூதியங்களிலுதிக்க வேண்டுமெனில் புதன்-பிருதிவி

யில், ஞாயிறு அப்பில், சனியுந் திங்களுந் தேயுவில், வியாழமுஞ் செவ்வாயுங் வாயுவில், வெள்ளி ஆகாயத்திலுதிக்கவேண்டியது உதிக்கில் அவ்வாரஞ் சரியாய்நடந்து அதனால்வரும் நன்மைகள் மிகுபலனை விளைக்கும். எ-று. 44

இன்னதற்கு மூலமின்னதென்றுங் கூறுகின்றார்.

நிகழ்புவிக்கு மூலநீர்வாயுசிவ
நெறிதாதுகனல்விண்ணு நினைக்குங்காலை
புகழுடனே பூதத்திற் குளவேசொல்க
பொருவில்சரராசிவெய்யோன் புதுவெண்டிங்கள்
மகிழ்கொள்திரராசியா முபயராசி
மறங்கிளருஞ்சுழிமுனையாம் வாரந்தோறு
பகுதல்படர்துயர்பலிக்கு நிலைமைதன்னைப்
பங்கயவாதனத்திருந்து பரிந்துபாரே

இ-ள் பிருதிவிற்கு மூலம் அ-வா-வா-சிவன் க-ஆ-தாது-இப்படி நிரைநிரையே ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாய்வரும் அவை கலைவிளங்க விங்ஙனம், விபரமாய்ச் சொல்லவில்லையாயினும் இநனையும் சரராசியெனப்பட்ட சூரியனையும் திரராசியாகியசந்திரனையும், உபயராசியாகிய சுழிமுனையையும்- மற்றவற்றின் பயன்முதலிய கூறுபாட்டையும் பங்கயாதனத்திலிருந்து பரிவுற்று சிவயோகஞ் செய்தாலல்லது நன்குணர்தலரிது, உயிர்பாழ்போகாது சீவன் முத்தனாதலுக்கு அதுமார்க்கம் இல்லையெல் அவம் போகுமென்றறிக எ-று 45

மூன்றுநாடிகளின் முறைமைகூறுகின்றார்

பாதரினைக்கதிர்மதிச்சுதன் வாழ்வுகேடு
பண்டைநிலை யிம்மூன்றும் பரிந்துகேட்கில்

மோட்டருஞ் செல்வம்வரும் வெய்யோனாகில்
வெண்மதியங்கேடாகும் விரைந்துவாயு
நீரமிருசுழிமுனைதா னாகில்முன்பிற்
சிறுகலும்பெருகாது தேவராஞேர்
போரருகில்வருமெனினு மதியில்வாரார்
பொங்கியசெங்கதிர்வருவர் புகன்றேராமே.

இ-ள். நாம்சொன்ன இச்சரநூலைப் பரிவுடன்பார்ப்பாயாகச் சூரியன் சந்திரன் சுழிமுனையென்னு மிம்மூன்று நாடிகளுள்ளும் வாழ்வு கேடு நிலைமையென்கிற மூன்றுதரும நிதானப் பலன்களைக் கேட்குமிடத்தில் சூரியனாகில் நன்மையையும், மிகுந்த செல்வத்தையு மடைவார்கள் சந்திரனாகில் கேடுமுதலிய கன்னியக் குறைவாகும் சுழிமுனையாகில் முன்உள்ளபடி ஏராமல் குறையாமல் நிறைவாகும் அன்றியுந்தேவாதி தேவர்களாலே வசீகரிக்கப்பட்டவனாகிலும் ஜெயாசெயத்தின் முன்னிலையில் வருவோமென் றுறுதியாகச் சொல்லினுஞ் சந்திரனே யதிகமாக வியங்கிடில்வாரார் சூரியனே யதிகப்படில் வருவாரென்று காண்க எ-று.

இதுவுமது உபசாந்தங் கூறுகின்றார்.

நாமுரைத்ததொகையளவுஞ் சூரியனேடாம்
னன்மதியமேல்வாயு நடக்குமாகிற்
றுமிளைத்தல்கிளையிணைத்தல் பொருகேடாதல்
சாகுவருண்டாதவிவை தப்பதாகும்
போமிடத்தின்மதியாகின் மருந்தைப்போக்கிப்
பொருந்துமடியிரட்டித்துப் போகநன்றாந்
தேமருவு கதிராகி னுயிருள்வாங்கித்
திகழும்வலக்காலொற்றிச் செய்கநன்றே.

இ-ள். முன்சொன்னபடி சந்திரனே யதிகமாய் நடந்தால் நமக்கு கேடுவருவதல்லாமலும்பந்துக்களு க்கு மதுவேவேறும் சத்துருக்கள் தோன்றி வருவது தப்பாது சந்திரனிற் போகவேண்டியகாரியமல்லாத காரியார்த்தமாய்ப் போகும்போது சந்திரனடந்தால் சரத்தை நீளவெளிவிட்டு அப்பக்கக்காலையே இரண் டு மூன்றடி முந்திவைத்துக்கொண்டு போகவேண்டி யது சூரியனிற்போகவேண்டிய காரியமல்லாத காரி யார்த்தமாய்ப் போகும்போது சூரியநடந்தால் அச் சரத்தையேற வுள்ளேவாங்கி அவ்வலதுகாலை முன் னிட்டுக்கொண்டு போகவேண்டியது அப்படிப்போ கில் போங்காரியம் நன்று எ-று. 47

சந்திரகலையில் நடக்கும் பூதியங்களைக்

கூறுகின்றார்.

செல்லுமதிதனிலேறி சஞ்சரித்திடவுவாய்வு
சிவாலயங்கணதிமதிற்செய காலில்லங்கட்ட
நல்லமுடிசூட்டல்குடி புகுதல்போக்கும்
நயந்துமாம்வைத்தனன்று நவிர்நீதன்னி
லொல்லைநறும்வாவிகுணஞ் சோலைவைக்க
வழுருரைக்கமணமுளதே லுவக்கவாகு
நல்லழலிற்றீப்பிணியாங் காற்றிலானே
நற்பரிதேரொட்டகங்க ளுவாயோட்டே.

இ-ள். சந்திரகலையில் பிருதிவுநடந்தாள் சிவாலயம் மதில் வீடுகட்டல் குடிபுகுதல்போக்கு சாந்திகழித் தல் மரம்வைத்தல் இவை நன்றும் அப்புவாகில் குள முதலிய வெடுத்தல் சோலைவைத்தல் நிலத்தை உழு தல், விரைக்குதல் விவாகஞ்செய்தல் நன்றும் தேயு வாகில் பிணிதீர்த்தலாம் வாயுவாகில் குதிரைமுதலிய தேர் கப்பல் ஓட்டலாம் எ-று. 48

இதுவுமது,

ஒட்டியவானத்திற்செபிக்க விற்போர்செய்ய
வுள்ளன்பின்கலைக்குமொக்கு மீதேசொல்க
நாட்டுமதிவெயிற்கதிரோ னறிக்கிலந்த
நாடிகளிற்பூரணச்சேர் னன்றேயாகு
மீட்டுதிசைப்பிடித்தவைகள் கெயல்களாண்பெண்
ணியங்கிடனுஞ் சூனியபூ ரணமெழுத்தும்
வாட்டமற மதித்தெண்ணி நிருமித்தற்கு
வல்லவனே சரம்பார்க்க வல்லனென்றே.

இ-ள். ஆகாயத்தில் மந்திரஞ்செபிக்க விற்போர் செய்ய நன்று இது சூரியகலைக்குமொக்கும் இதுநிற் கச் சந்திரன் றிசையானாலும் அல்லது சந்திரனேயா னாலும், சூரியனேயானாலும் வந்தவன் பூரணபட்சத் தினின்றால் அவன் வந்தகாரியம் நன்றாம் இதுபோக திசை ஆண், பெண், சூனியம் பூரணம் எழுத்து இ வைமுதலாய்ச் சொல்லப்பட்ட இச்சரகூலின் நுட் பப்பொருள்களைக்கண்டு இது இன்னதென்றும் அது இன்னதென்றும் நிருமிக்கவல்லவன் சரம்பார்க்கவல் லவன் அல்லாதவ னல்லாதவனென்றறிக, 49

சரம்பார்ப்போ ரியல்பு.

நன்றானமறைவல்லோர் குலமானாளென்
னுமுரைத்தசரநூலி னடைதப்பாம
லென்றாரும்பார்ப்பவரே பூமிதேவ
ரிசைந்தமானிடப்பிறப்பி னின்பங்கொள்வர்
குன்றாதமாபறவை யெரும்புதாரும்
கொடிமருந்தினளவறிந்து கொண்டுவாழ்ந்து
பொன்றாததெய்வீகம் பொருந்துவார்கள்
புகுவார்முன்பிறப்பிற் புகலாதாரே.

இ-ள். நல்ல பிராமண குலத்தவராய்ப்பிறந்தாலுமென்னும், அல்ல இழிந்த குலத்தவராய்ப்பிறந்துமென்னும், இச்சரநூலுணர்ந்து இதனை தப்பாமல் பார்ப்பவரே பிராமணராவர்சராசரங்களினுடைய தன்மைகளை யறிந்தவராக இப்பூமியின்கண் இவரே தேவரென யாவராலும் பூசிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து பரம்பொருளிற் சாயுச்சமடைவர் பார்க்கமாட்டாதவர் இழிந்த குலத்தினராய்ப் புண்பிறப்பிறந்து கொண்டிருப்பார்கள் எ-று. 50

பிறக்கினுஞ் சற்குருமுகத்தாற்
பொருந்தியயிச்சரநூலைப் புகலக்கேட்டு
நன்குணர்ந்துநெறிநடப்போன் யாவரேனு
நாகலனென்றிரண்டில்லை நல்லாகேட்கின்
மின்பிறக்குஞ்செந்தழலை யடுத்தவெல்லா
மிக்கதழல்வடிவான விதமேபோலத்
தன்பிறப்பிலினிபிறவான் வசமேசாகான்
சடைமேனுமணிந்தசந் திரனொப்பானே.

இ-ள். இழிந்த குலத்திற்பிறந்தவனானாலுங்குருமுகாந்தரமா யிச்சரநூலை சொல்லக்கேட்டு இதனையுணர்ந்து இவ்வழிநடப்பவன் யாவனானாலும் அவன் யாமேபாவன் வேற்றுமையில்லை நெருப்புந் தன்னையடைந்தவற்றையும் தன்னுருவாக்கிக்கொள்ளுமியல்புபோல அவன்யாமே யாவன் அவமாய்ப் பிறந்திரான், இன்னம் விசேஷமாய்ச் சொல்லுகையில்சடாபாரத்தில் நாமணிந்திராநின்ற சந்திரன்போன்றனன் முடிமேல் வீற்றிருப்பான் எ-று. 51

ஞானசரநூல் சாஸ்திரம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

சிவானந்தபோதம்.

காப்பு.

வெண்பா.

சிவானந்தபோதமாஞ் சித்திமுத்திதந்த
பவானந்தமானவினை பாழாம்-நவானந்த
ஈசனே தானாகு மென்வடிவுத்தாளிணையைப்
பாசமுமின்றொழுவார் பார். 1

தியாகரருள்போதஞ் சிவசுந்தரன்சொல்
தயாபரிடென்றாய்வடிவந்தானும்-செயமெனவே
பொய்யாவினாயகனும் பொற்குருவான்சண்முகனும்
அய்யாவுமென்னுள்ளே யாம். 2

முத்திபெறுமென்னெஞ்சு மூர்க்கருடனேவணங்கி
சித்தந்ததும்பிச்சிதறுமன்-முத்தனும்
பட்டினத்தார்சாக்ஷிப் பகுத்தறிதலிந்நூலைத்
தொட்டவர்க்குமுண்டாஞ் சுகம். 3

பணிபறுத்தாலாகப் பரபோகங்கொண்டு
துணிவுறுத்தநெஞ்சுக்குச்சொல்லின்-அணியாய்
படபடென்னும்நெஞ்சம் பகருசிவானந்தத்
திடமுறுவார்தானே சிவம். 4

சிங்காதனமுடைய் செல்வவடியார்கள்
தங்காற்சிரமேற் றரித்திட்டேன்-பொன்காள்
ஏற்றிப்புகழ்ந்தன்பா லிந்நூலென்புன்வியால்
சாற்றத்துணிந்தேன் சரண். 5

நூற்பயன்.

விருத்தம்.

அறிவதனைமனங்கேட்கச் சிவானந்த போதத்தையறியநன்றாய், நெறியுடையமுத்தர்கள் தன்திருவடியிற் பணியவருள் நிலைக்கக்காட்டிக், குறியுடனே யனுபவத்து வழியடைந்து, கதிபெறவே கூறவென்றும் பிரிவறவே வாழ்ந்துசிவப் பேரானந்தம் பெருகப்பேசுமிந்நூல், 6

ஸ்ரீமாணிக்கவாசக சுவாமிகள் துதி.

நிறைந்தபரிபூரணமாய் நிற்குணமாய் நிர்மலமாய் நித்தனாகித், துறந்தமனத்துடையோற்குந்துரியனுமாயதீதனுமாய்ச் சோதியாகிக், கறந்தமுலைப்பாலாகிப்பாலினுள்ளருசிகாட்டுங் கர்த்தனாகிச், சிறந்தகுருமாணிக்கசுவாமிகளை யெம்முளத்திற் றொழுதல்செய்வாம். 7

சமயாசாரியர் மூவர் துதி.

இசைக்குருகிப்பரந்தானே யெழுந்தருளி வேண்டியதோ ரின்பந்தந்து, இசைக்குளவா யெதிர்த்தவரை மதித்திடாச் சிவசமய மேலாய்ச்செய்து, இசைக்குளவோர் புகழ்ந்தேத்தச் சிவாலயத்திற்றேவாரஞ் சிறக்கவோதிப், பசைக்கருதியருள்பெருகுமூவரிணை மலரடியிற் பணிகின்றேனே. 8

பஜவண்ணர் அல்லமாய் பிரபு துதி.

பத்திநிலைதவறாமற் கிருபையுமேவழுவாமற் பாரின்மீதே, யுத்திசிவகணேசருக்குப் போதமுற்றுப் பூசைசெய்து கந்துஞானத், தத்துவமேயுணர்ந்துசிவந்தாளுகும் பஜவண்ணர் சாக்ஷாத்கார, முத்திதருமல்லமாப் பிரம்மமீசரிருவர்தான் முடிகொள்வாமே

மருத்துமலைதேசிகர்துதி.

பன்னுபறை சாத்திரங்களாகமங்கள் விரிந்தநூற்பலத்திற்சென்றே, யுன்னிகின்ற மனத்தாலேபிறப்பிறப்பாம் நோய்பலவற்றுற்றிடாமற், பொன்னுடையவம்பலவர் கழற்பணியச்சிந்தையற்றுப் பூஜைசெய்ய, வென்னதென்றே எனையாண்ட மருத்துமலைத்தேசகன்றாளிறைஞ்சுவோமே. 10

நூல்

* அறிவிக்கும் மனதுக்கும் வாக்குவாதம்

அறிவு கூறுதல்

ஆனமெஞ்ஞாவே யிமைப் பொழுதாகிலுமலைவறுத்திருந்தாயோ, போனநாளிலே நடந்ததுமிருந்ததும்புதுமைகளறியாயோ, ஈனமாகியகவலையைநீக்கியைம்பொறியினிலிணங்காமல், தரணமொத்துநான்சொன்னமொழிகேட்டுநீ சரியென்றுமகிழ்வாயே. 1

மனங் கேட்குதல்

(அவதாரிகை) ஏதேது விபரீதமாக இருக்கிறது இமைப்பொழுதாகிலும் பிரியாமலிருந்த நீ யிப்போதென்னை அனியாயமாகக் குறித்து சொற்படிகேட்கச்சொன்னதும் சந்தோஷமாயிற்று ஆகிலும் உதவியான காரியமாக விருப்பிற் கேட்கவேண்டுந்தானே, ஆதலால் சொல்கவென்று மனங்கேட்கவறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

முத்துபெறுமழகான நெஞ்சகமே பணிய றுத்தன் மொழியக்கேணீ,சத்துசித்தானந்தபராபரமோகெதியென்றுஞ் சார்ந்திடாமன், முத்தர்களுமோதி

* பாக்கள் அறிவுசொல்வது, வசனம் மனது சொல்வது

வைத்தநூலதனையாராய்ந்து முனைந்திடாமற் பத்தி நிலைநில்லாமற்சிந்தனையு மோயாமற்பார்ப்பதென்னோ;

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆபினியாதோ பரத்தைச் சாரவில்லையெனவும், நூலினுட்பொருளையறிந்து முனைகொள்ளவில்லையெனவும், பத்திநிலையினிற் களில்லையெனவும் சிந்தனைகளையறுக்கவில்லையெனவும், சொல்லுகின்றனவற்றைஎக்காலத்திலு மியானறியாதவனாக விருக்கிறேன், இஃதந்தரங்கப்பாஷையாக விருக்கின்றது. மாடு, மக்கள் பெண்டீர், சுற்றம், வாணாள் முதலியனவே பொருளெனறுன்னியிருந்த வெனக்கிப்போது திடீரென்று நான்குவகையிற் சிந்திக்கச்சொன்னீர் ஸ்பஷ்டமாகப் புலப்படுமாறு புகல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

மாடுமக்களுஞ் சுற்றமும் பெண்டிரு மாளிகையுடன்வாழ்வும், நாடுராச்சியமாண்டிடும் புகழ்ச்சியு நம்மதென்றேதேகத்தி, னூடு சென்றுநீயெனதுடலியானென வுழன்றலுத்திடுநெஞ்சே, வீடுவிட்டுயிரேகிடும்போதினில் வினைவழி நுழைந்தாயே 3

மனங் கேட்குதல்

அ-கை. தேகத்தினுள்ளேபுகுந்து, மாடுமக்கள் சுற்றம், பெண்டீர், உயர்வாழ்வு, தேசாதிபத்தியப்புகழ்ச்சிமுதலியவை சதமென்றும் தேகம்நான் எனது என்று பாராட்டிஉழலுகிறாயென்றும், முடிவுகாலத்தில் வினைவழியிலே உயிரை நுழைக்கிறா யென்றுஞ்

சொல்லுகிருய் நீஇதுகாறும்கூட இருந்தையா இல்லையா இதுகாறும்யாதும் புகலாதிருந்த வாறென்னை இப்போது இங்ஙனஞ் சொல்லுதற்குக் காரணமென்னை யென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்

கேணீநெஞ்சேமேயுன்னிடவ்யதிலேகிடந்துலைந்தன மின்னாள், வீணிலேபலசென்னமு மெடுத்ததின்மேலிந்திடும்போது, ஊணிலேனென்னை யானறியாமலேயுத்தமர்நோக்கத்தாற், காணுமிப்படி மானிட தேகமுங் கண்டதுமறிவாயே

மனங்கேட்குதல்

அ-கை அனேகந்திரேகத்திற் பிறந்து பிறந்திரக்கின்றதாகவுஞ்சொன்னீர், அவற்றுளிம்மானிடதேகமருமையாக பெரியோர்கிருபாநோக்கத்தாற்கிடைத்ததாகவுஞ்சொன்னீர், அதுதெரியும்படிக்குச்சொல்லுமென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு

நாலுவகையோனியிலு மெழுவகையின் றோற்றத்துஙளினமாக, மேலுகந்தமானிடந்தா னெடுப்பவேயருமையாப்மெய்யனுகி, பாலுபோன் மனமுடைத்தாய் புண்ணியமேமிருந்து பவங்கிழாய்தள்ளி, நாலுணர் வதருமைநெஞ்சே யிருவினையி லொருவினையை நொறுக்கித்தானே. 5

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனல்மானிட தேகமெடுப்பதருமை யென்றுசொன்னீர், அதிலும்மெய்ய னுகிக்கள்ளமற்றுபாவம் போக்கி புண்ணியமிருந்து நாலுணர்வ

தருமையென்றுங் காட்டுகிறீர். அப்படியானால் மானிடதேகத்திலேதானே பலவிதமா யருமையாகிய தேகமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

மனிதரிலும் பறவையுண்டு விலங்குண்டு கல்லுண்டு மரமுமுண்டு, மனிதரிலுநீர் வாழுஞ்சாதியுண்டு அநேககுல மனிதருண்டு, மனிதரிலுமனிதருண்டு வானவரு மனிதராய் வருவதுண்டு, மனிதரிலே பிறப்பறுக்கவந்ததே யருமையெனவகுத்தார்முன்னோர்

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனால் தேகமெடுப்பது எவ்விதம்வினையென்பது ஒன்றோ இரண்டோ, இதில் சகாயவினையெது வினைவழியாய் தேகமெடுக்கிறது யாராலேயென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவு கூறுதல்

எழுவகையினதோற்றமாய்க் கடந்தோறும் பலவிதமாயின்பமுற்றே, பழுதறவே தேகம்வரும் பேய்மனமே நீசெய்த பண்பினாலே, உழிதருமிக்காலத்துமொழியாமலிருவினையாலுகந்துநிற்கும், கழி தருமிவ்விருவினையிலொருவினையை நோக்குவதுகடினந்தானே.

மனங் கேட்குதல்

அ-கை. ஆனால் என்னாளை வினையுண்டாகிற தென்றும் வினையினாலே தேக மெடுக்கிறதென்றுசொன்னீர், வினைவழியாய்ப் பலயோனிதோறும் எப்படிப்புகுந்து ஜனனமரண முண்டாகிறதெனறு மனங்கேட்க அறுவுகூறுகின்றது. 8

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

மனவாக்குக்காயத்தான் மருவுஞ்செய்கை
மலர்மண்ம்போலுறுஜன்ம மயக்கத்தாலே
இனமாக்கும்பிறவியினி லிழுத்துக்கொண்டே
யெத்தனையோஜன்மத்தி லிறக்கச்செய்யும்
தனவாக்காய்பிரம்மாவுஞ் சிருஷ்டிசெய்ய
தாண்முனேவளர்ந்திந்தத் தரணிமீதே
இனமாக்குவெம்பாசந் தன்னிற்சிக்கி
யிறந்தார்கள்பிறந்தார்க ளின்னம்நெஞ்சே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் பிறந்தாலு மிறந்தாலும்வேதாகமசாத்திரசசொற்படி நடந்தால், தேவேந்திரபதவி பிரமம்பட்ட முதலானது மடையலாமென்றுசொல்லுகிறார்களே, அது சுகமல்லவோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு,

முந்தஜன்மமாம் புண்ணியமிருந்திடின் முக்கியமுண்டாகும் பிறந்தஜன்மமாம் பாவமே மிருந்திடிற் பெரியதோர் துயராகும், அந்தரெண்டையு மறுத்திடிலொளிதரு மரன்கழற்றுணையாகும், பந்தமானதோர்புராணம் வேதங்கள் படைத்ததையறிவாயே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் மும்மூர்த்திகள் பட்டமாயிருந்தாலும், தேவேந்திர புகழ்ச்சிபெற்றாலும், பின்னும் பூலோகத்திலே பிறப்பதுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வாழுமாலய னுருத்திரனிந்திரன் வானவரானாலு
ம், சூழுமாயுகம் பிரளயந்தன்னிலுஞ் சுகமுடன்வா
ழ்ந்தாலும், தாழுமான தொல்லுலகில்வந்துறுவர்கள்
தரணியோர் புகழ்ந்தேற்ற, வீழும்நெஞ்சமேயரனடி
சேர்ந்திடில் வினைக்குழி விழந்தாயே. 10

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் வேதாகமபுராண சாஸ்திரங்களு
ண்டாக்கிவைத்தார் அவற்றாலே என்னபிரயோஜன
ம் என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ராஜன்மத்தையெடுத்தும் பலத்தினில் நழுகிடா
திவ்வண்ணமே, திரமதாகவே யீசனுத்தரவிற் செய்
பவர் புண்ணியமென்றே வரமுடைத்தநல் வியாசரு
ஞ்செய்தவர் வழங்கிடுமதனாலே, பரவடியையுறுமுத்
தர்க ளிழுவினைப்பற்றறப் பார்த்தாரே. 11

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் ஒருவர் செய்கிற பாவபுண்ணிய
வொருவருக்கு உண்டென்கிறது எவ்வித மென்று
மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஒருவர்செய்த பாவபுண்ணிய மொருவர்க்
குண்டென்றுசொல்லுகின்ற வூமைநெஞ்சே
தருகுமவரவருயிர்க்குத் துணையார்சொல்வாய்
தந்தைதாய்பெண்டுபிள்ளை துணையுமாமோ

வருகுமந்தவியாதிகளும் வினைதானல்லோ
மக்கள்பெண்டுதந்தைதாய் வாங்கிக்கொண்டு
திருகுமவர்பின்னொருவர்க் கீந்ததுண்டோ
திருஷ்டாந்தங்கண்டுநீ தெளிந்திடாயே. 12

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியானால் புராணங்களிலே ஒருவர் செய்த பாவபுண்ணியம் மற்றொருவருக்குண் டென்றுபொய் சொல்லவேண்டிய தென்னவென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பாசபந்தமானதொரு மூடர்க்கிந்தப்
பற்றுதலைவையாட்டால் நம்பமாட்டார்
ஆசைகொண்டுசெய்பார்கள் விரதஞ்செய்வார்
அதனாலேபொருத்தம் வைத்துச் சொன்னதல்
நேசமிதுபோலவே பகைத்தார்பாரு [லால்
நீங்கினால்வேறுகெதி நிலத்தோர்க்குண்டோ
மோசமிதுநம்பாதே நெஞ்சேகேளு
முனைந்தவருக்குச்செய்தபலன் முடியுந்தானே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் நன்மை துன் மைக் கூட்டுறவில்லையே அப்படியிருக்க ஒருகுடும் பத்திலே பந்துஜனங்களில் தாங்கள் ஒன்றுக்கொன் று பிறவற்றிற் கிடங்கொடாமல் உள்ளுக்குள்ளே அநேகவிகற்பத்தோடு மனம் பேதித்து வாழ்கிறார்க ளே, எந்தப்பற்றுதலைக்கொண்டு ஒன்றுபோலிருக் கிறார்களென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

பெண்ணாலும்பொன்னாலும் பூமியாலும்
  பெருக்கவேயிச்சைகொண் டொன்றுக்கொன்று
தின்னாற்களுறவாடிச் செத்தாரல்லாற்
  சேர்ந்துமனமொன்றாகிச் சிறந்திட்டாரோ
கண்ணாலேபார்த்துநீ சுகங்கண்டாயே
  கவலைக்கேயாளாகிக் கருத்திழந்துப்
புண்ணாகிப்பிறப்பிறப்பிற் புகுந்திட்டாய்நீ
  பூமலர்த்தாடுணையென்று புகழ்வாய்நெஞ்சே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் வினைவழியே யுபரித் தேகத்தை விட்டினிமேற்றேகமெடுக்கிற தெந்ததேகமோவதை த்தெரியும்படியும் இத்தேகத்தை விடும்போது யா தொருகுறிகளுண்டாவென்றும் மனங்கேட்கஅறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

தேகந்தனிற்பொறியுஞ் சீராம்புலன்கரணம்
ஆகந்துறக்குமப்போ தந்நேரம்-போகமது
எவ்விடத்துச்சென்றதோ யேற்குங்கடவடிமை
அவ்விடத்தைநன்றா யறி.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் வினைப்பயனு மறிந்தேன், இந்த அருமையாகிய மானிடதேகம் வந்தது மறிந்தேன், வேதாகமபுராண சாத்திரங்களது, கட்டுப்பாடு மறிந்தேன், பிறப்பிறப்பென்கிற விவரமுமறிந்தேன், வினைவழியே தேகமெடுக்கிற தென்னும்விவரத்தையும்

என்றால் வினையுண்டாகிற தென்பதையுமறிந்தேன் ஒருவருக்கொருவர் நன்மை-தீமை-உதவியில்லை யென்பது மறிந்தேன், ஒருகுடும்பத்திலே பலஜனங்களொன்றுசேர்ந்துகூடி வாழ்கிறபந்தத்தையு மறிந்தேன், எல்லாமுள்ளபடி ஒத்துக்கொண்டேன், அரனது திருவடி நிழலையடைகிறதே சுகமென்றாசை கொண்டேன் இத்தனைநாளாக வென்னை நம்பியிந்த குடும்பத்தாரெல்லாம் இளமைகளாக விருக்கிறபடியினாலேயவர்களை விட்டுவிட்டால் வேறுகெதியின்றி அவர்கள் வருந்துவராதலாலவர்கள் பக்குவகாலபரியந்தமிருந்து காக்கவேண்டுமென்று பரிதாபப்படுகின்றமையா லதற்கொருவயனுஞ் சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

விருத்தம்

அவரெல்லாமிருக்கவிப்போ துன்மையேம
னழைத்துவிடியிலியாதுசெய்வா யழகுநெஞ்சே
யிவர்களுக்குப்பிழைக்கும்வகைத் திரும்பிவிந்தே
பெதுவாய்முடிப்பதுண்டோ வெண்ணிப்பாரு
தவறிநீகடம்விட்டுப் போகும்போது
தான்கூடமாண்டாரோ பிழைப்பில்லாமல்
அவரவர்க்குச்சிவன்றுணையென் றெண்ணிடாம
லையத்தாலிப்படியே யலைவுற்றாயே. 16

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனாலறியலானேன், இனிமேற் பாசபந்தத்தில் வீழ்வேனோ திருவடியை யடையாமலிருப்பேனோ ஆனாலின்னுங் கொஞ்சக்காலம் பொருத்துதான் திருவடியையடைவதற்கேது பண்ணிக்கொள்

ளக்கூடாதோ இப்போது தானேதுணிந்துகொள்ள வேணுமோ வென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

காயமனவாக்குதான் றளர்ந்தபோது
 கருத்தழிந்து வுறுதியற்றுப்பாசமீறி
நேயமந்தமாய்கைபினிற் பற்றிக்கொண்டால்
 நெற்றிக்கண்படைத்தவர்தா னிலைப்பிப்பாரோ
மாயமனையிந்தக் காயந்தானும்
 வல்லமையோவெத்தனைநாள் வாழுமோசொல்
காயமதுநிலையல்ல வென்றுமுன்னோர்
 கண்ணிலொளிமழுங்குமுன்னே கதியுற்றாரே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியானாற் சாலவு மச்சங்கொண்டேன் இனி திருவடியடையவதற்குப் போன்றவழிசொல்லென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

முந்திப்பரிபூரணமாய் முத்தியடைந்தவர்கள்
சிந்தைமகிழ்ந்தோதாநூல் சிவநூலையுந்தியுந்தி
பார்த்தறிநீநன்றாய் பகுத்துப்பகுத்துநெஞ்சே
சேர்த்தறிநீ யென்வசத்திற்சொல்.

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. அப்படியே சொல்லுகிற சில நூல்களைப் பார்த்தேன், திருவள்ளுவநாயனார் முப்பால்வைத்துக்குறள் சொன்னதிலே துறந்தார்க்குந் துறவாதவருக்கு மிறந்தாருக்கு மிவைாழ்வா னென்பான்றுணை என்று சொ... ...தென்னகாலெனமனம் விறைவ வற்றிற் கறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

விருத்தம்.

யாவுமிருக்குநிலையதனை யவர்க்கேயதனினிலையமர, மூவர்முதலாமிரிஷியோர்க்கு முழுக்கத்து மந்தோர் காமியார்க்குந், தேவரீர்க்குந்திறமுதலாய் சிறக்கக்காட்டுங் கண்ணொளிபோல், நாவிலிருந்தே அஞ்சனமாய்நவின்ற மொழியென் ஞையகமே 19

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் முத்திநிலைமை மாத்திரம் தனிமையிற் பேசுகின்ற நூல்தான் எவ்விதமாகச் சொல்லுமென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வெண்பா.

தேகமெடுத்ததுவுஞ் சிந்தையுடைத்ததுவும்
போகசமுசாரத்திற புக்கதுவும்-தாகமது
கொண்டுதவிர்த்ததுவுங் கூறுங்கனவெனவே
கண்டுசொல்லும் நூலதனைக் காண் 20

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் அந்தநாலும் பார்ந்தேன் அதிலுள்ளபொருளைச் சந்தையற இப்படியிருக்குமென்று தெரிந்துகொண்டாற் போதுமோவென்று அதிவினயத்துடன் மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

விருத்தம்

அறிவுக்கேசாட்சிகொண்டு நூலைப்பேசி
அங்கைத்தை தானழித்து அகத்தைநோக்கு
குறிவைத்தபடியிருந்து மெய்யைப்பொய்யாக்
குற்றமென்றேபொய்யைத்தான் பொய்யாய்கண்டு

நெற்றியுற்றுஇருவினையும் நீக்கிப்போட்டு
நேசமுடனீசனுடன் பாசம்வைத்து
பிறியற்றுஒன்றாகி வாழலாகும்
பேதித்துப்போகாதே பேணிக்குடே. 21

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அந்தப்படிதானே யநுபவிக்கிறதா மற்றொருவருடைய சகாயமும்வேண்டி யிருக்குமா என்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு

புகர்சமயமாகின்றபலசமயந்தன்னிலே புகுந்திடாமல், அசச்சமயமாகின்றசிவசமயத்திச்சைக்கே யசப்பட்டால் நீ, மிகப்பெரிதாம் புத்தியைநீ படைத்திருந்தும் பெரியோரைமேவிடாமல், தகப்படுமோ பிறவியென்ற நோய்க்குள் சிகித்தான் தனக்கேதேனே.

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனால் பெரியோர்களைச் சாரவும் வேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

பெரியோரைச்சாராம லவர்களுக்கேயன்பு மெசய்துபேசிடாமல், துரியமாதீதத்தில் சிவபூஜைசெய்யாமல் சுற்றிசுற்றி, அறியமனுங்காணாத பரமசிவமென்றதையு மறிந்திடாமல் சரியென்று வினைப்பயனுங் கொண்டதாலே கோலமாய்ச் சாதித்தாயே. 23

மனங்சேட்குசல்.

அ-கை. ஆனால்தெளிந்த பெரியோர்களுக்கு ஜகத்திலே பிரயோஜன மில்லையே எவ்விடத்திலிருப்பார்களோ அவர்களைக்கண்டு தரிசிக்கலாமோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

தெளிந்த நூறவியிகந்தனிலே தேகப்பிராரத்துவப் படிக்கு, பொழிந்தேகரணத் தனுபோகப் புவனத் திருந்து மெய்செயலும், ஒழிந்துசிந்தை தெளிவுற் றே ஒன்றேசிவமென் றிருப்பார்க, ளிழந்தபேருமவ ரைக்கொண்டேறுவார்க ளிகத்தோரே. 24

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் இகத்திற்சஞ்சரிக்கிறதினால் பெரி யோர்களுக்கு இடறுவாராதோவென்று மனங்கே ட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

கருவியகன் றிவ்வுலகத்தைக் கனவென் றிருக்கக், கருத்ததனுள் ளருளைவைக்கண் டொப்புவமையற்றுள் ளும் புறம்பு மொன்றாகிக், குருவைப்பணிந்து பூர ணத்தில் குலாவும்மடியார் ஜகந்தனிலே, மருவப்பொ ருந்தி வாழ்ந்தாலும் மாசற்றிருப்பார் வல்லவரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் விபரீதமிருந்து வந்ததானால் அ தை நீக்கிக்கொள்ள வல்லமையுண்டோவென்று ம னங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

முந்தவிருந்தவஞ்ஞான மூடமான சத்தியையும் பந்தமறவே துணிந்து பராபரனைத்தினமுங் கைக் கொண்டு, சிந்தைதெளிந்தே குருபரனைச் சிவமென் றெண்ணுந்துணிவதனால், தொந்தமறுத்துச் சிவான ந்தச்சோதியதுவாய்ச் சுகிப்பாரே. 26

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை அப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் எந்தச் சாதியாயிருந்தாலும் தொண்டுபடலாகுமோ வென்றுமனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சாதிபேதந்தனைக்குறித்துத் தயங்கி மயங்கித்தளராதே, சாதியாவதெவரறிவர் சருவவுடலுமொன்றுச்சே, சாதியாவரெவரென்னில தன்னையறிந்து சிவமான, சாதிபெரியசாதியென்று சாற்றுமறைகள் சத்தியமே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனல் பெரியோர்களை சாதிபிரித்துசொல்லுகிறதினலே குற்றமுண்டோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஞானம்பதியா விழிகுலத்தோர் நாட்டிற்பிரித்தே சாதிதன்னை, யினசாதியாரென்றே யிகழ்ந்தார் முத்தர் பத்தரையும், ஆனபெரியோர்தங்களையு மவரிலொன்ருய்க் குறித்துக்கொண், டீனமுரைத்தேயரு நரகி விழுந்துபோரு ரிகத்தோரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. இப்பேர்ப்பட்ட பெரியோர்கள் ஜகத்தோரிகழத்தக்கதாக திரிவானேன், ஜகத்தோரிகழுவானேன் இதனல் யாவருக்குத்துன்பம் யாருக்கு இன்பமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

பெரியோரைப்பித்தரென வுலகத்தோர்கள்
பேயரென்னவிகழ்வதென்ன பிரித்துக்கேளு

திரிவார்களிச்சைபடி ஜகத்தோர்பார்த்து
தீவினையும்நல்வினையும் திரட்டிக்கொள்வார்
சரிவாச்சென்றிருவினையு மொழித்துப்போட்டு
சச்சிதானந்தமென்ற பதத்திற்சார்ந்து
துரியாதீதப்பொருளைப் பெற்றுமந்தச்
சுயஞ்சோதியாகியே சுகமுற்றாரே. 29

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனால் பெரியோர்க ளிருவினையும் ஜகத்தோருக்குளுப்பித்துசுகம்பெற்றார்களே அவர்களையிகழ்ந்தவர்க்கொரன்னலாபம்பெற்றார்களென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

பெரியோரையிகழ்ந்தவர்கள் பெற்றலாபம்
பேசக்கேள்நெஞ்சகமே பெருமையாக
பரியேறிபோனவன்றான் தீயில்வீழ்ந்து
பதைத்துபோலடிவயற்றில்நெருப்பைகூட்டி
நரிவாயில்பொருள்பறிக்கு மின்பம்போல
நகைத்திகழ்ந்தே எரிவாயினரகம்புக்கு
விரிவானவெழுநரகில் விழுந்திளைத்து
மெலிந்திடுவாரென்றுமறை விசுந்தானே. 30

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை.. ஆனால் பெரியோர்கள் மகத்துவமிப்படியென்றுமறியலானேன், அப்படிப்பட்டமகாத்துமாக்கள்தெரிசனங் கண்டுகொள்ளுகிறதற்கு மார்க்கமுண்டோவென்றுமனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

குற்றமேதுங்குறியாமல் குணமும்பலவாய் விரியாமல், ஒத்துபொறிகள்புலனைந்து முறவாய்நீயுமுக

ந்திதனை, பத்தும்பதனமாகத்தான்பட்சமிகவும்வை
த்துரைத்தார், சித்தமதனைச் சிவமாக்குஞ் சிவானந்
தபோதமிதே. 31

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆறெலவர்களிடத்திலும் சாத்திரத்
தின்கேள்விகேட்டுத் தெரியும்படிச்செய்துகொள்ளு
கிறதுதானே, அவர்களாக்கினைக்குட்பட்டுகொண்டு
பண்ணவேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவு
கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

ஐயமின்றியுடன்பொருநு மாகிமூன்று
மாண்டவனையுன்னறிதன் றளித்துப்பின்னுந்
துய்யகுருநாதனுக்கே யடிமையாகிச்
சொன்னபடிகேட்பதற்கே தொண்டனாகி
மெய்யனென்றேயவர்மனமுங் களிக்குமட்டும்
வேண்டினதோர்சேதனைக்கு மிதத்திடாமல்
செய்யதிருமலரடியிற் காத்திருந்தார்
செவியதனிலுபதேசம் செய்வார்தாமே. 32

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனால் வெகு பிரயாசையாயிருக்கும்
போலே இருக்கிறதே சாத்திரங் கேள்வி மாத்திரங்
கேட்டுக்கொண்டு யுக்தியினாலே யனுபவித்து முத்தி
யடையக்கூடாதோ குருசமுகத்தில் தொண்டுபட்டு
தான் முத்தியடைய வேண்டுமோ வென்று மனங்
கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

வேறு.

இருவினையுஞ்சமமுடைத்தே யெழுந்துவந்த
வென்குருவாமாணிக்க வீசனார்க்கும்
குருவடிவாயம்பலவ ருபதேசித்த
குருப்பைத்தானறியாயோ குருட்டுநெஞ்சே
மருவுமிந்தவுடலுக்கு ளூடலைக்காட்டி
வாக்குக்குவாக்கருளி மனமுமொத்து
திருவடியிலடையகுரு மூகூர்த்தமல்லாற்
சிவானந்தபோதமுந் தெளிந்திடாதே 31

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியானால் ஞானசாரியரிடத்தில் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டால் போதாதோ சாத்திரமும் பார்க்கவேண்டுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு.

சேறுபோல்தளதளென வலைபூமிக்குள்
திடமானகம்பத்தை நாட்டினுக்கால்
மாறுகொண்டுவிழுத்திடுமென் றதனூர்சுற்றி
மணற்கல்லைக்கெட்டித்து முறைக்குமாபோல்
கூறுகின்றசாத்திரத்தின் சாட்சிதந்து
குலைத்திடாத்திடமுற்றுக் குறித்துநின்று
வீறுகொண்டுநெஞ்சேநீ யனுபவத்தால்
மெய்ஞ்ஞானவீடதனில் விளங்குவாயே. 34

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் சாத்திரம் தெரியாதபேர்கள்சற்குருவினிட முபதேசம்பெற்று சாதித்து அனுபவமடைந்தபேர்கள் பெற்றகாட்சி நூலிலுள்ளபொரு

ளுக்கு ஒத்துக்கொள்ளுமோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

உறுதிகொண்டபிள்ளையென்று வாசான்வைத்த
உபதேசங்கேட்டவரி லுறுதிகொண்டே
இருதயத்தில்நாட்டிவைத்து நழுவிடாம
லெப்போதும்குருபக்தி தவிறிடாம
மறுகவலைசாராம லூன்றப்பெற்றால்
வழங்குநூல்பேசுகின்ற வண்மைக்கொக்கும்
கிருபைதரும்முத்தியே யடையலாகும்
கிட்டினவர்க்கேதுகுறை கேடில்நெஞ்சே. 35

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை, ஆனால் ஞானனுபோகம் ஒருவர் பெற்றிருந்தால் பெறாதவர்கள் அந்த வனுபோகத்தைச் சொல்லென்றும் காட்டென்றும் சொன்னாலவர்களுக்கு ஒத்துக்கொள்ளும்படி சொல்லலாமோ அப்படி இப்படியென்றுங் காட்டாலாமோ ஆகிலும் மெய்ப்பொருளினிட பிரகாசத்தைப் பேசினால் மனமொத்து களிப்பார்களோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்.

ஒருவர்தினமொருவர் சொரிந்துற்றபோது
வுற்றவர்க்கோசொரிந்தவர்கோ வுற்றுப்பாரு
மருவுமந்தசொப்பனத்திற் கண்டகாட்சி
மகிழ்தவர்க்கோகேட்டவர்க்கோமதித்துப்பா [ரு
உருசியுடனறுசுவைகொண் டுண்டவர்க்கோ
உகமையுடன்கண்டவர்க்கோ வூன்றிப்பாரு
தெரிசன முங்கண்டு சிந்தைபற்ற
சிவஞானமவரவர்க்கே தெளியுந்தானே. 36

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனால் மெய்ப்பொருளினுடையபிரகாசம் அவரவர்கள் கண்டு களிக்கப்பட்டது தானோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

நீதானேயறிந்தல்லோ நிலைக்கவேண்டும்
நிட்டூரர்சொல்லுகின்ற நெறியிற்சென்றால்
போதாதுபோதாது பொந்துக்குள்ளே
புலியிருக்குதென்னப் புகுந்துபார்த்தால்
வேதாளமென்றதொரு மயக்கந்தீரும்
மெய்யடியார்மனங்களிக்க மேவிவாழ்வான்
வாதாடிமுத்தர்களை விட்டிடாதே
மனமேநீயுள்ளபடி வணங்குவாயே. 37

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனாற் றனித்தனியே சுகமடைவதாயிருக்க, பெரியோர்களொருவக்கொருவர் குடிக்கொண்டானந்த மிகுந் துறவாடுகின்றார்களே அஃதெவ்விதகாரணம் பற்றியென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

மறப்பானமூன்றுடனு மிழந்தமுத்தர்
மனவெளியாம்பெருவெளியில் மருவலாலே
துறப்பானவாகாச மொன்றுந்தன்னில்
சூரியன்றன்பிரகாசத் தோற்றம்போல
சிறப்பாகத்தேகத்தி லிருந்தமுத்தர் [கள்
திருஷ்டியினாற்கலந்தொன்றாய்த் தியானிப்பார்
மறப்பானதில்லைநெஞ்சே கண்மணிக்குள்
வன்னியொளிமருவுமந்த வண்மைபாரே. 37

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனாற் சாத்திரங்களிலே சரியை, கிரியை, யோக, ஞானமென்று சாற்றுகின்றதே யவற்றுள் முன்சொல்லிய முத்தொழிலுஞ்செய்து முடிந்த பின்னரன்றோ ஞானமறியவேண்டியது. அப்போதன்றோ ஞானசாரியர் கிருபாகடாக்ஷம்வேண்டியதென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

சரியைமுதன்முத்தொழிலுஞ் செய்கின்றோர்கள்
சாயுச்சியமுத்திரையைப் பணியவேண்டும்
உருசியுடனமுதளித்துப் பாதபூசை
யுண்மையுடனுபசாரஞ் செய்யவேண்டும்
பரிசைகொண்டுசோதித்து நிந்தைசொல்லி
பகைத்துவிடினகைத்திடுவார் பலனேபாழாம்
விரிவுகொண்டுபயங்காதே யுற்றுப்பாரு
வினைருடன்கேள்விவிட்டு மெய்ம்மைப்பாரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனாலவ்வளவு மகத்துவமிருக்கிறபடியினாலே யம்முத்தொழிலினது லாபமுஞ் சுளுவிலே முடித்துக்கொள்ள லாகாதோவென மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

சாயுச்சியமுத்திரையை யுடுத்துச்காத்துச்
சங்கையற்றுத்திருவுளத்துப் பாக்குக்கொத்தால்
நீயுச்சியமாகவென்று கிருபைநோக்கில்
நேரானமுத்தொழிலி னிலாபநேர்ந்து

மாயுச்சியமாகவே யம்பலத்தான்
மலரடிக்கேயன்பாகச் செல்வாய்நெஞ்சே
பாயுச்சியமாகவே பெற்றோருண்டு
பூராபரத்தையடைந்ததின் பண்பித்தாமே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆறுவித்ததை யனுபவத்தை, யில்லறத்தினின்று பெற்றுளாரொருவரேனு முண்டுகொல்லோ, அன்மேல் துறவறம்பூண்டு, சந்நியாசியாய் பற்பலவிரதவைராக்கியமும் சர்வசங்கநிவர்த்தியுஞ் செய்து, ஜெகசஞ்சாரத்தை விட்டகன்று, ஆரணியசஞ்சாரமுற்று வருபவர்களின் ஞானமென்னு மறிவுபிரகாசமாகி ஸ்பஷ்டப்பட்டுளரோ வென்றும், இவர்களினுந் தன்மனதுட்குடிகொண்ட வஞ்ஞானாந்தகாரத்தையோட்டும் வன்மையிலராகி மூடராதலு முண்டோவென்றும் மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சன்னியாசியானதிலு மூடருண்டு
சமுசாரஞ்செய்வதினு ஞானியுண்டு
முன்னாலேயே துவாம் பிராரத்துவங்கள்
மூட்டிவிட்டுஞானிக்கு முறைதப்பாது
பின்னாலேயிருவினையுந் தொடரச்செய்து
பெற்றிடுவாராசான்றன் கிருபைகொண்டு
பின்னுபின்னங்களா லென்றெண்ணாதே
பெருஞ்சோதிமுத்திரையைப் பேணிக்கூடே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் இல்லறத்திலேயிருந்தும் ஞானமுபற்றுக்கொள்ளலாமென்கிறது சுளுவாகவிருக்கிறதே உலகத்திலுள்ள பலரும் ஞானசிரியரிடத்தனு

க்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு முத்தியையடைய தருமையாயிருக்கிறதே, அதிலென்ன பிரயாசையென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

யாவர்களும்பெரியோரை யடுத்துக்காத்தா
அவரடிக்கேபணிந்துமிக வன்புசெய்து
ஆவலுடன்பன்னிரண்டு வருடங்காத்து
மப்போதுபக்குவத்தை யச்சோதித்துத்
தேவர்முதன்மூவர்களுந் தேடிக்காணுத்
திருவடியுமுடிநடுவுந் தெரிசிக்கத்தா
ஞவதனுபதேசஞ் செய்வார்நெஞ்சே
நல்லறிவால்வெகுபூசை நவின்றதாமே. 42

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனல் புண்ணியமிகுந்து, சிவசாரபக்திநேயம் சிவார்ச்சனை வெகுகாலஞ்செய்து பின்னே நல்லறிவு பிரகாசித்திருக்கும் பேர்களுக்குப் பெரியோர்கள் தெரிசனங்கிட்டும், அப்பேர்ப்பட்டவன் ஆசான் திருவுளத்துப் பாங்குக்கொத்து னடந்துபரகதியடைவானென்று சொன்னது மறியலானேன், ஆகிலும் பெரியோர்களையடுத்து, அவர் திருவுளத்துக்குப் பாங்குபோல்நடந்து, தீக்ஷையும் பெற்றுக்கொண்டு சாத்திரத்திலுள்ள பூட்டை அனுபோகத்துக்கும் ஒப்பும்படி தெரியவுங் கேள்விப்பட்டுக்கொண்டு ஆசாரியனைக் கவனியாமல், மதங்கொண்டு, ஆசாரியார் திருவடிகூட்ட மகிழ்ச்சியில்லாமலும், பூரணதீக்ஷையாகாமலும், தட்டிப்போகிற துண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

அடியருக்குத்தொண்டாவ தருமைநெஞ்சே
யவரவர்க்குவிட்டகுறை யடுத்தகாலம்
பிடியாமலிருப்பாரோ தொட்டுக்கொள்வார்
பேதமைகளாலுலகம் பிணக்குவந்து
குடியாசுமதனாலே நழுகிப்போவார்
குற்றமறச்சற்குருவைக் குறிக்கச்சொல்லும்
விடியாதகாலத்தி லிருளேயாகும்
விடிந்தபின்புகண்ணுக்கு வெளிச்சமாமே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. நீர் உலகவிபரீதம் வருகிறதாகவும், அத னாலே ஆசானைவிட்டு நழுகும்போது ஆசானைக்குற்ற மாகக்குறித்துக் கொண்டுபோகிறதாகவுஞ் சொன் னீர் அறியலானேன், ஆகிலுமிவ்வளவிலே நழுகினு லும், இன்னொருதேகம் புண்ணியமிகுந்தமானிடமா யெடுத்து, சடுதியிலே விட்டகுறை முடியும்படி ஞா னசாத்திரியார் கிருபையடைந்து, முத்தியடைவார் களோவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

இவ்வளவுந்தொட்டேகும் போதுமீண்டும்
இகபோகவிபரீதம் வந்தாலுந்தான்
அவ்வளவுந்தான்குருவின் றிருவுளத்துக்
கன்புதவறுமலே யகன்றானுகிற்
றெவ்வளவாய்விட்டகுறை தாக்குஞ்சேர்க்குந்
தேசிகனைக்குற்றமென்னில் தெளிந்துமேலாம்
நவ்வளவாயிழிந்துவிடும் பின்னுமந்த
ஞானகுருத்துரோகமுற்று நரகெய்வாரே.

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனால் ஞானாசாரியரிடத்தி லொத்தாப் போலிருந்து தெரிந்துகொண்டு, ஞானகுருத்துரோகி தானே தான் றெளிந்தவன்போலே பேசுகிறானே உலகத்தார்களுஞ் சிறிதுபேர்கள் ; அதைக்கேட்டு மயங்கி ஒத்து வணங்குகிறார்களே அவர்களுக்குமிவர்களுக்கு மென்னலாபங் கிடைக்குமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

புலித்தோலைபசுவுரித்துப் போர்த்துக்கொண்டு
புலியென்றாற்புலியாமோ வின்னுங்கேளு
பலிப்பாகபெண்போலே புருடன்வேடம்.
பகட்டினாலவனுருவம் பாவையாமோ
சலிப்பானநரகத்தில் வீழுமாண்பர்
சற்குருவின்றன்னிடத்திற் கற்றுக்கொண்டு
நலிப்பாசுப்புலிபாயு மியல்புபோலே
நானிலத்தோர்வணங்கினதா லீனமாச்சே

அ-கை. ஆனாலவன்றானுங் குருத்துரோகியான படியினாலே எவ்வளவு தெளிவாய்பேசினாலும்முத்தி விலக்க னென்பதுசரியே, அவன் நிச்சயவானென்று நேசிக்கிறவர்கட்கு என்ன விலாபமென்று மனங் கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

மரப்பாவின்முலையதனிற் பாலுண்டாமோ
மலரடிக்குச்சுதனுடைய மகிழ்ச்சியுண்டோ,
துரத்தறியாத்தண்ணீர் பாம்பதன்தலையிற்
துலங்குமணியிரத்தினமுந்தோன்றுமோசொல்

பரத்தினிடமிலையதனைக் குருமுன்பாகப்
பதியாதமுடனையே பணிந்ததாலே
வியர்த்தமேயல்லாம லுதவிசெய்ய
மெஞ்ஞானமுண்டாமோ விளங்குநெஞ்சே.

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனலறியலானேன், ஸ்ரீகட்குஞானம் வாராதென்றும், புருடர்க்கு மாத்திரம் ஞானமுண் டெனல் எதனாலே, அஃது விளங்குமாறு சொல்க வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

அஞ்சுகின்றபெண்ணென்று மாணென்றுந்தா
னஞ்சபஞ்சபூதத்திற் பிரிந்ததுண்டோ
நெஞ்சிலுள்ளவஞ்சகங்கள் வேறுமுண்டோ
நிறம்வேறேகுணம்வேறே நேசம்வேறே
மிஞ்சுகின்றவுயிர்தானும் பெண்ணென்றுண்டோ
மெய்கண்டநூலதிலே பிரித்ததுண்டோ
சஞ்சலத்தாற்சொற்கேட்டு மயங்கிடாதே
சங்கையதமுன்னூலைச் சார்ந்துபாரே.

மனங் கேட்குதல்

அ-கை,. ஆனற் பேதமையென்பது மாதர்கணி கலமென்றும் ஔவையார் கூறியதென்கோ லென் றறிவு வினவ மனங்கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

ஆணுக்கும்பெண்ணுக்கு மவ்வொன்றேயாம்
ஆனாலும்பேதைகுணம் பெண்ணுக்குண்டு
வீணுக்குளடுத்தசென்ம மனந்தங்கோடி
விவேகமுத்தியடைந்தவர்க ளதிலுமுண்டு

ஊனுக்குத்தேடியுண்டு வுறங்கிச்செத்த
    வுலுத்தருண்டுபுருஷரிலே யனந்தங்கோடி
தானுக்குஏகசரா சரந்தாநெஞ்சே
    சற்குருவுக்கப்படியே சார்ந்துபாரே 48

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனலதுவு மறிபலானேன், நான்கேட்க ப்பட்ட சங்கைக்குச் சரியெனும்படி சமாதானங் கொடுத்து நன்ருக அருமையாய் தெளிவுடனேயார் சொல்லப்போகிறார்கள், இனிமேல் நடக்கவேண்டிய தென்னவென்று குதூகலங்கொண்டு மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

இன்னமின்னம்பிறவிதனிற் பிறத்தநன்ரே
    யினிமேலும்பிறவாம லிருக்கைநன்ரே
வுன்னுகின்றநினைவேது கருத்தங்கேது
    வோதுகின்றவாக்கேது செவிதானேது
பன்னுகின்றகலையேது பண்தானெங்கே
    பாடுகின்றசத்தந்தான் தொனித்ததெங்கே
முன்னிலையாய்ஞானகுரு மொழிந்ததேது
    முத்திநெறியாய்மனமே முனைந்துபாரே! 49

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. ஆனு லெவ்விதத்திலேயும் பார்க்குமளவில் இந்த குடும்பச்சேற்றில் உழைத்துக்கொள்ளுகிறதும், அதற்கொத்தாசை யுலகத்தார் சொல்லை விசுவாசமாய் ஒத்துக்கொள்ளுகிறதும், துக்கமே யொழிய வுள்ளயடி குடும்பத்தார் என்மேல் பிரிய மாயிருக்கிறதேயில்லை எப்படியெனில், நான் சில நாள் சம்பாதனையில்லாமலும், தேகசௌக்கிய மில்

லாமலும், ரோகஸ்தனாகவிருக்கும்போது சர்வத்திர பேர்களும் என்மேல் மனது சலிப்புற்றிருந்ததுகண்டேன், ஏவல்பணிவிடையில் வெறுப்பானதுங் கண்டேன், சாலவும் பிரக்ஞைதப்பி யிருக்கும் போது பெண்டு பிள்ளைகளை எதிர்விட்டார் ஆஸ்தியைக்கேட்கச் சொன்னதுங் கண்டேன் அவரவர்களழும் போது, ஒப்பனைசொல்லி அழுகிறவயனமுங் கண்டேன், எல்லாம் பொருளையிச்சித் திருப்பதென்று மறியலானேன், எனக்கு உரிமையமானபேர் ஒருவரையுங்காணேன், அல்லது சிலதுநாளுழைத்து மக்கண்முதலாகியபேர் சம்பாதிக்க சாமார்த்தியம் வருந்தனிலும் உழைத்துப்போட்டு அதன்பின் சும்மாயிருப்போமென்றாலும் என்னிச்சைப்படி நடக்கவு மாட்டாது அதுவும்மறியலானேன் ஆகையால் சத்துருவாகிய இந்தப்பேய்க் கூட்டங்களைவிட்டு காயந்தளராமுன் சிவன்றிருவடி யடைவதற்கு நீசொன்னபடி சத்தியமாய் நடப்பேனென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

பணியறுத்தல் முற்றிற்று.

அறிவுகூறுதல்.

வேறு

பொன்னிநெஞ்சமே சொற்படி கேட்கவும்பொருந்தியநன்றாக, இன்னமின்னமும் பேதமைகொள்ளவையோ வில்லறந்தனைவிட்டு, தன்னைத்தா னறியாமலுஞ்சிவனடி சார்வதுமிழந்தாக்கால், பின்னம் பின்ன

மாயிரண்டுங் கெட்டானென்றே பேதமை கொள்வாயோ. 50

மனங் கேட்குதல்.

அ-கை. இதனால் நான் தெளிந்தவிதத்திலே பேதமையென்ப திருக்குமிடமுங் காணேன், சர்வபணியு மறந்துவிட்டேன் ஆனால் தெளிவாய்க் கேட்பதற்குத் தெரியும்படி செய்யுமுதவி வேண்டுமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

கத்தநெஞ்சமே சற்குருமலரடி தொழுவகைகேட்பாயேல், பத்தனாகியே மானாபிமானமும் பற்றறவிட்டேநீ, குற்றமேதுற் றெவ்விடங்காண்கினுங் கூறுடற்களிப்புற்று, பற்றுமாகியே திருவடிகெதியெனப் பண்புடன் பணிவாயே. 51

மனங்கேட்குதல்

அ-கை. ஆனால் மானாபிமானம்விட்டு, குருவையெவ்விடங்காண்கினு மனோவாக்குக்காயம் ஒத்து அன்புகளிகூர்ந்து எண்சான் தேகத்தை இருகையாக்கி நன்மலரால் அவர் திருவடிக்குச்சாத்தி தீர்க்கத்தெண்டம்பண்ணச்சொன்னீர் அதற்குச்சந்தேகமில்லை இவ்வளவுமிழந்து நான் இதற்குஅஞ்சுவேனோ அப்படியே செய்வேன் ஆனால் அதிகமாக உலகத்தார் இகழத்தக்கதாக குருமிகுந்த அசங்கிய ரூபமாக விருந்தால் நான் பணியுமனவிலேந்தி நிற்பார்களே

அல்லது அவ்வாறிருக்கினும் அப்படிதான்செய்தல் முறைமையோ வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

குவலயத்தோர் செள்கின்றகேள்வியாலே
கூசுகின்றநெஞ்சகமே கூறக்கேளு
அவலமாங்கடலுக்கு ளாழுமான்பார்
அபிமானம்வந்துன்னை அண்டித்தால்
சவலையாய்நழுகிடுவாய் முத்திமார்க்கந்
தான்கிடைப்பதருமையதைச் சார்ந்தேநீதான்
சிவனடியையடைவதற்கு சற்குருத்தாள்
திருவுளத்துக்கொத்தவழி சொல்லுவாயே

மனங்கேட்குதல்

அ-கை, ஆனல் சற்குருவின் திருவடியில் சரணஞ்செய்வதற்கு மார்க்கமுண்டோவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது

அறிவுகூறுதல்

ஓம்நமசிவாயவென்ற வக்ஷரத்தை
உச்சிகண்புருவம்வாய் மூக்குநாசி
தாமதங்களில்லாமல் முக்காலுந்தான்
சற்குருவின்திருவடியில் தானமுத்தி
நேமமாயிப்படியுஞ் செய்வதுந்தான்
நேராணசரணத்தின் தீக்ஷையாகும்
ஆம்பின்னேயென்றெண்ணி யிருந்திடாதே
ஐயனுள்ளங்களித்திடவே யாசைவைப்பாய்

மனங்கேட்குதல்

அ-கை ஆனால் சரணதீக்ஷையு மறிந்தேன் செய் யவுந்துணிந்தேன், கருத்திற்செய்யும்படி குறித்தால் போதாதோ, காயத்தினாலு மிருதியாய் வணங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று மனங்கேட்க : அறிவு கூறு கின்றது

அறிவுகூறுதல்

காயமானவாக்கினா லடைந்தகன்மங்
 காயமானவாக்கினாற் கடக்கவேணும்
காயமனவாக்கினா லொன்றொழிந்தால்
 கடமெடுக்கமேதுவாங் கண்டபோரு
நேயமுளவைம்புலனாற் சூழ்ந்ததுன்பம்
 நீக்குதற்குமுறையிதுதா னிலைத்துப்பார் நீ
மாயாவித்தையாமென்று நழுகிடாதே
 வஞ்சகத்தைநீவிட்டு வணங்குவாயே. 54

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனலப்படியே செய்கிறேன் இன்னஞ்ச ற்குரு திருவுளத்துக்குப் பாங்காய் நடக்குமார்க்கங் கள் சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின் றது.

அறிவு கூறுதல்

வஞ்சனைபொய்சூது கபடங்களைக்கி
 மானபிமானமுதற் பெருமைநீக்கி
யஞ்சுகின்றகோப மாங்காரநீக்கி
 ஆசையதைப்பாதியடி யோடேநீக்கி
துஞ்சவேசோதித்துப் பார்த்தாலுந்தான்
 துணிவாகித்திருவடியே கெதியென்றெண்ணி

தஞ்சமென்றேனையனது நிழல்போற்காத்து
சரணத்தினேவல்செய்து தழைத்திடாயே

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை அப்படியே தொண்டுசெய்கிறதற்கு மானானேன், எத்தொழிலுமில்லாமல் சர்வ ஆசையுமிழந்து நிரந்தரமாயிருக்கிற பெரியோர்களிடத்தில் தொண்டு பட்டிருந்தால், வயிற்றுப்பசிக்கு அன்னம்வேண்டியிருக்குமே யதற்கென்ன வயணமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

இச்சையுடனெத்தனைநா ளிவ்வுலகில் வாழ்ந்தாலுமிடரே சொல்வார், நச்சைவருமிதனாலே தெளிவுற்ற மனதென்று நல்லோர்சொல்வார், சச்சடியைவிட்டுவிடு முப்பொருளையோர்ப்பொருளாய்த் தனித்துப்பாரு, பிச்சையென்னவிசாரமென்னதலைமேலே சுமந்துவரப் பெருமனுண்டே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை அப்படியிருக்கச் சிவசொரூபத்தைப்பெற்றிருக்கின்றபேர்கள், ஆகாரத்துக்காகப் பலவிதங்களான தொழில் செய்கிறதும், சித்துகள் வித்தைகள்செய்கிறதும், பொய்சொல்லுகிறதும், சிவசின்னவேடத்தைக் கபடாகத் தரித்துக்கொள்ளுகிறதும் என்னவென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

ஆனைமுதலெறும்புகடைக் கமுதளித்துக் காக்குமொருவரனையல்லால், சேனைவிமமாக விந்த மானிடர்கள் செல்வமெல்லாஞ் செகத்தின்மாயை, ஊனைமுதல் சுமந்தவரா உண்டபின்பு களித்தவரார் உற்

றப்பார்க்கில், தேனையுண்டு ருசிகண்ட திருமனைத் தான் கண்டவர்க்குத் தெரியுந்தானே. 57

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆனாலறியலானேன், பெரியோர்களிடத்தில்பக்தி வைராக்கியத்துடனே நிமிஷநேரமாகிலும் பிரியாமல் சரணடைந் தேவலுஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எந்தபதவிகிட்டும், என்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்

வேறு.

ஆசான்கிருபை மிகுந்தவனாலந்தவுடற்போய்மறுவுடலில், கூசாதிருந்தாந் தன்னண்டை. குறைவொன்றில்லா நிறைவாத், தேசரநேசா சூழ்ந்திருக்கத் திருவோலக்கஞ்சேவிக்க, ஈசாவென்றே மறைபோற்றவெய்தும் பரமபதம் நெஞ்சே. 58

மனங்கேட்குதல்

அ-கை, ஆனாலும் நிழற்போற் பிரியாமல் சரணத் தேவனுஞ் சலியாமலும் செய்கிறேன் ஐயோ வெத்தனைபிறவியோ எடுத்துவந்து நொந்திருக்கிற நான் இன்னுமோர் பிறவி பிறப்பேனோ, முழுதும் பிறவாமலிருக்கிற மார்க்கமுண்டோ அதைச்சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்

வேறு.

உடல்பொருளுமாவியுஞ் சற்குருநாதற்கே
வுண்மையுடனுதகத்தால் தாரைவார்த்து
நடமாடுமிம்மூன்று மெனதென்றெண்ணி
நாயகனுஞ்சீவனையே யடிமையாக்கு

திடவாக்குத்தவறாமல் நிலைந்துநெஞ்சே
தேகந்தானூழியளவு முதவிசெய்தால்
படமாடுமரவத்தை யணிந்தவீசன்
பதம்பெறுவாயுள்ளபடி பகர்ந்திட்டேனே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-ரை. ஆனால் நல்லதாயிற்று, இதுவரைக்கும்நானே உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுக்கு முடையவனென்று நீர்சொன்னபடிகேட்டு சருவசங்கையு மிழந்து நிருவிகாரியாய் என்னகெதியென்று கேட்குமளவிலே சீவனுண்டென்றும் சீவனுக்கு உடல்பொருளாவி தொந்தமென்றும் அதைக்குருவுக்குத் தத்தஞ்செய்து சீவனை அடிமையாக்கி ஆசான் சொற்படிநடந்து சீவசனிக்கிறதாய்ச் சொன்னீர், மகாசந்தோஷமாயிற்று அப்படியே சீவன்முத்தி யடைகிறதானால் நாளித்தனைப் பிரயாசை படவேண்டியதென்ன, நான் நீயார், இவ்வளவு நான் சந்தேகமற்றுத் தெளிவுகொண்ட லாபமென்ன வாகப்போகிறதென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

சிவனை நீயாகு மறிவுநீயாஞ்
சிவன்றானு நீயாகும் பரமுநீயாம்
தாவுகின்றசெயலுடனே மனதென்றுன்னை
சாற்றியதோர்நாமமாஞ் சர்வசங்கை
மேவலேவமொழிகிறது முனதால்நெஞ்சே
மெல்லமெல்லச் சொற்படியேமேவினக்கால்
நாவுதனிற்பிரிக்கின்ற பேதமற்று
நாம்சிவமாய்வாழலாம் நாடிப்பாரே. 60

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை ஆறு லறியலானேன், இனி உடல்பொரு ளாவிமூன்றும் குருவுக்குத் தத்தம்பண்ணச் சொன் னீர், இந்த மூன்றையுந் தெரியப்படுத்துமென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவுகூறுதல்,

உடலென்றுற்சடாதார உடலேயாகும்
உயிரானபிராணனே யாவியாகும்
திடமாகவிரண்டையுந் தானெனவேதன்றுற்ற
ஜீவனேசிற்றம்பலம் பொருளதாகும்
அடவாகவிம்மூன்றுங் கொடுத்துத்தனை
அடிமையெனச் சத்தியமாயிருந்தால்நெஞ்சே
இடமானகதிபெறவே யுபதேசிப்பார்
இப்படியேகுருபதத்தி லிஷ்டம்வையே 61

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. அப்படியே செய்பலுற்றேன், இனி தீ க்ஷையென்பதும், நாலென்பதும், குருசொல்லென் பதும், சாதக மென்பதும், முத்திவீடு என்பதும், தெரியச் சொல்கவென்று மனங்கேட்க அறிவுகூறு கின்றது.

அறிவுகூறுதல்.

தீக்ஷையது நூலாகும் நூல்விளக்காம்
திறமானசற்குருசொல் லுபாயமாகும்
தாக்குகின்றசாதகந்தா னேணியாகும்
சபையென்றவெளிதானே வீடதாகும்
மார்க்கமென்றறிதுநெஞ்சே முன்னோர்கூட
வாழ்ந்தவருமிப்படியே மருவிப்பாரு
நோக்கையிலேயிதிலொன்று நழுவிற்றானல்
நொந்துநொந்துபிறவியினி நுழைக்கும்பாரே.

மனங்கேட்குதல்.

அ-கை. எல்லாம் உள்ளபடியென்றறிந்து கொண்டேன், இனிமேல் சற்குருவினுடைய திருவுளமகிழ்ந்து நான் கடைத்தேறும்பொருட்டாய் உபதேசஞ் செய்யும்படி சொல்க வென்று மனங்கேட்க அறிவு கூறுகின்றது.

அறிவு கூறுதல்.

அப்படியேசெய்விப்போ மழுகுநெஞ்சே
யாசான்றிருவடிக்கே யன்பதாக
வெப்படியாகிலுமுன்னை மாயைகிட்டி
யிதம்போலாம்ஜெனனமதற்கிடங்கொடாதே
செப்படிபோல்வந்ததொரு ஜெனனநீங்கி
சிவாநந்தபோதகமாய்த் தெளிவாய்நீயும்
மைப்படியுங்கன்னிபங்கன் குருவாய்வந்து
வாதனைபைத்தீர்த்திடுவார் வணங்குவாயே.

பொது கவனிப்பு.

அகை. இதுவரையிலுஞ் சீவனைப்பின்னிட்டு மனதைமுன்னிட்டு, சற்குருவை பின்னிட்டு, அறிவு முன்னிட்டுக்கொண்டு மனத்தினுடைய பணியறுத்துசற்குருகடாக்ஷம் பெற்றுகொள்ளும்வகை கூறினது, இனிமனதைப் பின்னிட்டு ஜீவனைமுன்னிட்டு ஜீவனுக்குள் மனமொடுங்கி முத்தியடையத்தக்கதாக அறிவைப்பின்னிட்டுசற்குருவை முன்னிட்டுஅறிவைசீவனுக்குப்போதித்து நீ நானென்றுஇரண்டில்லாத பரிபூரணமாய் ஆக்கும்பொருட்டு சீவனுக்குக் குருசிவானந்தம் போதிக்கு மார்க்கம் கூறுகின்றது.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

ஆதியேயந்தமே யருமையான
வருட்கடலேயையனே யகண்டமுற்ற

ஒப்பவேயுடற்பொருளு மாவிமூன்று
முதகத்தால்தாரைவிட்டு வுனைநானென்று
செப்பவுந்தாளுவிழுந்தே யடிமையாகிச்
சிந்தையுற்றுச்சிவமாகி வாழ்கநீயே. 67

ஜீவன் சொல்லுதல்

பாக்கியங்கள்பெறவேண்டி குருவடிக்கு
பதறியேவந்தொரு பாரிலுள்ளோர்
வாக்கினால்மனத்தாலுஞ் சாதகத்தின்
வருத்தத்தாற்சித்தியின்பே ராராரையா
நோக்கினதிற்றவருமற் பிடித்துமுத்தி
நுண்ணறிவாற்பூரணத்தை யடைந்ததாரோ
தாக்கியேதோர்மைந்தர்களை யறியச்சொல்லும்
தயாபரனேகுருமூர்த்தி சொல்வாய்நாதா 68

குருசொல்லுதல்.

எத்தனையோமைந்தர்களைப் பெற்றேனப்பா
வெடுத்துரைப்பேன் மதலையேயின்பமாக
பத்திவைராக்கியமு நழுகிடாமல்
பாரிலுள்ளோர்தங்களுக்குச் சொந்தமாக
முத்திபெறுமனக்கண்ணும் பிரகாசித்து
முதறிவால்தத்துவத்தை முழுதுமாள
சத்துசித்தானந்தமுமாய்ப் பூரணத்தைச்
சார்ந்திட்டான்குழந்தையென்ற தங்கந்தானே

ஆமென்றவந்தவர்க ளின்னமுண்டு
அவரவர்க்குத்தீக்ஷைவைத்தோ மன்பதாக
ஓமென்றமுத்திநெறிக் கொவ்வுவாரோ
ஒதுங்கியேபதுங்கியே யோடுவாரே
நாமென்றவகங்கொண்டு நழுவிப்போனார்
நாதனையேதூஷித்து நலம்பெறாமல்

சோதியேசொரூபமே சுகத்தைக்காட்டும்
சுத்தனேசித்தனே சுயம்பிற்பொங்கும்
பாதியேபரமனே பாரின்மீதே
பரம்போகச்சுதந்தரமா யெழுந்துவந்த
நீதியேயென்னுடைய பிறவிநீக்கும்
நிச்சயமேதிருவடிக்குச் சரணென்றேனே 69

குருசொல்லுதல்

தீக்ஷைமுறையாகவே சரணஞ்செய்த
செல்வனேஞானமென்ற தீரம்பெற்று
பாக்கியமாய்மெய்ப்பொருளைக் கொள்ளவேண்டிப்
பாரினிலேவெகுபேர்கள் பதைத்துவந்தார்
பாக்கியத்தாற்சிதறினார் சிலதுபேர்கள்
பாழ்மனத்தாற் சிதறினார்சிலதுபேர்கள்
தாக்கியதோர்சாதகத்தில் தாளாமற்றான்
தவறுண்டேபோயினார் சங்கையுற்றே 70

சங்கையதுவிட்டாபோற் றெண்டுபட்டு
சாத்திரத்தின்பூட்டுகளைத் தெரிந்துகொண்டு
மங்களமாய்தீக்ஷைதனைப் பெற்றுநன்றாய்
வையகத்தின்சுழலினிலே மயங்கிச்சென்று
பங்கயமாய்பிமானத் தொழிலைசெய்து
பதுங்கினார்குருமுகத்துக் காகாமற்றான்
திங்களணிசடையார்தன் பாதஞ்சேர
தீவினையில்மெலிந்திட்டார் சிலதுபேர்கள்.

அப்படியேநீநழுகித் தடத்தைவிட்டே
யம்பலத்திற்கேகாமற் காலன்பாசந்
தப்பவகையறியாமற் பிறவிதன்னிற்
சாருவையோநிலைகொண்டு சாதிப்பாயோ

போமென்றே தள்ளவில்லை யவர்கள்தானே
பொல்லாங்கைக்குறித்தல்லோபோய்விட்டாரே
நிலைக்கவென் றுவந்தவரில் தவறிப்போன
நெஞ்சரைச்சொல்லக்கேள் நினைவாய்நீயு
முலைகருதிக்கைப்பிடித்துப் பாலுண்ணுமல்
மூடத்தால்நானென்ற மகத்தையுற்று
கலைகருதியில்லாமற் சாதிக்காமல்
கற்றறிபோருள் போதுமென்ற பெருமைகொண்டு
கொலைகளவாய்வஞ்சகத்தை விடாமற்றானே
குலைந்திடான்வைத்தியலிங்கன் குருரன்றானே

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்பனே மைந்தர்கள் தன் றிறத்தைக்கேட்டு
அறிந்திட்டேன்முத்திபெற்றோர்க் கடியேன்று
செப்பமாஞ்சரணங்கள் கோடிசெய்தேன் [னே
சிதறினவர்பால்மனமுஞ் சொல்லவொட்டேன்
கொப்பெனவேயெனையாள வந்துதந்த
கொற்றவனேயுனைப்போலத் துலக்கங்காணேன்
இப்பவேயடிமைகொண்டு காக்கவேண்டி
யிரங்கியேயருள்புரிவா யெந்தன்கோவே. 72

அறிவாளனாகியே பணியறுத்து
அச்சங்களெல்லாந்தா னறுத்துப்போட்டு
குறியாளனாகவே துணிந்துவந்த
கொடும்பாவியெனையாளக் கூச்சமென்னோ
தறியாளனாகின்ற வுலகத்தேதான்
சங்கையதுவந்தாலுந் தாளமாட்டேன்
முறியாளவந்தகுரு நாதாவுந்தன்
முகிழ்மலர்ந்தாள்கதியென் றுமுனைத்திட்டனே

குருசொல்லுதல்.

நிலமதனைச்சலத்தினாற் சுத்திசெய்து
நிராமயமாங்கணபதியை நாட்டிவைத்து
பலமுடையசோதிமலர் சாத்திமிக்கப்
பரிவர்னபுகைதூபங் காட்டிப்பின்னுந்
தலமுடையவெளியதனை நிவேதனஞ்செய்
சரணஞ்செய்யென்மகனே யுபதேசிப்போம்
பிலமுடனேயிடம்வலமாய்ச் சுற்றிவந்து
பெருவிரலைப்பற்றிக்கொள் பேரின்பத்தே. 74

அனபுடனேயுடல்பொருளு மாவிமூன்றும்
அருநியாயளித்துவிட்டு நீதானையா
தென்புடனேயடிமையெனச் சத்தியஞ்செய்
சிதறமல்கில்லைப்பா தீக்ஷைவைப்போம்
பின்புந்தன்செவிதானே யோனியாக
பேசுமெந்தனாவுதா னிலிங்கமாச்சு
இன்பமுடனனுபோகத் திருக்கவென்றே
இருசெவியிலுபதேச மேற்றுவோமே. 75

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்படியேபஞ்சசித்தி பூசைசெய்தேன்
அழகாகச்சரணங்கள் பிரகாரஞ்செய்தேன்
செப்பினதோர்பெருவிரலைப் பற்றிக்கொண்டேன்
தேகமுடன்பொருளாவி தத்தந்தேன்
ஒப்பதுவாயானுமே யடிமையானேன்
யுகமுழுகத்தடைவரினு மசையாநிற்பேன்
தற்பரனேதீக்ஷைசெய்யுங் கருணைவைத்து
சற்குருவேதிருவடியிற் சரணென்றேனே. 76

குருசொல்லுதல்.

ஞானமென்பதில்நால்வகையுண்டதைநாமுரை
த்திடக்கேளாய், தானமுற்றனர் சரியையுங் கிரியை

யுஞ் சாருமேசிவயோக, மோனமுற்ற மெய்ஞ்ஞான மேநான்கதாமுடிவதைப்பெறுவாயே, யீனமற்றவெ ன்மைந்தனே யுன்னிடவின்பமேதுரைப்பாயே. 77

ஜீவன் சொல்லுதல்.

தேசிகாவிந்த நால்வகையென்றதை தெரியவு முரைத்திட்டால், மோசமாயின்ப முற்றிருப்பது தனை மொழிந்திடுமெனக்கேட்பேன், ஆசையற்றதா யிருந்திடிலுழைத்திடவதிசயங்கொள்வேனுன், நேச முற்றதிற்பத்தியேயுறைத்திடில் நிலைத்திடுமையாவே.

குருசொல்லுதல்.

அங்கசுத்தியுமாலையந்தொழுவதுஞ் சரியையெ ன்றறைவார்கள், மங்களத்துட னட்டமாவத்தியும் வரையுஞ்சக்கரபூசை, பொங்கமானது கிரியையாம் வாயுவையிரண்டிடா திழுத்திட்டு, தங்கினதோர் யோகமென்றிதனையே சாற்றிடுமறைதானே. 79

ஞானமேதெனக் கேட்டிடின்தத்துவ நானென வுணர்ந்திந்த, ஊனைநானென வுரைத்ததையகன்று பின்னொழிவறத்தனைக்கண்டு, மானம்வெட்கமுந் துக்கமுங்கவலையும் வஞ்சனைதான்போக்கி, யீனமற்று நான்சிவமெனத்துணிந்தது மிழந்ததுமுடிவாமே.

ஜீவன்கேட்கக் குருசொல்லுதல்.

இந்தநாளினி லின்பமுற்றிருக்கையி லிச்சடம் விழுந்திட்டால், சொந்தமானதோர்பலனென்னதெ ரிந்திடச்சொல்லுவாய் குருமூர்த்தி, சொந்தமாகவே கேள்மகனேமதன் சுகமதையறிவிப்போம், தந்தனங் களாய் விடாமலேகேட்பது சரியெனமகிழ்ந்தேனே.

சரியையென்பது குறைவறச்செய்துமே தன்க டம் விழுந்திட்டால், கிரியைசெய்யவேயெடுத்திடுங்

கடமதுகிரியையும்முடிந்தேகில், உரிமையாகிய யோக மேசெய்யவுமுடலெடுத் துழைக்குங்காண், பரிகொ ளயோகமு முற்றவு முடிந்துடற் பாரினிலுருவாமே.

ஞானமேபெற வெடுத்திடுமெவ்வுடல் நழுகிடா துரைத்திட்டா, லீனமாகிய செனனமு போக்கிடு மீசனேதானாகி, வானமுற்றதோர் சச்சிதானந்தமாய் வாக்குரைக்கெட்டாத, மோனமுற்றுதானெங்குமா யநிறைந்தது முத்தியென்றுணர்வாயே. 83

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்பனேயெனை யடிமையாய்க்கொண்டவோர ருகுள்ள குருமூர்த்தி, தப்பமேகெதிவே றெனக்கிலை நின்றலதுகெதியென்றே, ஒப்பவே ஞானமு மூணர்ந்திடலுகந்ததி லூன்றிக்கொண், டிப்பவேபரவீ டதிலேகுவ னீசனேயருள்வாயே. 84

குருசொல்லுதல்.

வேறு.

தத்துவமேயுடல் தானெனுமானது தன்னையறி ந்திடுநீ, சித்ததுவாய்பிராணனிரானதில்திரண்டதை க்கண்டிடுநீ, கற்றுமேகாணுக்கண்மணி யானதைகண் டுதெளிந்திடுநீ, முற்றுசிவானந்தத்தைபோதகமான து முத்தியுமிதுதானே

வேறு.

அறிவுபோதகமென்ற நூலைப்பாரு
அதற்குமுன்னஉடலறியும் விளக்கம்பாரு
பிறிவின்றிமேவின்றி மறைப்புமின்றிப்
பேரின்பவமுதமழை பெய்தநூல்தான்
நெறிகொண்டவந்நூலை யிசைந்துபாரு
நிலைக்கவேயப்படியே தீக்ஷைவைப்போம்

பொரிவிட்டுசபைபுகுவாய் புக்கோயிலை [ள் ளே
பெரும்பொருளைக்கொண்டுபிழைத்துகொ

ஜீவன் சொல்லுதல்.

அப்படியேபோதித்த முத்திபெற்றேன்
அரியயனுங்காணாத வடிவுங்கண்டேன்
தப்பியேயிளைக்காமற் பிழைத்துக்கொண்டேன்
சஞ்சலத்தையிழந்துநான்சுகத்தைபெற்றேன்
ஒப்புவமைசொல்லவொரு வரையுங்காணேன் (ன்
உனைப்போலதெளிவுரைக்குங்குருவுங்காணே
செப்பவேநாவிழந்தேன் பரமானந்தத்
தீவிலேசேர்ந்திட்டேன்வாழ்ந்திட்டேனே. 87

ஞானியென்றபெயர்களையே கண்கொள்ள
நல்லதொருகண்பெற்றேன் பேசவென்று
வீணமறச்சொற்கற்றேன் சிரவணத்தால்
ஏகாந்தபரகவன மெய்தலானேன்
மானமற்றவடியருட னாசைகொண்டேன்
மருவுமுடல்குருவுக்கே வணங்கிப்பெற்றேன்
தானமுற்றேன்சிவானந்தத் தனிலேநின்றேன்
சச்சிதானந்தமென்றே தழைத்திட்டேனே.

வாழ்வுமுதற்சம்பத்தை மதித்திடாமல்
மலைமேலேயேறினதோர்பறவையானேன
தாழ்வுகளாயுலகோர்சொல் நிந்தையெல்லாம்
சகாயமென்றேயெண்ணிச் சந்தோஷமானேன்
வீழ்வதருனரகிலுள்ள மாண்பர்கெல்லா
வீழாமலேமனிதர் மேலுமானேன்
எழுலகும்மேலேழும் நானேயானேன்
ஏகாந்தத்தீவினிலே யிறங்கினேனே. 89

குருசொல்லுதல்.

மைந்தனேயுனைப்போல வோடிமெள்ள
வாதனையேதீர்ந்துமதி மயங்கிடாமல்

பந்தமறுத்தேபின்பு குருவைத்தேடி
பரயாகிவாழ்ந்தவர்க ளுண்டோவப்பா
சிந்தையற்றபெரியோரை வணங்கிக்கொள்ளு
சிவஞானிதன்னுடனே நேசஞ்செய்தே
எந்தனைபெற்றவனே யப்பாவப்பா
வெடுத்தணைத்தேயம்பரத்திலிருப்போம்யாமே.

ஜீவன் சொல்லுதல்.

வெண்பா.

மறந்தேனோர்வார்த்தை மகிழ்ஞானமூர்த்தி
துறந்தேனினித்தெரியச்சொல்வாய்-சிறந்திலகு
பத்திசெய்வோருக்குப் பலனேதகைக்கெடுக்கும்
குத்திரருக்கென்ன குணம். 91

குருசொல்லுதல்,

விருத்தம்.

எண்ணிலாத்தவங்க ளியாகங்கள் செயினு மீஸ்வரவிஷ்ணுவாலயங்கள், பண்ணுலாக்கவிதைபாடினு மனேகம் பாரினில்வருபலனேறு, கண்ணுலாவிய நற்சுருதிமெய்ப்பொருளைக்கண்டானடியாருக், குண்ணலாமென வமுதளித்தவனடை பலனுரைக்கவு முடியாதே. 92

வேதமாகசாத்திர புராணங்கள் விரிந்தநூலறிந்திடாவிந்து, நாதமேயுருவா மத்விதானந்த ஞானமே பெற்றிடவேண்டின், ஓதவல்லவர் சத்துச்சித்தானந்தமுள்ள நல்லடியோருக்கும் பாதபூஜைகளடங்கலுஞ்செய்தவர் பலனுரைக்கடங்காதே 93

கலித்துறை.

அன்னமளிப்பாரைக் கலைப்பாருமிந்தவவனிமிசை
பின்னலவர்க்குப்புரிவார் நினைப்பாரிக்ழ்ந்திடுவார்
மன்னவராயிருந்தே மறிப்பாறையுமறலியினி
என்னென்னவேதனைசெய்தான் முடிவிலியம்பரிதே

சிவனருள்பெற்றுயர் மேலோர்தமக்குஞ் சிவனை யுன்னி, தவஞ்செயுமன்பற்குஞ் சிவவேடம்பூண்டதன்னியற்கு, மூவந்தேபணிபுரிவார் மேலுலகருண்டைத்தாய், அவஞ்செய்தவரை யிகழ்வோ ரடைவரருநரகே. 95

பெரியோர்க்குத் தொண்டுசெய்வாரைத் தடுத்திடும்பேதையரும், சரியாநடுநிலை சாராந்தவர்க்கல்லல் சமைப்பவரும், பரிவானதீட்சைகொண்டாரே மறிக்கும்பாதகரும், எரிவாய்நரகத்தெண்ணிற் றுயரிலிருப்பரென்றும். 96

வெண்பா.

இந்நூலைப்பார்ப்போர் எடுப்போர்படிப்போர்
நன்றாலெனமனதி னுடுவோர்-பொன்னாற்
படியேறித்தாண்டிப் பவசாகரத்தைக்
கடவுளர்க்குமுன்னிற்பர் காண். 97

சந்தேகமாதிகளைச் சாரராமலேயகற்றிப்
பந்தபாசங்களைப் பாழாக்கும்-இந்த நூல்
ஏகநாளும்பழியா மேயகாநகவீடதனைச்
சொந்தமாக்குமெனவே சொல் 98

கலிவிருத்தம்

அரனங்கிரிவாழி யம்பிகைதாள்வாழி
பெருமான்பதம்வாழி பிள்ளைசரணம்வாழி
பரமேட்டிபடிவாழி பாரதிபாதம்வாழி
கரிமுகன்கழல்வாழி கந்தன்திருவடிவாழியே 99

கொச்சகம்.

வான்வாழிவானையனி மாதம்வரும்வாழி
கோன்வாழிகுருவாழி குவலயத்தோர்வாழி
ஆன்வாழிபமரர்முத லிருடிசித்தர்வாழி
நான்நீயெனகமற்ற நாதாக்கள் வாழி. 100

சிவாநந்தபோதம்-முற்றிற்று.